

SOLFASOL

Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi

Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya
Sessizce birleşip sessizce ayrılıyorz ya
Anamız çay demiyor ya güzel günlere
Sevgilimizse çiçekler koyuyor ya bardağa
Sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız
Bu, böyle gidecek demek değil bu işler
Biz şimdi yanyana geliyor ve çoğalıyoruz
Ama bir ağızdan tutturduğumuz gün hürlüğün havasını
İşte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz.

Cemal Süreya

Aylık Gazete

Ocak 2015

Yıl: 4 Sayı: 45

gazetesolfasol.com

liberté, égalité, fraternité*

serbestî, ؤاواسجلا, хьатырдыу, חיינו, зэфэдэныгъ, wekhevî, فخرحلا, oxoşkva, תוריה, хьатырдыу... biratî, اءاخلا, cumanoba, , ארוה, зэкъошныгъ....

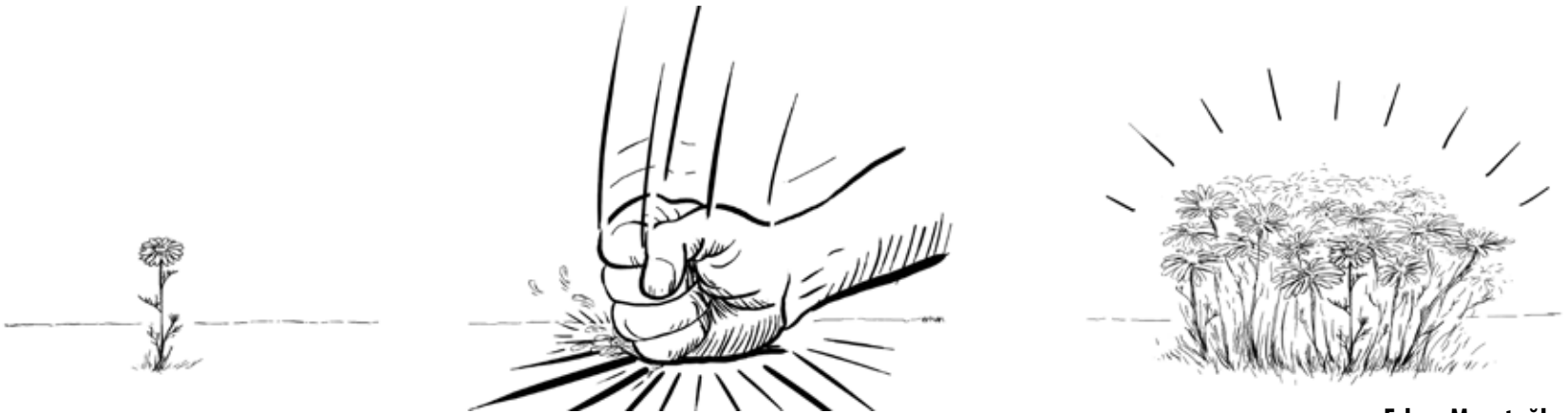
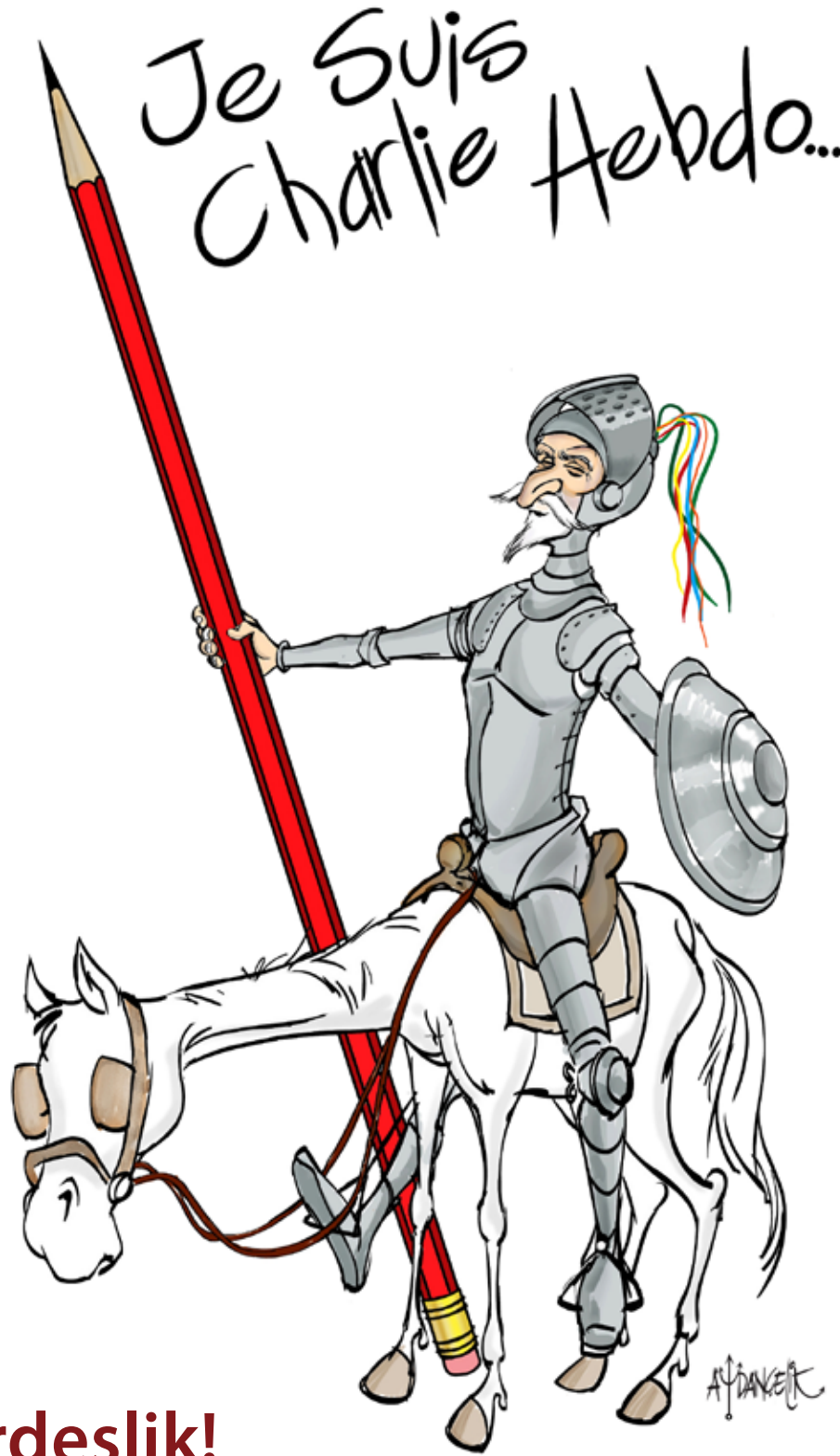
Ioanna Kuçuradi'nin, yeni yılın ikinci gününde Hürriyet'te yayımlanan söyleşisinde söylediği "İnatla umutluyum. Dünyayı insanoğlu insanlar ayakta tutuyor" sözünden aldığımız motivasyonla yeni yıla umutla ama "hatırladığımızdan çok daha fazlası var" diyerek, geçtiğimiz yılların Ocak aylarında ateşi içimize düşmüş katliamların acısını da hatırlayarak ve hatırlatarak girmek için Solfasol'un Ocak sayısını hazırlarken, birbirinin peşisıra cinayet ve katliam haberleri yağdı, dünyanın dört bir yanından!

7 Ocak'ta, Paris'te, silahlı iki saldırganın düzenlediği baskında Charlie Hebdo'nun çizerlerinin de dahil olduğu 12 kişi katledildi. Daha bir gün öncesinde 6 Ocak'ta 14 yaşındaki Ümit Kurt, Cizre'de polis tarafından silahla öldürülmüştü. Aynı saatlerde Boko Haram adlı şeriatçı örgüt Nijerya'nın kuzeyindeki Baga kasabasına saldırdı ve çoğu kadın ve çocuk en az ikibin kişiyi katletti. Aradan iki gün geçmişti ki Hatay Reyhanlı Yatılı Bölge Okulu öğrencisi 14 yaşındaki Kamil Mert Cemlioğlu okulunun bahçesine açılıp bırakılmış inşaat çukuruna düştü ve hayatını kaybetti. Aynı gün Trabzon'daki HES inşaatında çalışan 5 işçi çığ altında kaldı. Hiçbiri kurtarılamadı! Lübnan'da, Bağdat'ta peşpeşe patlayan bombalar onlarca insanı aramızdan aldı. İstanbul'da bir canlı bomba kendisiyle birlikte, atanamadığı için polis olmak zorunda kalan Fizik öğretmeni Kenan Kumaş'ı öldürdü. ...

Yüzyıllardır olduğu gibi Dünya'da ölüm yine kolgeziyor!

Dünya'yı ayağa kaldıran Charlie Hebdo katliamında kaybettiklerimizi anmak için dünyanın dört bir yanında bir araya gelen ve "Hepimiz Charlie Hebdoyuz", "korkmuyoruz" diye haykıran milyonlarca insanın dilinde bir slogan daha vardı. Onlarca dilde "eşitlik, özgürlük, kardeşlik" diye haykırdı milyonlar. 1789'dan 225 yıl sonra ülkemizi ve dünyanın dört bir yanını sarmış yaşam hakkı ihlallerine, cinayetlere, katliamlara karşı kimsenin elimizden alamayacağı bu talebi ve gücünü bir kez daha hatırladık. Ölümlere, cinayetlere, katliamlara karşı yaşamı ille de yaşamı savunmak için biz de Solfasol olarak, tarihin M.S. 2015. yılının Ocak ayında, Anadolu'nun tam ortasından, Ankara'nın karlı bozkırından haykırıyoruz:

* **özgürlük, eşitlik, kardeşlik!**

Erhan Muratoğlu

Je suis Charlie, Liberté, Égalité, Fraternité

Charlie Hebdo, galiba bazılarımızı daha çok yaktı... Her ne kadar, hemen herkes "bak ne kötü: şiddet, 12 can daha aldı" diye dillendirse de, aslında yanılan, ağlanılan sadece o 12 kişi değil.

Katliam, Türkiye'de de en çok özgürlükçü aydınları yaktı. Hani o kendini ifade ve basın özgürlüğü ile koruyabileceğini varsayan, özgürlüklerinden vazgeçmek istemeyen, kutsala tapınmama özgürlüğünü kuşanmak isteyen aydınlar... Öyle ya karşı karşıya kalınan (bkz Milliyet-Kadri Gürsel) tıpkı Madımak'ta olduğu gibi tipik bir entellektüel kıyıydı. Üstelik bu kez Fransa'da, tam da aydınlanmanın bizzat kendi kalesinde, tam cepheden vurmuşlardı...

Türkiye çok daha güvensiz olmasına rağmen, birbirine kenetlenme ihtiyacı her zamankinden daha çoktu, seslerini çok daha gür, daha korkusuz dillendirmek, sanki çok daha büyük bir arzu.

8 Ocak'ta, önce basın emekçileri, yazarlar, çizerler, Charlie Hebdo katliamını kınayan sert açıklamalar yaptı. Ardından "korkmuyoruz" sloganı ile sol cemahtan Birleşik Haziran Hareketi, İstanbul'da Fransız Konsolosluğu önünde toplandı. Türkçe ve Fransızca olarak "Eşitlik-Egalite", "Özgürlük-Liberte" ve "Kardeşlik-Fraternite" yazan dövizler taşıyan kalabalık, Mis Sokak'tan Fransız Konsolosluğu önünde basın açıklaması yaptı. Sözcü Barış Atay, gericiliğin ve islamcı faşizmin Türkiye'de olduğu gibi dünya üzerinde de giderek saldırgan bir hale geldiğini anlattı ve "son yıllarda tanık olduğumuz vahşet ve canilik islamcı faşizmin gerçek yüzünü açığa çıkardığını" söyledi. Atay konuşmasında "Fransa'daki saldırıyı gerçekleştiren islamcı terör örgütünün ülkemizdeki destekçilerinin açıklamaları"na da işaret etti ve "Türkiye'nin ilerici ve devrimcileri Charlie Hebdo'nun yanındadır; Kahrolsun gericilik, kahrolsun emperyalizm; Yaşasın eşitlik, özgürlük ve kardeşlik" diye konuşmasını bitirdi. Karikatüristler adına söz alan Sefer Selvi ise kalemlerin asla susturulamayacağını belirterek, "Durmak yok çizmeye devam" diye konuştu.

Kalabalık sık sık "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz" sloganı attı ve Konsolosluk önüne kırmızı karanfiller bırakıldı. Ayrıca 11 Ocakta da bir kez daha toplanılmasına karar verildi. Abo/Solfasol

"Özgürlüğün kal

"Dünya karanlığa teslim olmayacak!"

Ankara Dayanışması, Charlie Hebdo Katliamı'nı protesto etmek için Güvenpark'ta bir araya geldi. Pir Sultan Abdal Kültür Derneğinden de yoğun katılımın olduğu anmada Maraş'tan, Madımak'a tüm katliamlar hatırlatıldı, kınandı.

Ankara Dayanışması'nın çağrısıyla Güvenpark'ta bir araya gelen kalabalık, "Je Suis Charlie", "Charlie Hebdo Katliamı'nı lanetliyoruz" gibi dövizler ve "Dünya karanlığa teslim olmayacak" yazılı bir pankart ile bir eylem düzenledi. Eyleme saldırının özgür düşünmeye karşı bir saldırı olduğunu söyleyen Ankara Düşünceye Özgürlük Girişimi ile katledilen gazeteci ve sanatçıların yanında olduklarını söyleyen Ütopya Yayınevi de destek verdi. Basın açıklamasını Ankara Dayanışması adına Betül Koca okudu. Koca açıklamada Charlie Hebdo'nun sadece İslamcılığı değil, Avrupa'nın ve Fransa'nın izlediği İslam politikalarını da eleştiren bir dergi olduğunu, bu yüzden saldırının sadece ifade özgürlüğüne değil aynı zamanda sistemin kendisini eleştiren muhaliflere de yapıldığını söyledi. Basın açıklamasının ardından HDP Milletvekili Demir Çelik söz aldı. Çelik Paris'te Charlie Hebdo'ya saldıran zihniyetin; Şengal'de, Kobanê'de ve tüm Ortadoğu'da katliamlar yapan gerici zihniyet ile aynı olduğunu söyledi. Çelik'in ardından söz alan Ankaralı aydın ve yazar Temel Demirel, Paris'te katledilen gazeteci ve sanatçıların yoldaşları olduğunu, katliamı kınadıklarını dile getirdi. Eylemde son olarak söz alan Alevi ve Bektaşî Dernekleri Federasyonu Başkanı Fevzi Gümüş ise bu katliamcı zihniyeti Maraş'tan, Çorum'dan, Sivas'tan hatırladıklarını; bu katliamların hesabının sorulması için nasıl mücadele edilirse Charlie Hebdo Katliamı için de aynı şekilde mücadele edeceklerini vurguladı. Sendika.org/Abo/Solfasol

Paris

Foto: Aydın Bodur

Ölüm Korkusu

Mehmet Onur Yılmaz

Ellerinde otomatik tüfekler ve roketatarlar, kurşun geçirmez çelik yelekler üstlerinde, kafalarında siyah kar maskeleri, baştan ayağa simsiyah kıyafetler... Kötü bir aksiyon filminden fırlamış gibiler. Sanki düşman ordunun karargahına baskına gidiyorlar. Oysa bastıkları yer bir gazetenin merkez ofisi. Türkiye'deki tabirle bir 'mizah dergisi'...

Baskına uğrayanların kendilerini savunmak için gelenlere fırlatabilecekleri en sert cisim ise masalarındaki kahve fincanları olsa gerek; fırsatını bulsalar kendilerini ellerindeki kalemle savunurlardı herhalde, saldırganların gözlerine sokarlardı, en fazla...

Saldırganlar kendilerini İslam inancına bağlı ve iyi birer Müslüman sayıyorlar. Yani 'imanın beş şartı'ndan haberdar olduklarını varsayabiliriz. Bu şartlardan birisi olan 'ahiret inancı'na sahip olduklarını da söylemek mümkün. Saldırıya uğrayanların ise ateist oldukları düşünülüyor. Öyle olup olmadıklarından hiçbir zaman bilemeyeceğiz. Çünkü çizer olarak buna her hafta fırsat bulmalarına rağmen gözümüze soktukları birer inanç dünyaları yoktu. Büyük ihtimale öldüklerinde gidecekleri yer için mezardan öte beklentileri de yoktu. Hayatta yaptıkları hiçbir iyiliği bir tanrıya yaranmak için yapmadıklarını, ödül olarak cennet beklentisi içinde de

olmadıklarını varsayabiliriz. Yani mutlak bir son olarak gördükleri ölümden korkmaları için saldırganlardan daha çok nedenleri vardı.

Peki o zaman inandıkları dinin tanrısı adına katliam yapacak kadar gözü dönmüş olan ve bu yolla o tanrının cennetine birer bilet kapacaklarından emin saldırganların kendilerini birer "robocop"a çevirecek kadar ölümden sakınmalarının, korkmalarının anlamı nedir? Peki ya bunun karşısında ateist oldukları düşünülen ve dünya bu dünya diyerek yaşayan; iyisi ve kötüsü ile tüm hesabını şimdi ve burada veren Charlie Hebdo çizerlerinin ölüme karşı korkusuzluğu çağırıştıran umarsızlıkları ve savunmasız kalma halleri...

Katliamcılarının bütün dünyayı ayağa kaldıran eylemleri sırasında kendi kişiliklerinde ortaya koydukları değersizliğin ve katlettikleri insanların onların karşısındaki onurlu duruşunun değerinin görüntüsüdür bu. Dünyayı asıl ayağa kaldırması gereken budur.

Katliama güya tepki gösterirken lafı dönüp dolaştırıp "Avrupa'da yükselen islamafobi"ye getirip, geriden "haketteler" mesajı verenlerin ya da yarım ağızla Fransa'nın Cezayir'de yediği haltları hatırlatanların düştüğü yanlış da aynıdır. Katliamcılarının ölüm korkusu

ile kuşandıkları çelik yeleklerden farksızdır kuşandıkları, tek farkla; bahanelerden yapılmazdır. Katliamın duyulduğu andan itibaren Türkiye'deki ekranlara yerleşen ve bir türlü kalkmayan bu adamlar Avrupa'da yükselen islamofobik, göçmen düşmanı aşırı sağa karşı Fransa'da en sert mücadeleyi veren yayının Charlie Hebdo olduğunu bilmezler mi? Elbette bilirlir.

Bu, katliamı yapanların düştüğü yanlış ve büyük bir yanıltır. Bu yüzden terörün amacı olan ve bize dayattığı gündemi konuşmaktan kaçınmak artık mümkün olmadığından en azından çapsiz siyasetçilerin, güdümlü yorumcuların ve siğ analistlerin gösterdiği yöne gitmeden iki kere düşünmek ve olan biteni en basit haliyle görmeye çalışmak şart. Başka türlü, olan bitendeki insanı görmek ve olanı doğru anlamak nasıl mümkün olabilir?

"Le Pen Hakettiğiniz Aday" Charlie Hebdo'dan. Faşist Ulusal Cephe Partisi Başkanı Le Pen için bir seçim afişi önerisi

SOLFASOL

Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi

Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya
Sessizce birleşip sessizce ayrılıyoruz ya
Anamız çay demiyor ya güzel günlere
Sevgilimizse çiçekler koyuyor ya bardağa
Sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız
Bu, böyle gidecek demek değil bu işler
Biz şimdi yanyana geliyor ve çoğalıyoruz
Ama bir ağızdan tutturduğumuz gün hürriğin havasını
İşte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz.

Cemal Süreya

Aylık Gazete

Ocak 2015

Yıl: 4 Sayı: 45

gazetesolfasol.com

SOLFASOL Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi Fiyatı 3 TL
Abone olmak için abone@gazetesolfasol.com

UMUTLUYUM!

“İNADINA UMUTLUYUM,
DÜNYAMIZI İNSANOĞLU
İNSANLAR AYAKTA TUTUYOR”

İOANNA KUÇURADI

"Kant'a göre insanca yaşamın yolu başka insanlarla ilişkilerimizde 'kendimizi ve başkasını yalnızca bir araç olarak değil, aynı zamanda bir amaç olarak' görerek eylemde bulunmaktan geçer. Ben kendi dilimle bunu şöyle dile getiriyorum: Ben size bir şey yaparken, onu sizin için yapmış olmak, bana bir şey dönsün diye yapmamak. İşte etik eğitimi ve değerler eğitimi bunu amaçlamalı. Yolu da kültürel değer yargılarını öğretmek değil, eğitilene değer ve değerlerin felsefi bilgisiyle donatmaktır."

İoanna Kuçuradi

Yer: Güvenpark - Ankara
Tarih: 29 Aralık 2014

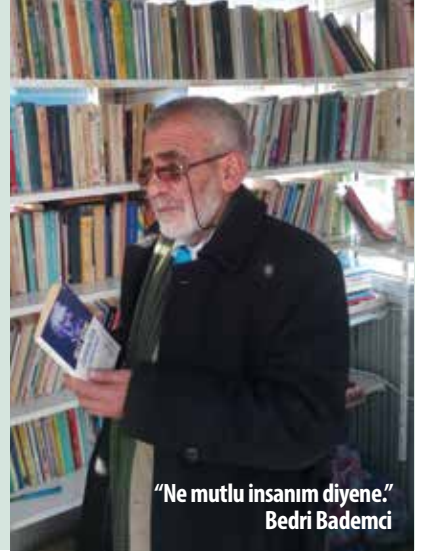
Güvenpark'ta kuş yemi satan Esmeyi tartaklayan Büyükşehir Belediyesi Zabıtasını kovalayan, ardından da zabitanın Esmeyi elinden alıp havuza savurduğu bozuk paraları tek tek toplayıp geri veren hemşerimiz, seni seviyoruz.

Bu şehir sen ve senin gibiler sayesinde güzel.

İyi yıllar Ankara !

Adı: Bedri. **Soyadı:** Bademci. **Yaşı:** Resmi kayıtlara göre 67, kendi gönlüne göre 17. **Memleketi:** Doğu büyüme Ankara. **Mesleği:** Alaylı cam eşya dekoratörü, simitçi, çaycı, kütüphaneci ya da sadece gönlü hoş bir insan.

Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin bahçesinde hemen solda bir bankamatik büyüklüğünde iki büfesi var... Birinde sıcak, soğuk içecekler ve simit satar, diğerinde ise kitap dağıtır.

"Ne mutlu insanım diyene."
Bedri Bademci

GEÇMEDİ!..

“Biz ölerек mi yaşamayı öğreneceğiz hâlâ”

Can Yücel

Çizimler: Bilge Emiroğlu

Uğur Mumcu

Metin Göktepe

Hrant Dink

Bir İnsan Hakları İhlalinin Kısa Öyküsü Açılmayan O Telefon!

Mehmet Onur Yılmaz

Henüz ameliyattan çıkmış yoğun bakımdaki arkadaşımın kan değerlerinde beklenmedik bir düşüş var. Acil bir kan testi yapılması gerekiyor. Sonucuna göre nasıl bir tedbir alınacağına karar verilecek. Ancak koca hastanenin kan laboratuvarında hafta sonu sebebiyle kapı duvar. Neyse ki Cebeci Kampusu'ndaki kan laboratuvarı hafta sonu da açık. İlk telefon, ikinci arama derken saatler süren telefonla ulaşma çabası sonuç vermiyor. Açık olduğu söylenen laboratuvara telefonla ulaşamıyoruz. Acil bir test için saatlerdir açılmayan bir telefonu bekliyoruz. Daha fazla beklemeyelim diye kan örneğini alıp kendimiz götürmeyi teklif ediyoruz. Çok geçmeden de elimizde iki tüp kan örneği ile İbn-i Sina Hastanesi'nden çıkıp Ankara Üniversitesi Cebeci Kampusu'ndaki kan laboratuvarının yolunu tutuyoruz.

Telefonla saatlerdir ulaşamayan laboratuvar açık. Her şey normal görünüyor. Elimizdeki kan örneklerini verdiğimiz ve durumun aciliyetini anlattığımız laborant kadın yarım saat bekleme süresi veriyor test sonucu için. Hemen yandaki bekleme salonuna geçiyoruz. Açık olan laboratuvara nasıl olup da telefonla ulaşamadığımız düşünürken, kulağım kapalı odalardan birinde sürekli çalan telefona takılıyor. Aranıp da açılmayan telefon bu olabilir mi diye düşünürken, kan örneğini teslim ettiğimiz tezgâhın arkasındaki iki laborantın konuşmasına dikkat kesiliyorum. "Yine İbn-i Sina'dan arıyorlar galiba" deyip işlerine dönüyorlar. Telefonun olduğu odayı açmaya yönelen kimse olmuyor. Öylece kalakalıyorum. Hayretle ve biraz da öfkeyle tezgâhın arkasındaki laboranta yönelip "Sabahtan bu yana size ulaşmaya çalışıp ulaşamadığımız telefon bu olsa gerek. Neden açmıyorsunuz telefonu?" diye soruyorum. Cevabı çok açık bir soru sormuşum gibi boş gözlerle bakıyor karşımdaki laborant: "O oda hafta sonu kapalı".

- Odayı açtırmak için neden bir şey yapmıyorsunuz?
- Odanın anahtarı kimsede (güvenlikte bile) yok mu?
- İbn-i Sina Hastanesi'nden arandığını biliyorsunuz da, neden geri arayıp yanlış numarayı aradıklarınızı söylemiyorsunuz?
- Bu aramaların ne kadar hayati olabileceğinin farkında değil misiniz?

Gibi onlarca soru geçiyor kafamdan ama nedense anlamlı bir karşılık alamayacağımdan eminim ve bu saçma muhabbeti daha fazla uzatıp gereksiz bir gerginliğe yol açmamak için kısa yoldan, hafta sonu da aransa açılacak telefonların numaralarını soruyorum. İsteksizce verilen "6473 ve 6625" cevaplarını telefonuma kaydediyorum. Yarım saatlik bekleme süresi boyunca telefon en az altı kez daha çalıyor. Açan olmuyor... Açan olmadığını ve bunun için kimsenin bir şey yapmadığını görmek ise çok zor.

Yarım saat sonunda aldığımız test sonuçlarını gösterdiğimiz hematoloji uzmanı hekime durumu izah edip doğru telefon numaralarını İbn-i Sina'daki meslektaşları ile paylaşmasını rica ediyoruz. Geri döndüğümüzde İbn-i Sina Hastanesi yoğun bakım servisindeki nöbetçi hekime de durumu anlatırken diğer hastanedeki hekimin ricamızı kırmayıp doğru telefon numaralarını kendileriyle paylaştığını öğreniyoruz.

Artık bizim için şimdi her şey yolunda... Arkadaşımız hızla sağlığına kavuşuyor. Kendi tabiriyle "domuz gibi" iyi. Ama hastaneden çıkarken bu durumun kaç hafta sonudur sürdüğünü, kim bilir ne çok mağduriyet yaşandığını düşünmeden edemiyorum. Açılmayan bir telefon yüzünden geçen bir kan testinin bir cana mal olmuş olma ihtimalini düşünmek bile ürkütücü.

Felsefeci İoanna Kuçuradi insan haklarının başımıza gelende değil yapıp ettiklerimizde olduğunu söyler ve insan haklarını "muamele etme ilkeleri" olarak tanımlar. İnsan hakları ihlallerini de öncelikle eylemlerimizde aramamızı salık verir. İlişkisel bir varlık olarak insan, yapıp ettikleriyle ve tabii ki yapmadıkları ya da yapmamayı seçtikleriyle değerler üretir ya da değerler çığner. İnsanı diğer bütün varlıklardan ayıran akıl sahibi olmasıdır. O aklın önemli olanaklarından biri de kişinin eylemlerini seçerken onu (eylemini) belirleyen ilkeleri de seçebilmesidir. Her hafta sonu kapalı olan o odada kilitli kalan telefonu, arayanın kim olduğu bilinmesine rağmen açmayan, açmak için hiçbir şey yapmayan laborantlar; açık olduğunu bildikleri laboratuvara her hafta sonu telefonla neden ulaşamadıklarını hiç sorgulamayan ve acil de olabilecek kan testlerinin gecikmesini göze alan nöbetçi hekimler, hemşireler şüphesiz ki, sağlık çalışanı olarak bu eylemleriyle (eylememeleriyle) değer korumamayı seçiyorlar. Yaptıklarıyla ve yapmadıklarıyla birilerinin yaşam hakkını çiğneme riskini göze alıyorlar. Öyle görünüyor ki, çalan telefon karşısındaki umarsızlıklarıyla fiziksel ve ruhsal bütünlüklerini kendi ellerine bırakmış insanların teslimiyetlerinin sorumluluğunu hissetmiyorlar.

Kendisine tanınmış iktidar gücü ile copu önüne gelene sallayıp, biber gazı kapsülü ile kafaya nişan alan, direksiyonuna geçtiği TOMA'yı protesto hakkını kullananların üzerine süren polisin eylemindeki insan hakları ihlalinin görmek görece daha kolay. Ya açılmayan bir telefonda sessiz sedasız, gözümüzün içine bakarak ama kimse duymadan işlenen bu tür ihlaller? Fark nerede, hangisi daha kötü? Ne dersiniz?

Cezaevleri 2014'ü İki Ölümle Kapattı! İki Hükümlü Daha Yaşamını Yitirdi

Tutuklu Hükümlü Aileleri Hukuk Dayanışma Dernekleri Federasyonu (TUHAD - FED) Ankara Şubesi ile Hasta Mahpuslara Özgürlük İnisyatifi, 2014 yılının son sabahında Diyarbakır D Tipi Kapalı Cezaevi'nde geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitiren Barış Grubu Üyesi LÜTFÜ TAŞ'ı Ankara'da andı.

Her iki kurum da TAŞ'ın ölümünden sorumlu gördükleri AKP hükümetini düzenledikleri eylemlerle protesto etti. Kızılay'da İnsan Hakları Anıtı önünde biraraya gelen Hasta Mahpuslara Özgürlük İnisyatifi aktivistleri, TUHAD-FED yöneticileri, İnsan Hakları Derneği

Ankara Şube Yöneticileri, Ankara Barış Anneleri, Halkların Demokratik Partisi (HDP) yöneticileri ve üyeleriyle dayanışmaya gelen çeşitli kurum temsilcileri, "hasta mahpusların derhal serbest bırakılması" için ortak bir basın açıklaması yaptılar. Açıklama, "2014'ü kefenle kapattık, siyasal iktidar gözün aydın" diyerek başlıyordu. Hasta tutuklular hapisanelerde ölmesin, serbest bırakılsın diye her Cumartesi Ankara Sakarya Caddesinde sokağa çıkan eylemciler, yılın son Cumartesi günü de meydanlardaydılar. **Hasta Mahpuslara Özgürlük İnisyatifi / Solfasol**

Yine Çalışarak Öldük! 2014'te İş Cinayetlerine 1886 İşçi Can Verdi...

İşveren güvenlik önlemi almadığı için, 2014 yılında en az 1886 işçi öldü. Aralık ayında iş cinayetlerinde 127 işçi öldü.

Somada maden ocağında 301 işçinin öldüğü Mayıs ayında toplam 427 işçi hayatını kaybetti. Ağustos ayında 160 işçi öldü, Torunlar İnşaat AŞ'nin inşaatında bakımsız asansörün yere çakılmasıyla 10 inşaat işçisi hayatını kaybetmişti. Ekim ayında ise 171 işçi öldü, Ermenek'te yine bir madeni basan su ile 28 işçi ile Isparta'da çoğunluğu kadın tarım işçilerinin içinde olduğu, aşırı yüklü ve

bakım yapılmamış midibüs, şarmpole uçtu. 31 işçi yaralandı. Çoğu kadın, 15 işçi hayatını kaybetti.

2014'de ölen 1886 işçinin 54'ü daha çocuktu. 132'si kadın. 53 işçi ise çok düşük ücretlerle çalışmayı kabul eden göçmen işçilerdi.

İnşaat sektöründeki kayıp, 427 işçi; Madencilikte 386 ve tarım sektöründe 309 işçimiz öldü. Aralık ayında ölen 127 işçiden 3'ü Ankara'da hayatını kaybetti.

İSİG/Abo/Solfasol

Melih Gökçek Rant Ekonomisinde Kararlı! Büyükşehir Mahkeme Kararlarını Tanımıyor...

Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek katıldığı AKP kongresinden sonra, bir söyleşinde 2014 yılında gerçekleştirmeye çalıştığı projeleri anlattı. Özellikle İdare Mahkemelerince hukuksuzluğu tescil edilmesine karşın, "Ankapark'ın Ankara'nın en önemli turizm projelerinden biri olduğunu ve yoğun bir tempoda süren toplamda 2 milyar 100 bin metrekarelik alandaki çalışmalarda 18 ayrı şirket, 550 kişilik teknik personel ve işçi ile gece gündüz çalışıldığını" anlattı. Çok para harcadıklarını ve projede yüzde 90'lık bitirme oranını yakalamış durumda olduklarını söyleyen Gökçek, Ankapark'ta dev oyun çadırları, roller coasterlar, hayvanat bahçesi, dinlenme alanları, çeşit çeşit aktivite ve faaliyetlerin yer alacağını ve Ankapark'ın önümüzdeki yıl açılışının yapılabilmesi için çalışmalar hummalı bir şekilde sürdürülüyor" olduğu söyledi.

Gökçek, Eymir'i Ranta Açmak İstiyor

Gökçek, çeşitli kereler, gerçek dışı söylemlere başvurarak, halkın kullanımına açık olmadığını iddia ettiği Eymir'i, ODTÜ'nün elinden alacağını ve "ağaçlandıracağını" söylüyor. Oysa, Ankara'nın tek nefes alınacak, yeşillik alanı olan, Eymir 1960'larda ODTÜ'ye verildikten sonra, ODTÜ'lülerin gayretleriyle ağaçlandırılmıştı. Gökçek'in bu hamlesinin ardında Eymir ve civarının imara açılmasına dönük muhteşem planları olduğu söyleniyor. Çılgın projelerinden biri de, İmrahor vadisine beton dökerek yapma havuz yapmak. Oysaki İmrahor vadisi ve Eymir, Ankara'nın nadir doğal kalmış sulak alanlarından zaten.

Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, Ankara'nın en önemli doğal yeşil alanı olan Eymir Gölü'nü ranta açma

ınadı bitmiyor. Gökçek katıldığı bir radyo programında Eymir Gölü'nün ODTÜ'den alınacağını söyleyip, Eymir'in halkın kullanımına açılacağını iddia etti. Gökçek, tarih olarak da 2015'i gösterdi. Bu arada, 150 metre yakınına bir otel projesiyle gündeme gelen Eymir Gölü'nün yapılaşmaya açılacağı yorumları da yapılıyor.

Eymir Gölü sırtlarına yapımı planlanan otel kompleksi ile ilgili gerekli ÇED(çevresel etki değerlendirme) raporunun şartlarından birisi olan "halkın katılımı toplantısı" için tarih 7 Ocak 2015. Gazetemiz yayıma hazırlandığı saatlerde toplantıya katılımı artırmak yönünde çağrılar sürmekteydi. **Ankara Hurriyet/Abo/Solfasol**

Çizimler: Erhan Muratoğlu

"Siyasette Gözümüz Var!"

Uçan Süpürge Yeni Yılı "Gölge Meclis"le Açıyor!

Uçan Süpürge, demokrasinin bir gereği olarak yerel siyasete kadın katılımına güç vermek üzere "Gölge Meclis" projesi başlatıyor. Projenin ilk etkinliği olan konferans için Türkiye'nin birçok ilinden kadınlar ve Bulgaristan, Fransa, İsveç ve Almanya'dan uzmanlar Ankara'da buluşuyor.

"Avrupa'dan Örneklerle Kadınların Yerel Yönetimlere Katılımı Uluslararası Konferansı" 6-7 Ocak tarihlerinde Ankara Üniversitesi Cebeci Kampusundaki Avrupa Toplulukları Araştırma ve Uygulama Merkezi'nde (ATAUM) yapılacak.

İlgilenen herkesin katılımına açık olan konferansa üniversite öğrencileri, belediye başkanları, akademisyenler, gazeteciler ve sivil toplum örgütleri katılacak.

Gölge Meclis nedir?

Gölge Meclis, belediye meclislerinin çalışma mekanizmasını kendisine örnek alarak çalışan ve ortalama 10 gönüllü kadın üyeden oluşan bir izleme mekanizması. Bazı ülkelerde başarıyla uygulanan Gölge Meclis, Uçan Süpürge'nin projesiyle ilk kez Ankara'ya taşınıyor. Gölge Meclisler, buldukları il veya ilçenin belediye meclislerinin gündemini takip edip, bu gündeme kadınların talepleri ve ihtiyaçlarını dahil etmek üzere çalışıyor. Kadınlar bölgelerindeki kadın örgütleri, kanaat önderleri, kamu kurum temsilcileri ve diğer ilgili paydaşlarla yakın temas halinde oluyor, bu sayede bölgelerindeki kadınları etkilemeye ve siyasete katılmalarını teşvik etmeye çalışıyor.

"Gölge Meclis" projesinde üç il ve ilçede yerel siyasi mekanizmaları tanıtan ve bunları kullanmaya yönelik eğitimler yapılacak. Eğitimler tamamlandığında kadınların katılımıyla üç Gölge Meclis oluşturulacak.

"Gölge Meclis" projesi sayesinde kadınlar kendileri için uygun görülen hizmetlere uymak zorunda kalmayacaklar;

gündemi belirlemek ve istedikleri sonucu elde etmek için aktif olacaklar. Bu çalışma ayrıca, kadın konusunda siyasi reformların geliştirilmesi ve uygulamaya geçirilmesi konusunda belediyelerin kapasitelerinin artırılmasına da katkıda bulunacak.

Kadınlar neden yerel siyasete katılmalı?

Uzun yıllardır Türkiye'nin bütün illerinde kadın örgütleri ve yerel yönetimlerle çalışmalar yürüten Uçan Süpürge, "Gölge Meclis" modelini Türkiye'ye taşıma gereğini şöyle anlatıyor:

"Siyaset sadece başkentle, siyasi partilerle, liderlerle yapılmaz; siyaset hayatın her alanında her bireyin yaşantısını şekillendirir. Bireylerin ihtiyaçları, öncelikleri, talepleri ve sorunlarının kent yaşamında görünür olabilmesi için kent yönetimine aktif katılmamız gerekir. Siyaset sadece erkeklerin işi de değildir. Kadınların bu ülkenin özgür ve eşit birer yurttaşı olduğu gerçeği, neden siyasette var olmaları gerektiğinin yanıtıdır. Kadınlar nüfusun yarısını oluşturur. Dolayısıyla, karar verici pozisyonlarda her iki kişiden birinin kadın olması, kadın-erkek eşitliğinin hayatın her alanında sağlanması için ilk adımdır."

Uçan Süpürge kadınlara şöyle sesleniyor: "Çevrenizdeki siyasi mekanizmaları tanımaya, bunlar hakkında eğitim almaya ve buralarda yer alarak hayatınızı şekillendiren konularda aktif söz söyleyen, talep eden, katılımcı kadınlar olmaya var mısınız? Hadi o zaman Gölge Meclis'e!" / **Uçan Süpürge, Solfasol**

Uçan Süpürge Kadın İletişim ve Araştırma Derneği kadınların hak arayışlarına kadınların yerel siyasete katılımı bağlantısını kuran Gölge Meclis Projesi, Avrupa Birliği ve Türkiye Arasında Sivil Toplum Diyaloğu III Siyasi Kriterler Hibe Programı kapsamında finanse ediliyor.

Kök Hücre Merkezinde Baz İstasyonu

Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi otoparkına fark edilmemesi için saat kulesi görünümünde konulan baz istasyonundan sonra Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Kök Hücre Araştırma Merkezi bahçesinde de tanıtım panosu şeklinde gizlenen bir baz istasyonu olduğu ortaya çıktı.

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinin ana girişinde yer alan istasyon, üniversitenin logosu giydirilerek kamufle edildi. İstasyonun önündeki ekranda da hastanenin tanıtım filmleri yayınlanıyor. İstasyon aynı zamanda öğretim üyesi otoparkı olarak da kullanılan alanda, Kök Hücre Araştırma Merkezine sadece 40 metre uzakta, bulunuyor. Üniversite bahçesinin içindeki baz istasyonunun tam karşısında kaldırım üzerinde de belediyeye ait başka bir baz istasyonu yer alıyor. / **Sibel Durak**

İŞİD'den Kadınlara Kariyer Planı "Cihatta Kızkardeşlerin Rolü"

Sendika.org'da Derya Barış'ın çevirisiyle çıkan habere göre: İŞİD, kadınlara "Cihada destek vermeleri" için çocuklarını bir cihat savaşçısı olarak yetiştirmelerini emreden bir rehber yayınladı.

Cihatta Kızkardeşlerin Rolü adlı el kitabında, çocuklara cihadi websitelerinin gösterilmesini, yatmadan önce cihat içerikli masallar anlatılması, tabanca tüfek gibi oyuncaklar alınması ve okçuluk gibi hedef alma becerilerini geliştirebilecekleri sporlar konusunda cesaretlendirilmesi öneriliyor. Kadınlara çocuklarını doğdukları andan itibaren eğitmeleri, yedi yaşın bunun için geç olabileceği söyleniyor ve ekleniyor: "Sakın ilk birkaç yılda küçük kulakların ve gözlerin algıladıklarının yaşam boyu süren etkisini küçümsemeyin!". Raporu göre, "Çocuklara televizyon da yasaklanmalı!"...

Yoruma gerek yok, bu haberi okurken, hemen hemen aynı zamanlarda, Türkiye gündeminden haberler, ard arda serbest çağrışımlar yaptırıyor:

Doğum kontrol haplarının ve yöntemlerinin yasaklanmasını isteyen Cumhurbaşkanı'nın konuşması ve hızını alamayıp üç yetmez, "dört berekettir" açıklamaları...

BM Raporuna da giren, "İŞİD'in elindeki silahların Türkiye'den sokulan kaçak silahlar olduğu" saptaması...

İŞİD'i terörist bir örgüt olduğunu söyleyemeyen siyasetçilerimiz...

Kürt Özgürlükçülerine karşı 90ların silahlı İslamcı örgütlerinden medet uman ve HÜDA-PAR'ı parlatan siyasetçilerimiz...

TÜRGEV'in genç ve yakışıklı YK üyesinin "ya hak" ünlemesiyle attığı ok...

Kadınlara çalışmamasını salık veren Tuğrul İnançer ve Sağlık Bakanının kadınlara "annelik kariyer"ine dair yönlendirmeleri... **Sendika.org/Abo/Solfasol**

TOKİ'den Milletvekillerine Kıyak Konut İncek'te Yapılan Ultra Lüks Konutlar Rayiç Bedelin Çok Altına Satıldı.

Millet Gazetesi'nden Sedat Gülmez'in haberine göre Ankara'da villa tipi evlerin bulunduğu İncek'te, imar planları değiştirilerek yüksek katlı lüks konutlar yapıldı ve milletvekillerine rayiç bedelinin çok altında satıldı. İddialara göre konutların değeri daha yapımı sürerken 3 yılda 2 kattan fazla arttı.

Böylece milletvekilleri zaten ucuza aldıkları konutlardan ödediklerinin en az 4 katını kazanmış oldular.

Bu uygulamadan Vekillerin yanı sıra, Vekil yakınları da yararlandı. Milletvekilleri bu işi sevmiş olmalı ki, TOKİ, Milletvekilleri için Ankara dışında da bu tür projelere meyletti. Başta AKPliler olmak üzere, birçok vekilin TOKİ'den çok ucuz fiyatla lüks konutlar aldığı ortaya çıktı. Listede, TBMM Başkanı Cemil Çiçek, Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan, Enerji Bakanı Taner Yıldız, Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, Dışeri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, TBMM Savunma Komisyonu Başkanı ve Eski Emniyet Genel Müdürü Oğuz Kağan Köksal ve Hükümet Sözcüsü Bülent Arınç da var. Oysa Bülent Arınç, daha geçen ay, bir villasının bile olmadığından yakınmaktaydı. AKP'li Mehmet Ali Şahin ise kendi adına 1, babası ve dayısı adına 2'şer olmak üzere toplam 5 dairenin sahibi oldu. Haberin ardından bir açıklama yayımlayan Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız kendisinin söz konusu konutlardan almadığını belirtti. Ancak grihat.com adlı web sitesinin aynı gün yayımladığı listede Taner Yıldız'ın da ismi yer alıyor. Milletvekillerinden konu ile ilgili başka bir yalanlama gelmedi. **Millet/Abo/Solfasol**

AKP Hükümeti Yine TMMOB ile Uğraşıyor, TMMOB Direniyor!

AKP Hükümeti, TMMOB'dan (Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği) kurtulmak için düğmeye bastı. AKP Hükümeti'nin TMMOB Yasası'na müdahale içeren Torba Yasa Taslağına ilişkin bu girişimi, Ankara'da protesto edildi.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın söz konusu taslağına ilişkin görüş talebine TMMOB, "AKP yasasını al başına çal", "TMMOB susmadı susmayacak" sloganlarıyla karşılık verdi. Güvenpark'ta toplanan mühendis, mimar ve şehir plancılarına polis gaz ve copla saldırdı. Bugüne kadar mesleki bilgi ve birikimini kamu yararı doğrultusunda ortaya koyan ve iktidarların hukuksuz girişimlerine karşı yargı başta olmak üzere her platformda mücadele yürüten, emek ve demokrasi kuruluşlarıyla birlikte hareket eden TMMOB ve bağlı odaları, AKP Hükümeti'nin hazırladığı Torba Yasa Taslağıyla yeniden hedefe konuldu.

Aralarında TMMOB Yasası'nın da bulunduğu 12 yasa değişikliği yapılmasını öngören 3194 Sayılı İmar Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı üzerine TMMOB görüşlerinin Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na iletileceği 18 Aralık 2014 Perşembe günü Türkiye'nin dört bir yanından gelen TMMOB üyeleri Güvenpark'ta buluştu. Güvenpark'ta toplanan mimar ve mühendisler, pankartlar, slogan, alkış ve ıslıklarla AKP Hükümeti'ne tepkilerini iletmeye çalıştılar. CHPl'i ve HDPl'i bazı milletvekilleri de TMMOB'ye destek olmak üzere Güvenpark'a geldiler.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı yaptığı açıklamada TMMOB'nin üyelerinden, halkından ve bilimsel çalışmalarından aldığı güçle, ülkenin sömürülmesine, derelerin, ormanların, parkların yağmalanmasına ve AKP diktatörlüğüne karşı, kamusal alanları korumaya, halkın çıkarlarını savunmaya ve bu doğrultuda mücadele etmeye, direnmeye devam edeceğini vurguladı. **TMMOB/EMO/Abo/Solfasol**

2014'ten Kalanlara Rağmen Yine de Umut...

Aydın Bodur

2014, tıpkı 2015'e de 2014'ün bakiyeleri ile başladığımız gibi, 2013'ün bakiyeleri ile başlamıştı. Bakan, milletvekili ve yerel yöneticilerin yolsuzlukla suçlanmaları, çikolata ve ayakkabı kutularından fıskıran paralar, paralar, paralar. Yolsuzluk suçlamalarının dönemin başbakanına sirayet etmesine bir adım kala görevden alınan savcılar, polis müdürleri. İçi silah dolu tırlar. Ortalığa dökülen dinleme kayıtları. Sıfırlanan milyonlar, kaybolan itibarlar... Yıllardır devam eden işbirliğinin çatırdamasının ardından paralel yapı ve darbe suçlamaları!? Seçim meydanlarına taşınan gerginlikler, hala artarak sürdürülen cepheleştirmeler.

2013 Haziranında vurulup da komaya giren 15 yaşında bir çocuğun, 16 yaşına komada girerek hayatını kaybetmesi. Arkasından toplanan milyonlar. Bir başbakanın, oğlunu kaybetmiş bir anayı miting kürsülerinden yuhalatması! Ankara'da, İstanbul'da, Ağrı'da, Yalova'da, Ceylanpınar'da... Seçimlere karışan kediler, şaibeler...

Soma'da iptidai ocaklarda kaybedilen canlar. Fıtrata bel bağlamalar... Ermenek'te, Şırnak'ta tekrarlanan manzaralar. Düşen bakımsız inşaat asansörlerinde ölen işçiler, iş cinayetleri. Yayın yasakları, protesto edilen başbakan müşavirinin acılı insanlara attığı tekmeler...

Yargıya müdahaleler, makul şüpheye, polis devletine geri dönüş. Adaletin yapılmasına izin vermediği saraylar, yollar, binalar, binalar... 1150 odalı ihtişamlı kaç'ak saraylara gömülen milyonlar ve dağıtılan paketlerden çıkartılmaya çalışılan tasarrufları. Sürdürülemez ekonomik büyümenin her yere beton dökmesi, yargı kararına rağmen Yırca'da binlerce ağacın sökülmesi...

İŞİD belasından kaçan Ezidiler. Sincar dağlarında açlık,

susuzluk. Yok edilen yaşamlar, esir edilen kadınlar. Cumhurbaşkanı'nın "düşecek" dediği Kobani'de, herşeye rağmen dalga dalga yayılan direniş, umut... Kürtlerin bir kez daha sokağa çıkma yasağına inat sokaklara çıkması. Demokratik özerklikle birlikte örülmeye çalışılan bir yaşamın savunulması idealine, Kaderlerin, Suphi Nejatların da en az Kobani'dekiler kadar inanması, yaşamını feda etmesi...

Hüda-Par'dan umulanın Kürtlerin özgürlük mücadelesine engel koymak olduğunun iktidarın yetkin kalemlerinden ilan edilmesi, bir türlü İŞİD'e terörist denilememesi! Amerikanın yeniden keşfi, Kübanın dağlarında, hayal mahsulü cami abuklamaları. Osmanlıca'nın yeniden keşfedilmesi!?

Kamplardan taşan, satılan, atılan, katledilen göçmenler. Sadece göçmenler mi? Katledilen eşcinseller ve elbette kadınlar, kadınlar, kadınlar. Sadece çocuk doğurmaları istenen, uluorta kahkaha atmaları istenmeyen, erkeklerle eşit görülmemeyen kadınlar. Sokaklara çıkan, en önde direnen kadınlar...

Yasaklanan twiter, youtube... İplenmeyen yayın yasakları... İçeri atılan gazeteciler, televizyoncular... Hala Maraş'tan Roboski'ye yüzleşilemeyen katliamlar... Noel babayı kovalayan yeniçeriler, kutlanılmasına karşı çıkılan yeni yıl...

Kıscacası, hırsızın, uğursuzun, katilin sahiplenildiği bir 2014'e inat, hırsızlığa, adaletsizliğe ses çıkaran, birlikte eşit özgür, adil bir yaşamı örmeye azimli, hak mücadeleleri ile sokaklara çıkılan bir 2014...

2015 mi, 2014'ün bakiyeleri ile başladığımız 2015'ten de, inadına umutluyuz! Umut, Ayşelerin de, Mehmetlerin de ekmeği... Başka bir dünyaya uyanmak için biz bu ekmeği yeriz!

Ankara'da Bir Güzel İnsan: Bedri Bademci

Sibel Durak

Ceylan Önkol aklına geldikçe gözleri dolan, cebinden 28 kuruş çıktığı için Orhan Veli'nin haline üzülen, "Şehre her baktığımda üşüyorum. Ermenileri gönderdiler bu şehir buz gibi oldu" diyen, torunları için ayaklarının basabileceği toprak isteyen, hala sokakta misket oynayan bu adamı en iyi belki de yanında çalışan genç kadının "kitap gibi" cümlesi anlatıyor.

Kim mi bu adam? **Adı:** Bedri. **Soyadı:** Bademci. **Yaşı:** Resmi kayıtlara göre 67, kendi gönlüne göre 17. **Memleketi:** Doğu büyüme Ankara. **Mesleği:** Alaylı cam eşya dekoratörü, simitçi, çaycı, kütüphaneci ya da sadece gönlü hoş bir insan.

Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin bahçesinde hemen solda bir bankamatik büyüklüğünde iki büfe... Birinde sıcak, soğuk içecekler ve simit satılır, diğerinde ise kitap dağıtılır. En başa dönersek...

Aslen Ankara Balalı Bademci'nin, Topraklık Ateşderesi'nde geçiyor çocukluğu. 5 yaşında söküyor okumayı. Suat Yalaz'ın Karaoğlan'ını okumak için her gün gazete almaya başlıyor. O gün bugün sürdürüyor bu alışkanlığını. Kurtuluş Lisesi'nde kendi tabiriyle zenginlerin okuduğu sınıfa veriliyor. Dersleri iyi ama ceket yok, çanta yok, ayakkabı yok... Bir de karma eğitime geçilip kız öğrenciler gelince "Ataerkil ailede büyüdüm" diyen Bademci'nin okul hayatı ortaokul mezunu olarak sonlanıyor. Okul hayatı bitse de okuma aşkı hiç sönmüyor. Alexandre Dumas'yla başlıyor serüveni. Aziz Nesin'in 'Koltuk'u arkadaşlarıyla aldığı ilk kitap. "Başlı başına bir değerdi, bilmedik kıymetini" diyor Nesin için. Kemal Tahire, Orhan Kemal'e hayran. Aklına geldikçe üzülüyor Orhan Veli'ye, cebinden 28 kuruş çıktığı için.

2001 ekonomik krizinde dükkanını kapatmaya dek cam eşya dekoratörü olarak çalışıyor. Sonrasında eskinin SSK, şimdinin Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesinin önünde telefon kartı satarak geçimini sağlamaya başlıyor. Cep telefonları yaygınlaşıp ankesörlü telefonlar da ufaktan tarihe olmaya başlayınca, o dönemki hastane yönetiminin 393 lira kiraya kendisine tahsis ettiği büfede şimdiki işini sürdürmeye başlıyor.

Engellilerin evlerine kadar kitap ulaştırıyor.

Sonra bir gün Bademci'yi kütüphane kurmaya iten acı bir olay yaşanıyor. Urfalı'da, genç bir kadın doktorun şiddete uğraması üzerine, Bademci "Şiddeti ancak eğitimle yenilirim" diyerek belki Ankara'nın belki de Türkiye'nin en küçük halk kütüphanesini kuruyor. 7 yıldır bir yanda çay, simit satarken diğer yanda kurduğu kütüphanede gelene gidene kitap dağıtıyor. Elindeki

yüz kitapla başlıyor ilkin. O dönemler ayda 700-800 liralık kitap olarak büyütüyor kütüphanesini. Şimdilerde bin beş yüz civarında kitabı var. Borçları yüzünden eskisi gibi kitap alamadığı için gelen başlıları kabul etmeye başlıyor. Onun kütüphanesinden kitap almak son derece kolay. Kayıt yok, üyelik yok. Her gelenin tek kitap seçme şansı var sadece. Günde 20 ile 40 kişi gelip buradan kitap alıyor. Kendisi de yüzde 40 ortopedik engelli olan ve "hallerinden en iyi ben anlarım" diyen Bademci, 2013 yılından itibaren engellilerin evlerine kadar ulaştırıyor kitapları.

"Hepimiz insanız gerisi teferruat"

Dört bir yana kitap yollayan Bademci'nin tek bir ricası var: "Kitap bitince rafa koymayın, okuyan birine verin." Bademci ülke genelinde 900 km kütüphane kurma hayalleri kuruyor çünkü barışın temelinde kitabın yattığına inanıyor. Bir ara sözü Ceylan Önkol'a getiriyor, aklına geldikçe gözlerinin nasıl dolduğunu anlatırken başlıyor yanında çalışan genç kadının ifade ettiği gibi kitap gibi konuşmaya: "Kürtçe kitap gelecek koyacağım. Kitap ayırımı yapmam, insan ayırımı da yapmam. Diyarbakırlı, Şırnaklı olmazsa biz olmayız. Biz olmazsak onlar olmaz. Biz ülkemizde yaşayan insanlarla beden ve ruh gibiyiz. Benim evim yansa yardıma Kürt de koşar, Ermeni de koşar".

Dağın taşın üstüne Türkçe, Kürtçe, İngilizce "Ne mutlu insanım diyene" yazılmasını öneriyor. Ne de olsa "hepimiz insanız gerisi teferruat".

Kumla çimentoyle kentsel dönüşüm olmaz

Son dönemlerde ayrıştırma politikaları güdülse de tabanın ayrılmayacağına inanıyor. Yukarı tabakayı ise 'es geçelim' diyor. Aydın, sosyal demokrat tabakaya halktan kopuk oldukları için kızgın: "Elit tabaka Anayasa'yı altından yazsa, taban cahilse tabana gelinceye kadar toz olur. Ne yazarsan yaz, halk bilmezse ne olur? Bizim aydın, sosyal demokrat geçinen arkadaşlarımız halktan kopmuş, sera insanı olmuş." O sadece "riyayı bilmez, cilasızdır" dediği halka inanıyor ama eğitimlerini gerektiğini söyleyerek. "Kumla, çimentoyle kentsel dönüşüm olmaz; eğitimle olur" ona göre. Yerel yönetimlere de sesleniyor "Her yana moloz dökmekten vazgeçsinler. Torunlarına ayaklarının basacağı toprak bıraksınlar!".

Ankara buz gibi

Söz dönüp dolaşık Ankara'ya gelince İstanbul hatırası bacağındaki engeli göstererek başlıyorsa konuşmaya "Ankara kasaba. Başkent olmasına karşıyım. Dünyada bir İstanbul var mı? Doğanın hakkını doğaya verelim. Referandum yapılsa oyunu İstanbul'dan yana kullanırım." Ankaralıların çok okumasını şehrin soğukluğuna bağlıyor: "İstanbul'da kitap okuyamazsınız, kafanı kaldırdıkça bir güzellik görürsün. Burada otobüste, dolmuşta açar kitap okurum. Çünkü buz gibi bir mimarisi var üşüyor Ankara'da insan." Ankara'nın buz gibi görüntüsünün altında mübadele olduğunu söyleyerek ekliyor "Ermenileri gönderdik, buz gibi oldu bu şehir. Kale duvarı gibi, üşütüyor insanı".

Metrekasesi 900 Lira

Bademci'nin emek emek büyüttüğü kütüphanesi bugünlerde yok olma tehlikesiyle karşı karşıya. Belki kütüphane olarak kullanılan kısmı kiraya vermek için, belki de başka bir sebepten hastane yönetimi 3 metrelik büfenin kira bedelini 2 bin 700 Liraya çıkarmış durumda. "Ülkenin en yüksek kirasını ödüyorum. Metrekasesi 900 Lira." diyor. Şu an hastane yönetimiyle mahkemelik olduklarını anlatarak "Baskı altındayım bu yüzden biraz moralim bozuk ama ne olursa olsun kütüphaneciliğe devam edeceğim." diye sürdürüyor sözlerini.

Kitap başlıları için Bedri Bademci'ye 0 312 347 27 21 -0 545 331 50 10 numaralı telefonlardan ulaşılabilir.

Ankara'nın Martıları

Alper Şen

Ankara'da az ama yine de fark edilebilir sayıda bir martı nüfusu olduğu söylenir. Martıların Ankara'ya nasıl geldiğini öğrenmeye çalıştığımızda da Ankara'ya Samsun'dan ya da İstanbul'dan kamyonlarla gelen balıkları takip eden martı sürülerinin hikayesini duyarsınız. Tüm yolu kamyon kasalarında istiflenmiş balıkları alma çabasıyla geçiren martılar Ankara'ya geldiklerinde hayatta kalabilmek için kendilerine yer ararlar. Bu yerlerden biri bir zamanlar Mamak'taki çöplüktü. Günümüzde ise Yenimahalle, Ulus ve Kızılay'daki balık tezgahlarının, hallerinin ve çöplüklerin içinde kıyısında tepesinde geziniyorlar. Denizi olmayan çöplüğün içinde gün geçtikçe kararan martılar sonunda iri bir kargaya benzer görüntüleriyle Ankaralı oluyorlar.

Ankara'da çöpün içinde martıların hali her ne kadar bir "düşmüşlük" çağrışırsa da, başka bir göç yoluyla gelen ya da çöpte doğan kargalar, serçeler, kediler, köpekler ve diğer envai çeşit canlı içine bir "düşmüşlük" halinden bahsetmeyiz. Onların çöpteki uğraşlarının, bizi bir martının uğraşı kadar hüznülmeyeceği açıktır.

Elias Cannetti, hayvanlara dair bir betimlemesinde şöyle bir varsayım ortaya atar: "Bir hayvana 30 saniyeden fazla baktığımızda ona dair insani tarifler yaratmaya başlarız." Aslında bu tarifler daha çok bizimle ilgilidir. Bir akvaryum balığının fanusun içinde dolaşması "yerini sevdi / sevmedi / yanına birini arıyor / tek başına daha mutlu" gibi çoğunlukla balığa bakan kişinin ruh halini özetleyen şekillerde tarif

edilir. Balık, balık olmaktan çok bizim ruh halimizin ya da dünya görüşümüzün bir simgesi olur. Hayvanların insanlarla olan mecburi ilişkisi kendi artıımıza bakarken aklımızda bir yerlerde gizli saklı kalan sınıfsal ayırım ve hiyerarşide şekillenir.

Bu nedenle çöpün içindeki martı ile karga arasındaki ayırımı biz kendi sınıfsal hiyerarşimizle ya da beğenilerimizle yaratırız. Beyaz'ın "temizliği", siyahın "kirliliği", alt metinlerde yaratılan ayrımlarda ortaya çıkar. Martıya üzülürken kargaya karşı kayıtsız kalışımızda bilgiden çok kanaatler etkin olur. Kargayı da martıyı da aynı çöpe sokan sistemi insanların yarattığı bilgisini bulandıran bu kanaatler, beğenilerin bilgiye dönüştüğü bir alanda kurgulanmış şık "gerçekler", bizim kendi "insan" gerçeğimize dönüşür. İnsan, doğası gereği doğayı işgal ederken kendisini diğer canlılardan üstün zanneder ve bunu da, düşünerek ürettiğini idda eder. Oysa insan, doğanın bakışına göre sadece dönüştürülmesi çok zor artıklar üreten ve toprağı, suyu, havayı kocaman sürülerle işgal eden, bozan, önce diğer canlıları, sonra da kendi cinsinden olanları yerinden eden, bu nedenle kendisi için tehlikeli bir canlıdır.

Her gün binlerce ton artığın üretildiği Ankara'da ve diğer şehirlerde, sayısını bilemeyeceğimiz çoklukta insan geçimini artıkları toplayarak sağlıyor. Bu artık yığınının içinde martılarla kargalar arasında ayırım yapmamak için

önce "kararmak" ya da vicdani/kitabi tanımlamalarımıza uygun "martılar" aramaktan uzak durmak gerekiyor. İnsan doğasını anlamının binlerce yolu varsa ve bu yollardan biri de, görünürde düzenli, ama görünmeyen yerlerinde binlerce canlının hayatta kalma kavgası verdiği Ankara artığının içinde kalmaksa, öncelikle insan olmakla ve şehir hayatının bize sağladığı statüler, kimlikler ve değer yargılarıyla hesaplaşmak gerekiyor.

“Güven” Anıtı ve Ethem...

Kibele Gürpınar

Cumhuriyet kurulduktan sonra yeni ideolojiyi halka benimsetmek için pek çok yere Mustafa Kemal'in heykelleri yapıyordu. Bazı heykeller Mustafa Kemal'le birlikte Cumhuriyet'in temellerini de tasvir ediyordu. “Güven” ya da “Emniyet” Anıtı da bunlardan biriydi.

Cumhuriyet'in merkezi olan Ankara'yı modern bir başkent haline getirmek için tasarlanan projelerden biri de Kızılay'da kurulacak olan bir parktı. Park, Ankara'nın merkezi olacaktı. Bu parkla ilgili proje, Avusturyalı mimar Clemens Holzmeister'e verildi. Parkta bir Anıt da yer alacak ve bu Anıt, esas olarak polise ve askere olan 'güven'i temsil edecekti. Holzmeister, anıtın yapımı için Anton Hanak'ı davet etti. Hanak, Anıtı yaparken 'vazifeleri uğruna canını feda edecek güvenlik güçleri'ni ifade etmeyi düşünmüştü. Ayrıca Anıt, vatani için çalışan halkı da gösterecek, onların da Yeni Cumhuriyet'teki önemini belirtecek, 'güvenlik' görevlileri ve Mustafa Kemal, halkı koruyan güçler olarak gösterilecekti. Hanak'ın yaptığı ana kaidenin ön yüzündeki rölyeflerde halkla birlikte gösterilen, onlara yardım eden üniformalı güvenlik güçlerini görüyoruz.

Holzmeister, Hanak, 1934'te vefat edince Anıtı tamamlamak üzere, o sırada Almanya'da çalışan bir başka Avusturyalı heykeltıraş olan Josef Thorak'tan yardım istedi. Thorak, anıtın arka tarafındaki rölyefleri ve Mustafa Kemal'in arkadaşlarıyla birlikte gösterdiği bölümü yaptı. Anıt, 1935'te tamamen bitti ve adını Parka da verdi.

1 Haziran 2013. Güvenpark'ta Gezi Parkı eylemleri. Ethem de orada... Ve bir polis vurdu Ethem'i. Bundan yetmiş sekiz yıl önce, polise olan güvenimizi sunmak için yapılan o Anıtın dibinde, adı 'Güven' olan o parkın içinde polis vurdu Ethem'i.

O bahsedilen 'vazifeleri uğruna canını feda edecek güvenlik güçleri', özgürlük için direnen Ethem'in canını aldı. Tabii sadece Ethem değil, Türkiye'de pek çok kişi öldürüldü polis tarafından. Burada insanın aklına çakılıp kalan, olayın 'şükranlarımızı sunduğumuz polis' Anıtının önünde gerçekleşmesi. Bu ironik durum sanki bilerek yaratılmış gibi ya da buradan çıkarmamız gereken bir sonuç vardır belki, ey bu konuyu hiç düşünmemiş olanlar! Mesela bu 'güvenlik' güçleri dediğimiz insanlar, güveni hak etmiyordur belki!

Bugün Güvenpark'tan eksik olmayan polislerle birlikte oradan her geçtiğimizde faşizmi hissediyoruz. Ethem'in ölümünden sonra Melih Gökçek'in o parka astırdığı "Değerli Türk polisi Ankara sizinle gurur duyuyor" afişi, (bugün olmasa da daha önce bulunmuş olduğunu unutamıyor insan) anıtın bugün hissettirdikleriyle birleşerek daha da artırıyor faşizmin dozunu.

Bu arada bu Anıttaki abartılı anatominin tıpkı Nazi dönemi heykellerinde görülen figürlerle benzediğini ve Anıtın yapımında çalışmış olan Josef Thorak'ın, Hitler'in desteğiyle Nazi Almanyası'nın resmi sanatçılarından biri olduğunu söylemeden geçemeyeceğim.

Kaynaklar:

Ertuna, Can, Kızılay'ın Modernleşme Sahnesinden Taşralaşmanın Sahnesine Dönüşüm Sürecinde Güvenpark ve Güvenlik Anıtı, *Planlama*, 2005/4.

Gerstenecker, Richard, Anton Hanak ve Yaratısı, *Argos*, Ocak 1989, s. 98- 99.

Tekiner, Aylin, *Atatürk Heykelleri Kült, Estetik, Siyaset*, İletişim Yayınları, 2010.

Bir Ankara Masalı...

Emre Güneş (PLD Türkiye)

Bir süredir Ankara Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı Kent Estetiği Daire Başkanlığı'nı twitter üzerinden takip ediyorum. (@ABBKentEst) Birim olarak, özellikle her tweette yer verdikleri gibi güzide başkentimiz Ankara için "dekoratif" çalışmalar yapıyorlar. Saat kuleleri, kapılar, kuğu heykelleri ve tabii ki çeşitli bina aydınlatmaları fotoğrafları paylaşıyorlar. Hepsi için de ortak sıfat "dekoratif".

31 Ekim tarihinde ise şu tweeti attılar:

"Ankara, Dünya Aydınlatma Yarışması'nda dünya başkentleriyle yarışıp 1. gelmiştir. www.peoplechoiceaward.eu" (Bakınız:https://twitter.com/ABBKentEst/status/528104162639499264/photo/1)

Verilen linke tıkladığımda bazı detaylar ortaya çıktı. "The city.people.light award" (Şehir.İnsan.İşık) adı altında 2003 yılından beri Philips ve Uluslararası Şehir Aydınlatma Birliği (LUCI, www.luciasociation.org) tarafından ışığın, insan ve şehir üzerindeki etkilerini ön plana çıkarmak amacıyla düzenlenen bir yarışma. Yapı şöyle işliyor; şehir yönetimleri o sene gerçekleştirdiği aydınlatma projeleri ile başvuruyorlar. Bir jüri tarafından değerlendirilen projelerden bir bölümü finale kalıyor ve 3 şehre ödül veriliyor. Bu sene yarışmaya 25 ülkeden 35 proje başvuruyor, 16 ülke finale kalıyor ve birinciliği Almanya'nın Leipzig kenti alırken, 2. Kopenhag (Danimarka), 3. Strazburg (Fransa) oluyor. Ancak yine bu sene ilk defa olarak finale kalan ülkeler arasında "halk oylaması" ile "people.choice.award" veriliyor ve Ankara aldığı yüksek oy oranı ile birinci geliyor.

Bu noktada 2 konu dikkat çekiyor.

Öncelikle sitede yer alan Ankara'nın tanıtım metni:

"Bir aydınlatma master planı ile şehirdeki farklı binalar arasında mimari harmoni yaratıldı. Akıllı beyaz ışık teknolojisi kullanılarak oluşturulan, sıcak ve elegant ambiyans geceye saygı gösteriyor. Bazı mimari yapılar için ise daha renkli tasarımlar tercih edildi. Şema; şehir kimliğini zenginleştiren modern silüetler ile güvenli ve çekici alanlar oluşturularak şehir sakinleri ve ziyaretçiler üzerinde pozitif etki yarattı."

Ankara'nın bir aydınlatma master planı mı var? (Varsa kim hazırladı?) Geceye saygı gösteriyor? Akıllı beyaz ışık? Sanki farklı bir şehirden bahsediliyor.

İkinci konu ise şehir bazında alınan oy oranı:

Ankara / Türkiye: 239.875
Pula / Hırvatistan: 114.776
Toledo / İspanya: 95.071
Skopje / Makedonya: 17.532

Kalan oy oranları ise 100 ila 1000 arası değişiyor. Örneğin Lyon, Kopenhag, Londra gibi 20-30 yıllık aydınlatma master planları olan ve başarılı aydınlatma projeleri ile

tanınan şehirler 400 civarı oy almışlar. Sizce de ülkelerin gelişmişlik kat sayısı ile aldıkları oy arasında ters orantı olması ilginç değil mi? Zaten sitenin şu hali ile projeleri gerçekten değerlendirmek imkânsız. Kısa bir metin ve birkaç görsel var. (NOT: Oy verme süreci tamamlandı, belki o dönemde daha fazla görsel ve açıklama olabilir.) Örneğin Ankara'nın 22 proje ile başvurup 1 proje ile birinciliği aldığı söyleniyor. Hangi proje acaba?

Ben uzun süredir Ankara'yı, Sayın Belediye Başkanı Melih Gökçek'i ve aydınlatma ile ilgili açıklamalarını takip ediyorum. Dönem dönem de var olan sıkıntılara dikkat çeken yazılar yazdım. Bu yüzden benim için; bırakın Ankara'nın ödül alması, **Ankara, aydınlatma ve ödül kelimelerinin aynı cümle içerisinde geçmesi bile, olsa olsa "bir Ankara masalı" olabilir.**

Solfasol'un, Çinçin & Yenidoğan Hikayesi...

Aydın Bodur – Burcu Cura – Sümeyra Ertürk - Tanju Gündüzalp - Vedat Gün - Yusuf Arslantaş, **Fotoğraflar:** Fahri Aksirt

Herşey, Çinçin'den aramıza katılan Yusuf'la, Sosyoloji öğrencisi Sümeyra'nın başının altından çıktı. Sümeyra'nın Ankara'yla, Ankara'nın farklı mekan ve deneyimleriyle "bir turist gibi değil de, içine girerek" paylaşımında bulunmak isteğiyle Yusuf'un, Çinçin gerçeğini "dışarıdakilere de anlatmak" isteğinin çakışmasından yola çıkıldı. Eee elbette Çinçin'in, kendi içine kapalı, her zaman o karanlık yanla ilişkili gündemi de pek cazipti, gitmek isteyenler için...

Yusuf, Çinçin'e gelmek isteyenlerin önce bir gözünü korkuttu. Zaten bir yandan sık sık yapılan polis baskınları, öte taraftan Mahallenin yaşayan gerçeği uyuşturucu dünyası; korku için zemin de hazırdı yani.

İddia oydu ki: bir dosya çıkarılacaktı; Şubat-Mart'a.

Ancak bir kez, o da bir akşam vakti gidilebildi, Çinçin'e. Hızlı bir tur oldu. Yine dışarıdakilere kuşkuyla yaklaştı, mahalleli. Yine turist kaldı gidenler

O geziden geriye, önce Fahri'nin fotoğrafları, döküldü ortalıklara... Fahri fotoğraflarken, sadece Çinçin'i değil mahalleyi karanlık görenler kadar karanlık fotoğrafladı, dışarıdan gelenleri... Biri, bu durumu kendince özetlemeye çalıştı. Sonra Burcu'nun hikaye formatında tamamlanmamış yazısı geldi... Sümeyra, Çinçin'in karanlıkta kalanlarına, dışarıdakilerin de karanlık iç dünyasından samimi bir cevap aradı. Tanju ise kısa bir e-mail'de korkularını paylaştı... "Sivil polise çok benziyorsun" Vedat'ı da unutmamalı tabii ki.

Sonrasında yeniden derlenip, toparlanırmı ekip, bir dosya ortaya çıkar mı bilemem? Şimdilik bu kadar...

Sümeyra Ertürk'ten...

Bu, 'benim' mutsuzluğum!

Anlatsam, karşımdaki de bu mutsuzluğum ne kadar 'benim' olduğunu yüzüme vuruyor. Beni hiçbir şey yapmaya yönlendiren de her zaman bu soyut, öznel mutsuzluk oluyor. Eli, ayağı hiçbir şeye değemiyor. Hiçbir zaman değebileceği denkliliğini bulamıyor.

Hep yan yana ama ortaklığı hep soyut...!

'Bizim tarafta', kendi öznellikleri içinde böyle mutsuzluklar türüyor. Böyle mutsuzlukların birleştiriciliğinde yan yana gelinmeye çalışılıyor. Bu mutsuzluklar yüzünden sürekli birleşmek isteniyor. Ama bu mutsuzluklar öylesine 'kendileri' ki; her dokunuş, her birleşme, bir çay bardağındaki çayın sıcaklığı kadar soğumaya teşne.

Doldur boşalt bardakların, doldur boşalt yan yanalıkları...

'Onlar', gerçekten yaşayan bir mutsuzlukla yan yana duruyorlar.

Ne büyük şans!

Herkes, bir o kadar uzak birbirine, bir o kadar da yakın. Herkes birbirini öylesine derin tanıyor ki; kocaman güvensizliklerinin altında, karşısındakinin de onlardan biri olduğuna duyulan güven pürtelaş saklanıyor. Ve bunun sesi de yine pürtelaş sokaklara yayılıyor. Kendisinden olmayanın varlığını hissettiğinde sokaklara yayılan ses, o, onlardan olmayanın kulağına değil, tüm iliklerine işliyor. O, onlardan olmayan, orada burada süzülen ruhunu değil,

Burcu Cura'dan...

Avlu

"Uyuşturucu satan bir insan iyi olamaz mı?" Bana bunu düşündüren, arabayla yanından geçerken bize gösterdiği ilkokul arkadaşının "torbacı" olduğunu söyleyen grup rehberimiz. Arkadaşının ikiz kardeşinin uyuşturucudan dolayı öldürüldüğünü anlatıyor. Arabada hiç kimse bunu sorgulamıyor; söylenenler de bize tuhaf gelmiyor zira. Çünkü bu kez irdelemek ve anlamlandırmak için değil, sadece "olduğu gibi görmek" için toplandık. Ankara'da Çinçin Yenidoğan arası bir yerdeyiz...

Yavaş yavaş küçük bir tepeyi tırmanıyoruz. Ankara'nın "eşsiz" gece manzarasını ayaklar altına seren, yıkık dökük evlerin beyaza boyalı duvarlarına ayın yansıdığı harabeden bir tepe burası. Tamamen yıkılmak ve "dönüşmek" için sırasını bekleyen gecekonduların yanından geçiyoruz. Yol boyu tutulmuş köşelerde bekleyen adamlar bize şüpheli gözlerle bakıyor. Sevilmeyen misafirleriz.

Dar, karanlık ve labirenti andıran yollar saklanmak için çizilmiş gibi. Ancak bu haliyle sokaklar öyle ketum ki, eminim ki biz saklanmak istesek kabul etmez, muhbirlik bile yapardı. Bu Mahalle kendinden olmayan her şeyi kismaya çalışırken, içeridekileri dışarı

ta da kemiklerini, onu besleyen kanın akışını hissediyor. Bir an, ruhunun onu besleyebilmesi için korkan kemiklerinin yerli yerinde durması gerektiği düşüncesinin telaşıyla, o karanlıkta, göz bebekleri göz oluyor. Ruhunun kendini besleyebileceği rotayı hemencecik seçebiliyor ve bir bardak çay onu rahatlatabiliyor.

Tehlikeli olan, 'onların' "bizleştirilmesi", daha çok çayla, daha çok yan yana getirilmeleri, birey olmaları ve kendilerini besleyen, bireysellik olduğunun gösterilmesi.

Nasıl çözüldüğümüzün resmi elinde olan bir düşmanla ('büyük patronla') karşı karşıya durmak kadar acı olan, düşmanı kendi silahıyla vurmaya çalışmamız. Kendi silahımızı görmek, bir o kadar kolay bir o kadar da zor olsa gerek ki; gerçek olanın bir mutsuzluk meselesi olmadığı düşüncesi, gerçek yaşam mücadelesinin karanlığında, göz bebeklerimizi göz etmekte.

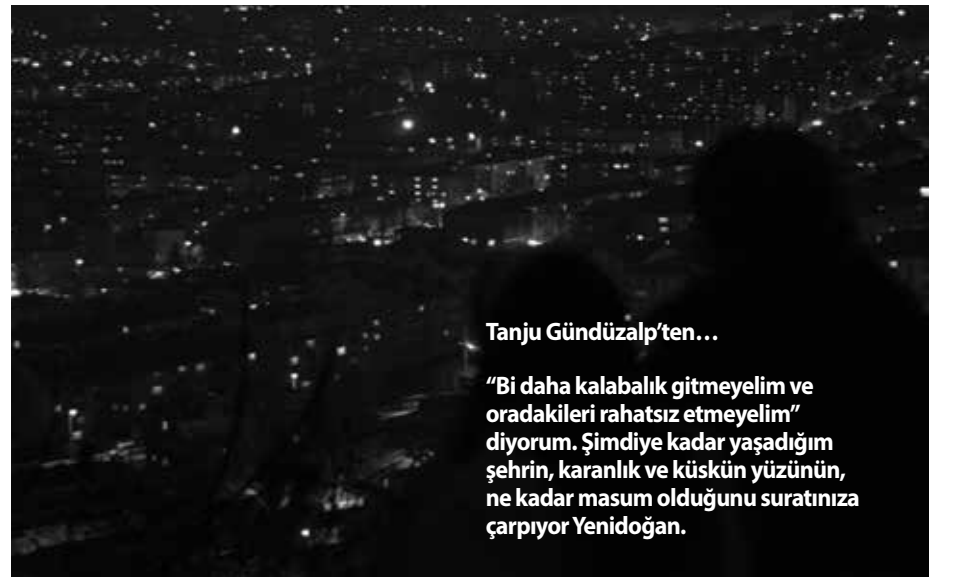
'O karanlık', kendi gerçekliğinin birleşimi. 'Onlar' aksi dokunuşlarla daha da güçleniyor.

Kurtuluşun Karanlığına...

çıkarmaya pek niyetli değil. Camları demir parmaklıklarla örülmüş ve yüksek duvarlarla çevrelenmiş okullar bunun kanıtı adeta. "Sosyal devlet" politikalarının öneminden bahsettiğimiz bir dönemde, yollarda torbacı çocuklar, genç kadınlar! Bu bir seçim de değil aslında. Hayatını akışına bırakanların yaşadıkları...

Mavi bir kapıda pembe yazmasıyla bizi ev sahibimiz karşılıyor. Yolculuk sırasında karşılaştığımız en renkli şey aslında o... Evin dışı gri ve puslu... Kapıdan sonraki dar geçit, dört evin etrafını çevrelediği avluya açılıyor. Avlu korunaklı bir kaleyi andırıyor. Gökyüzünü görebildiğin ama şehirle bağlarını kopardığın; çocuklarına korunaklı bir dünya kurarken fark etmeden şehre küstüğün bir dünya...

Tanju Gündüzalp'ten...

"Bi daha kalabalık gitmeyelim ve oradakileri rahatsız etmeyelim" diyorum. Şimdiye kadar yaşadığım şehrin, karanlık ve küskün yüzünün, ne kadar masum olduğunu suratınıza çarpıyor Yenidoğan.

Aydın Bodur'dan...

Ben o "karanlık adamları" kendimden tanıyorum. Fahri, iyi yakalamış, aslında mücrim mahalle "suçlu"ları görmek için takılanların, suçluyu aynada görmesi tadında bir eser çıkarmış... Hani "ava gidenlerin av olması" misali gibi de okuyabilirsiniz o fotoğrafı.

Bu gezi, "turistik bir gezi" tadında oldu. Batının kibirli dünyasında bir süredir suç mahallerine yapılan geziler revaçta: Amerika'nın New York'una yolunuz düşmüşse; seyahat acenteleri, Harlem'de, görece iyice caz kulübüne turlar düzenler ya... Ya da adrenalin meraklısı turistleri, balık hali (Fulton), Çin ya da İtalyan mahallesinin sokaklarında dolaştırırlar. Batakhanelerin yanında tur attırırlar. Öyle bir tura düşüyorsanız, sokakları gözlersiniz. Size yabancı kalmış hayatları gözlersiniz. Gözlersiniz gözlemesine de; bu gözlem, içinizdeki ön yargıları bir kenara koymadan yapılır genellikle. Hani oralar suç mahalidir ve siz o güvensiz mahalde size bulaşmasını istemediğiniz hayati izlemeye gitmişsinizdir. Bir de bakmışsınız ki aslında: aslında siz de müdahale etmekten korktuğunuz birçok suça ortak oluyorsunuz! Her şeyi size dışarıdan gösterildiği kadarıyla yaşıyorsunuz.

Burcu'nun bitmemiş hikâyesi, düşündürdü az biraz, elleri dert görmesin... Böyle bir geriye gidip de Çinçin'e gidişin hikâyesini yazmaya kalksam, her halde ilk o Kale'deki toplantıda TOKİ'nin fotoğraf yarışmasında çekilen fotoğrafların ne kadar kötü olduğu üzerine kakara kikiri yapılan andan başlatırdım, hikayeyi. Hikayenin baş kahramanı tabii ki Yusuf. "Anneme sorarsanız, o beğenmediğiniz fotoğraflardaki konutlarda yaşamak için ne çok şey verirdi bir bilseniz" diyen sesiyle başlardı hikâyemiz. Belki böyle demedi ama bunun bir benzerini söyledi. Masada bir sessizlik olmuştu, hatırlayanlarınzın olacaktır. Sonra Yusuf, aldı sazı eline. "Ben sizi Çinçin'e götürürüm" dedi. Ama uyarmayı da ihmal etmedi. Önce dedi: "Biraz bilgi vermeliyim size, oraları anlatmalıyım, yanmayan sokak lambalarının altında yaşananları."

Sonra bir-iki toplantı yapıldı. Gitmeye niyetli olanların birbirlerine hangi amaçlarla Çinçin'e gitmeyi istediğini paylaştığı ama daha çok Yusuf'un katılanları tanımaya çalıştığı bir-iki toplantıydı, yapılanlar. Bolca onların, oralarda yaşayanların bakış açısını aktarmaya çalıştı, dışarıdan oraları ziyaret etmeye niyetli olanlara. Bir de sürekli güven vermeye çalıştı, "ben varım bir şeyler gelmez başınıza" dedi ve o hissi sürekli verdi sık sık. Ama belli, o da korkuyordu, bize hanel gelmesi olasılığından mı, birimizin "polis" olması olasılığından mı. Öyle ya bize Çinçin'i ziyaret etmeyi vaat ettiğinin ertesinde en az 5-10 defa polis bastı mahalleyi. Yani aslında o güven dediğimiz şey, tam da tesis edilememiş miydi neydi?

Kurulan ilişkilerde yüreğini ne kadar açarsan, aslında o kadar çok şey öğrenirsin... Ama o kadar da savunmasız, biçare kalırsın. Bu ilişkide yüreğini en çok açan Yusuf'tu kuşkusuz. Yusuf'u, arkadaşlarını, ablasını tanıdık, sevdiğ onları samimiyetini...

Aslında Çinçin'i bilmeyen biri değilim. Hoş benim gidip geldiğim zamanlar, hayli eskide kaldı. Ama o zamanlar da suçla anılırdı, Çinçin. Orhan Kemal romanları tadında bir mahalleydi, hatırladığım. Zaten benim okuduğum kadarıyla, mahalle hakkında yazılanlar da, hep "çocuk yaşta suça itilenler ve mücrim mahaller" üzerine olmuş.

Akşam karanlığı, iyi miydi, kötü müydü bilmiyorum. Ama enteresandı işte. Belki hayatın çirkinliklerini örttü de, iyi bile oldu. Hani bize hakim olan tedirginlik kadar mıydı bilmem; ama sokaklarda da tedirginlik vardı. İyi, güzel olan 10 yaşındaki gözleri ışıldayan o kız ve kardeşi idi ve tabii, onları "buradan kurtarmak için", burada yetiştiren, yetiştirirken çamurlardan korumak için ahdeden anneleri, bir de. Işıklar içinde görünen Ankara manzarası, Yusuf'un dünyası, arkadaşları, sundukları kadar parlak mıydı? Sanmam...

Bize kibirden azade yüreğini açan Yusuf'a, gecikmiş de olsa şükranlarımla...

2014'te Ankara Sokaklarına Yansıyan Kadın Dayanışması

Aynur Demirdirek - Fotoğraf: Hülya Demirdirek

Ankara'da çalışmalarını, eylemlerini ayrı ayrı ve farklı biçimlerde sürdüren, büyük bir bölümü 8 Mart yürüyüşlerinde bir araya gelen, kimi zaman da devlet politikalarını izleyip eleştirirken birlikte hareket eden onlarca kadın kuruluşu, yapı ve inisiyatif var. Gösteri, protesto benzeri eylemlere katılmak dışında, toplumsal cinsiyet eşitliği, eğitim, kadın istihdamı, şiddetle mücadele alanındaki çalışmalarını kendi çizgilerinde etkin biçimde sürdürüyorlar.

2014'te Türkiye'nin birçok yerinde olduğu gibi, Ankara'daki kadın örgütleri ve çeşitli yapılar, en çok erkek şiddetiyle mücadelede, İŞİD'e karşı savaşan kadınlarla dayanışmak üzere ve Ortadoğu'da süren savaşa karşı bir araya geldiler. Karar süreçlerinden uzak tutulsalar da cinsel saldırı suçlarıyla ilgili TCK'daki değişiklik tasarısı gibi yasal düzenlemeleri ve İstanbul Sözleşmesi gibi uluslararası sözleşmeleri izlemek ve denetlemek üzere çalıştılar. Devlet yetkililerinin kadın-erkek eşitliği karşıtı açıklamaları ve muhafazakâr söylemlerinin kadınlara, LGBTİ bireylere yönelik şiddetle ilişkisini tekrar tekrar açıklamak, anayasadaki kadın-erkek eşitliği ilkesinin ihlal edildiğini hatırlatmak zorunda kaldılar. Belki her zamankinden çok basın açıklaması hazırladılar ve 8 Mart gibi günlerin dışında da gündemin getirdiği eylemlerde sözleriyle sokaktaydılar:

8 Mart yürüyüşü, Ankara'da son yılların en kalabalık kadın yürüyüşlerinden oldu.

Ankara Kadın Platformu'nun düzenlediği 8 Mart yürüyüşü, Ankara'da son yılların en kalabalık kadın yürüyüşlerinden

oldu. Kadınlar, "Emeğimiz, Hayatımız, Özgürlüğümüz İçin, Bir Aradayız, Alanlardayız" ana pankartı arkasında, Kurtuluş Meydanı'ndan Kızılay'a kadar, "fitrat", kürtaj, sezaryen konularında yapılmış beyanlara öfkeleri, eleştirileri ve talepleriyle yürüdüler.

Kadınların maruz kaldığı şiddet, gösteri alanlarını şehrin bildik merkezlerinden başka yerlere, mahallelere de taşıdı. 100. Yıl Mahallesi'nde sıkça dile getirilen taciz olaylarının üzerine 100. Yıl kadınları, 12 Mayıs 2014'te kadın gece yürüyüşü düzenlediler. "Kendilerini sokakların sahibi, kadınları mutfağın bekçisi bellemiş erkek zihniyetine tepkimizi göstermek ve en çok da bastırılmaya, unutturulmaya çalışılan özgürlüğümüzü geri almak için, geceler de bizimdir, sokaklar da, susmadık susmayacağız! Tacizi kovacağız!" diyerek kendileriyle dayanışmak üzere gelen diğer kadınlarla hem ana caddede hem mahallenin karanlık, kuytu sokaklarında hep birlikte tepkilerini gösterdiler.

Savaş ve şiddetle mücadele öne çıkarken hem bu konuları hem de hayatın başka yüzlerini kadın bakış açısından sinemanın diliyle gündeme getiren 17. Uçan Süpürge Film Festivali (8-15 Mayıs) renkli, umutlu bir soluk taşıdı; askıda bilet uygulaması daha çok seyirciyi, öğrenciyi sinemaya getirmek açısından önemli bir katkıydı. Ama ne yazık ki bu sırada Soma Katliamı yaşandı. Bu nedenle de yakınlarını kaybedenlerle dayanışmak için festivalin kapanış gecesi iptal edildi.

18 Mayıs'ta "Homofobi ve Transfobi Karşıtı Yürüyüş"ün dokuzuncusu gerçekleştirildi. İş ve nefret cinayetlerine, homofobiye, transfobiye karşı; Soma'da adalet ve herkese özgürlük çağrısıyla Soma'ya adanan bu yürüyüşe bine yakın kişi katıldı.

1 Eylül Barış Günü geniş katımlı bir yürüyüş yapılırken, LGBTİ'ler Kuğulu Park'ta barış çadırı kurdu ve LGBTİ'leri yok

sayan bir barış anlayışını eksik kalacağını belirttiler. Eylül ayında HDP HDK Kadın Meclisi'nin ve Barış İçin Kadın Girişimi'nin Güvenpark'ta düzenlediği oturma eylemleri en görünür eylemlerdi. Barış İçin Kadın Girişimi, "Bugün Ortadoğu'yu altüst eden savaş gibi, otuz yıldır bu topraklarda süren savaşın da kadına yönelik erkek şiddetiyle bağlantılı olduğunu biliyoruz. Barışı bahşetmediler ve etmeyecekler... Barışa dair kadınlar yıllardır söz üretiyor. Barışın tesisinde kadınların gerçeği ve talepleri yer alıncaya kadar söyleyeceğiz, susmayacağız, ısrar edeceğiz..." diyordu. HDP Ankara Kadın Meclisi, "Rojava'dan Şengal'e Kadınlarla Dayanışma" sloganıyla hem oturma eylemini sürdürdü hem de pazar günleri Yüksel Caddesi'nde açtığı daha sonra farklı semtlere taşıdığı stantlarla Türkiye'ye sığınan Ezidilerden Türkmenlere Rojava ve Şengal halklarına yardım topladı.

Kadın Dayanışmasında sınır yok!

Ankara Kadın Platformu'nun "Şengal'den Rojava'ya, Kobane'den Ankara'ya Kadınlar İŞİD'i, Savaşı ve Mücadeleyi Konuşuyor" başlıklı paneline Rojava'dan gelen kadınlar da katıldı. Kadınların her düzeyde yönetimde söz sahibi olmaya başlamasını, kendi ağızlarından dinlemek çok etkileyiciydi. Panelin ardından hem konuşmacılar hem katılımcılar, İnsan Hakları Derneği'nin çağrısıyla Yüksel Caddesi'nde Cumartesi Anneleri'nin 500. gününe sembolik olarak katılarak desteklerini gösterdiler.

Yıl boyunca kadınlar sık sık Güvenpark'ta, Yüksel Caddesi'nde olurlarken Ankara Feminist Kolektif, Güvenpark'ta her ayın üçüncü pazarı kadın cinayetlerine ve erkek şiddetine karşı oturma eylemi sürdürdü. Her eylemde, iktidarın kadın

cinayetlerini önlemede üzerine düşeni yapıp somut adımlar atmasını talep etti. Polisin yetkilerini artıran yeni güvenlik yasa tasarısının konuşulduğu günlerde, 27 Ekim'deki 11. oturma eylemine gelen kadınlar polis engeliyle karşılaştı.

22 Kasım Cumartesi günü, kadınlar 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü yürüyüşünde Ankara dışından gelen kadın kuruluşlarıyla da birliktediler ama Toros Sokak'tan Kolej Meydanı'na yürürken ve polis tarafından çok sıkı biçimde çevrilmiş meydana katılacak başka kadınlarla karşılaşmadan gösterilerini tamamladılar. 25 Kasım gecesinde ise yine yeni güvenlik yasınının maddeleri ileri sürülerek (gece eylemlerine izin verilmeyeceği) Ankara Feminist Kolektif'in her yıl düzenlediği "Geceleri de sokakları da terk etmiyoruz" yürüyüşü engellendi. Yürüyüşe gelen kadınlar "Erkek, devlet şiddetine karşı isyandayız; özgürlük ve barış için sokaklardayız" pankartı önünde basın açıklaması yaparak eylemi sonlandırdı. Aynı şekilde KESK'li kadınların meşaleli yürüyüşü de engellendi. Halkevci kadınlar, 24 Kasım'da Mamak Zülfü Kadın Yaşam Parkı'nda saat 19.30'da başlattıkları yaşam nöbetini, 21.00'de Yüksel Caddesi'ne taşıyıp 22.00'den 25 Kasım sabahına kadar atölyeler düzenlediler; nefret cinayetlerinden, kadınların kent ve doğa için direnişlerine kadar çeşitli konuları tartıştılar; düzenledikleri yaşam nöbetini onlara katılan diğer kadınlarla, istedikleri gibi tamamladılar. Solfasol okurları Aralık ayında zengin etkinliğin ayrıntılarını okumuştular.

Ankara'da 2014'te, kadın hareketi ve LGBTİ hareketinin yalnızca sokağa yansıyan eylemlerinin bir bölümüne bakınca görülüyor ki iktidar, sınırlandırmaları artırır, özgürlük alanlarını daraltırken farklı kadın örgütleri ve yapıları ve LGBTİ örgütleri ise, daha çok iletişim ve dayanışma içindeydiler.

Türkiye Ormancılar Derneğine Açık Mektup

Türkiye Ormancılar Derneği (TOD) Cumhuriyetin ilk yıllarında kurulan ve kendi alanında "Ormancılık mesleğini" inşa etmek üzere görev almış ve farklı meslek alanlarında benzer sorumluluk almış bir elin parmaklarını geçmeyecek derecede önemli kurumlardan birisidir. TOD ve çağdaş kurumlar Türkiye ormancılığının yanı sıra yeni devletin inşasında da önemli roller almıştır. Bu kurumların sonrasında TMMOB'nin kuruluşunda da aldığı öncü rol bunun en önemli kanıtıdır.

Türkiye Ormancılar Derneği kendi meslek alanının yanı sıra kuruluşunun 38. yılında yeni yeni gelişen Ankara'da, Cumhuriyet aydınlanmasının elle tutulabilecek önemli kollarından birisi olan tiyatronun gelişimine de önemli bir destek sunmuş ve Ankara'ya "Yeni Sahne"yi armağan etmiştir. Yeni Sahne önce "Beşinci Tiyatro" adıyla Oğuz Bora yönetiminde özel bir tiyatro olarak 1956'da perde açmıştır.* Daha sonra ise dönemin Türkiye Ormancılar Derneği Başkanı Kazım Mihçioğlu ve Devlet Tiyatroları Genel Müdürü Cüneyt Gökçer'in imzasıyla Yeni Sahne adıyla 1960'ta, perdelerini Kartal Tibet'in de ilk başrol oyunculuğu olan Albert Camus'nun Caligula adlı oyunu ile açmıştır.

Bakın Kartal Tibet o yıllar için ne diyor:

"Gençliğim Ankara'da geçti. O zaman, yeni gelişmekte olan bir şehirdi. Gençti, her yeniliğe açıktı. Enerjisi müthişti! Herkes kendini geliştirmek için çabalıyor, mesleğinde her şeyi öğrenip en iyisi olmak istiyordu. Ankara yatılı okul yıllarım; unutamayacağım güzelliklerle doludur... Okuldan mezun olduğumuz yıl Caligula'da (Albert Camus) rol aldım. Yıl, 1960. Ankara Devlet Tiyatrosu-Yeni Sahne'de, Mahir Canova sahneye koydu. Handan Uran, Semih Serger, Yalın Tolga, Üner İlsever, Muammer Esi, Ali Algin, Aclan Sayılğan, Atilla Eldem gibi çok önemli oyuncularla sahneyi paylaştım ve başrol oynadım."**

Kartal Tibet'in aktardığı bu heyecan yüzlerce oyunla 46 yıl boyunca sürdü, Yeni Sahne'de. Ta ki 2006'da dönemin Türkiye Ormancılar Derneği yönetimi Yeni Sahne'nin de içinde yer aldığı binasını kat karşılığı bir müteahhide verene kadar. Toplanan 60.000 imza, sanatçıların, tiyatro severlerin, Dernek üyesi ormancıların, TOD'un kurucularından olduğu TMMOB'a bağlı Odaların, feryatları, Belediyenin girişimleri yetmedi. Alternatif mimari ve yapısal çözüm önerileri görmezden gelindi. Yine dönemin Devlet tiyatroları Genel Müdürü Mine Acar'ın da basiretsiz yaklaşımı ile Yeni Sahne bir yıl içinde avuçlarımızdan kaydı, elimizden alındı. Yeni Sahne Ocak 2007'de yıkıldı.

Bir yöneticinin "bu bina bizim, istediğimizi yaparız" sözleri hala kulaklarımızda. Yeni Sahne'yi yıkabilmek için Ankara'dan kimse bulunamadığı için ta İstanbul'dan "ayarlanıp" getirilen bilirkişiler eşliğinde koltukların sökülmesi de gözlerimizin önünde... Yeni Sahne yıkılmadan on gün önce cephesine kocaman harflerle asılan "söz veriyoruz buraya yeni bir tiyatro sahnesi yapacağız" mealindeki yalan pankart da...

Şüphesiz bu tespitlerimiz ne 90 yıllık Türkiye Ormancılar Derneği'nin kurumsallığına ne de bugünkü yönetimdeki değerli insanlardır. Biliyoruz ki Yeni Sahne'yi elimizden alanlardan önce onu Ankara'ya armağan edenler de Türkiye Ormancılar Derneği'nin bir başka yönetimiydi. "Yeni Sahne Yıkılmasın" diye feryat ederken yanımızda duran pek çok Dernek üyesi Ormancı da vardı. Bizler o dönem "Yeni Sahne Yıkılmasın!" diyerek mücadele vermiş kişiler olarak bugün Türkiye Ormancılar Derneği'nin 90. Yılı kutlamak üzere düzenlenen etik ve kalkınma konulu bu etkinliği düzenleyenlere, bu etkinliğe katılanlara, etkinliğe davetli konuşmacı olarak katılanlara bir hatırlatma yapmadan geçemeyiz. Düzenlenen etkinliğin programı ve katılımcıları ne kadar özenildiğini zaten gösteriyor. Öyle

görünüyor ki bu konuda son yıllarda yapılmış en nitelikli toplantı olacak. Ama toplantıya katılacakların da belki bilmedikleri ama mutlaka bilmeleri gereken bu konunun gözden kaçmaması için şu notu düşmek gerekiyordu:

Koruma, etik, sürdürülebilir kalkınma, alternatif gelişme üzerine konuşulacak bu toplantı "Tuna Caddesi No:5"te oldu. Ankara'da çok eski olmayanlar için bile elli yıllık "Yeni Sahne"nin adresidir burası. Türkiye Ormancılar Derneği'nin o dönem ki yönetiminin 2007'de kentsel inisiyatiflerin tüm itirazlarına rağmen yıkıp yerine inşa ettiği binanın... 1960'ta Kartal Tibet'in başrolünü oynadığı Caligula ile perdelerini açan, 2006'da dönemin DT Genel Müdürü Mine Acar'ın sahip çıkmaması sebebiyle Türkiye Ormancılar Derneği yönetiminin insafına kalan Ankara'nın Kızılay kent merkezindeki en eski sahnesi Yeni Sahne'nin...

Türkiye Ormancılar Derneği'nin o dönem ki yönetimi, Dernek içinden, dışından, tiyatrocularından, Ankaralılarından (60.000 imza toplanmıştı) gelen talepleri görmezden gelip, uzlaşma önerilerine, alternatif mimari çözümlere gözünü kapatıp "mülkünü" ticari anlamda "en karlı" şekilde değerlendirdi ve Yeni Sahne'yi elimizden aldı. Yasalıksa sonuna kadar 'yasal', ekonomik olarak sonuna kadar 'karlı' bu eylem etik olarak bir o kadar yanlış, sosyal fayda anlamında da bir o kadar yaralayıcıydı.

Konusu etik, doğa ve kalkınmayı bir arada ele almak gerekliliği üzerine kurulu bu toplantı sonrasında yapılacak tartışmalara katkısı olması umuduyla...

Kaynaklar:

* Ahmet Demirtaş, "Yok Edilen Tiyatro: Yeni Sahne", *Kebikeç Dergisi*, Sayı:35, s.243, Ankara, 2013
** *Zaman Gazetesi*, 15 Temmuz 2012

Sermin Abut, Emel Üresin Acar, Rifat Açıkgöz, Müftü Akınç, Adnan Aksulu, M. Cemil Aktaş, Ersan Akyıldız, Kahraman Albayrak, Zeynep Alica, Mehmet Ferda Alpaslan, Şafak Alpay, Nevin Apaydın, Ayda Arel, Emel Arınç, Berna Araz Arslan, Kemal Asma, Levent Astekin, Zülfü Aşık, O. Yavuz Ataman, Kadri Atabaş, Ali Atakan, Akın Ataz, Tekin Aybaş, Işık Aybay, Betül Ayçe, Ayşe Aydeniz, Engin Aygün, Sezer Aygün, Şule Aytaç, Okyay Bağdat, Pırıl Bağdu, Aydan Balamir, Murat Balamir, Selda Bancı, Bülent Bataman, Lale Baturalp, Pınar Bedirhanoğlu, Füsün Ataman Berke, İlker Berke, Semih Bilgen, Zeynep Bilirgil, Tuncay Birand, Ali Bora, Hakan Bostan, Recep Boztemur, Aysel Buğdaycıoğlu, Burak Büyükcivelek, Mehmet Can, Tezcan Karakuş Candan, Ali Cengizkan, Ayhan Çelik, Birten Çelik, Murat Çıdamlı, Sinem Çınar, Meral Çileli, Tolga Çiloğlu, Şahinde Demirci, Aydın Direskeneli, Derya Doğan, Duygu Doğan, Nurcihan Doğmuş, Mehmet Ecevit, Yıldız Ecevit, Berivan Eliş, Şinasi Ellialtıoğlu, Erkan Erdil, Begümşen Ergenekon, Ayşen Ergin, Sevin Ergin, Güzin Erlat, Haluk Erlat, Melih Ersoy, Vahide Ersu, Ayşe Dilek Esen, Alper Fidaner, Yalçın Gögüş, Alev Gökalp, Süha Ziya Gökalp, Ali Gökmen, İnci Gökmen, Celal F. Gökçay, Füsün Güç, Gülin Gülgör, Fulya Gülyurdu, Vedat Gün, Güngör Gündüz, Şengül Öymen Gür, Çağlar Güven, Tefrik Güyagüler, Ali Hakkın, Nesrin Hasırcı, Vasıf Hasırcı, Levent İlhan, Ahmet İnam, Hüseyin İşçi, E. Ahmet Kadioğlu, Nilüfer Karaca, Engin Karaesmen, Erhan Karaesmen, Suat Kavla, Namık Kemal Kaya, Meral Kence, Yakup Kepenek, Ezgi Keskin, Canan Kırımsoy, Deniz Kırımsoy, Emrah Kırımsoy, Arzu Tuncay Koç, Buğra Kolçak, Redife Kolçak, Aykut Köksal, Savaş Küçükyavuz, Zühal Küçükyavuz, Tamer Levent, Sevgi Lökçe, Fikret Meriç, Ali Millioğulları, Türker Mirata, Erkan Mumcuoğlu, Güneş Müftüoğlu, Ayşegül Neftçi, Gülseren Oray, Rüknettin Oskay, Muteber Osmanpaşaoğlu, Necmettin Ömerca, İhsen Önen, Özlem Taşkın Önen, Aslı Özbay, Hasan Özbay, Nazmi Özer, Canan Özgen, Nimet Özgönül, Binnur Özkan, Eyüp Özveren, Tayfur Öztürk, Gülesin Pınar, Süheyla Pınar, Güven Sargın, Selahattin Satmaz, Tuğsat Özkan Sıvış, Eres Söylemez, Selva Taner Suman, Savaş Zafer Şahin, Nurgün Şandor, Mürtecep Şanlı, İlyas Şerefoğlu, Zekayi Tacettin, Zeynep Talu, Nahide Tan, İsmail Teoman Tincer, Kubilay Topoğlu, Zihni Umut Toğrul, Sedef Toklucu, Refik Toksöz, Gülден Treske, Bora Tubay, Gözdem Üner Tubay, Nazlı Tunalı, Duygu Tuncel, Nimet Türeci, Ömür Uğur, Özgür Ulupınar, Ali Ulusoy, Zeynel Ulusoy, Suat Ungan, Türkan Ulusu Uraz, Turan Uyar, Cemil Uysal, Cihat Uysal, Nihat Uysal, Adem Uzun, Selin Üçüncü, Deniz Ünal, Güneri Ünal, Şencan Ünal, Yasemin Ünal, Nihan Ünaydın, Ahmet Kemal Üner, Pınar Ünlüsoy, Nuran Ünsal, İrmak Üzümcü, Işıl Üzümcü, Zeynep Yağmur, Bilal Yakut, Meral Yalhi, Çağlar Burak Yayla, Büşra Yazar, Fatoş Yazıcı, Burak Yedierler, Döndü Yetişoğlu, Fetih Yıldırım, Onur Yıldırım, Mehmet Onur Yılmaz, Zeynep Ömür Yılmaz, Ayşen Yılmaz

Belediye Meclisi Kararları Nasıl Alınıyor?

Kent Karnesi

Kent Karnesi ekibi olarak Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi (Meclis) kararlarını inceleyip, önemli kararları sizlerle paylaşacağımızı söylemiştik. Kararların içeriklerinden önce bu kararları alan Meclisin çalışma şekli ve işleyişine değinmek istedik. Zira, Meclisin yapısı ve işleyişi bu kararların içeriğini çok büyük ölçüde etkiliyor. Meclisin yapısı ve çalışma sisteminin ana hatlarına hem ilgili mevzuat hem de Ankara Büyükşehir Belediye Meclis üyeleriyle yaptığımız söyleşiler çerçevesinde göz atacağız.*

Söyleşilerde, Mecliste muhalefetin yıllar içinde mevzuat değişikliklerinin de marifetiyle işlevsizleştiğini ve iktidar partisinden seçilen üyelerin istedikleri kararları çoğunluğa sahip oldukları için kolaylıkla geçirebildiklerini öğrendik. Yurttaş denetimi ve hesap verebilirlik adına ne yapılabileceği üzerine konuşurken, Meclis'i takip ederek muhalefeti Meclis'in dışına çekmenin bu çıkmazı bir nebze de olsa aşmak için önemli bir adım olabileceği ortaya çıktı. O halde hemen Meclis'in kağıt üzerindeki işleyişine ve pratikte durumun ne olduğuna bakalım.

Belediye Meclisi, Belediyenin organlarından en önemlisi, doğrudan seçikle gelen temsilcilerden oluşması niteliğiyle bir karar organı ve belediye içinde de denetim rolüne sahip. Meclisin üyeleri de Belediye Başkanları gibi yerel seçimlerle beş yıllığına göreve geliyorlar ve sayıları ilçe nüfusuna göre belirleniyor. Bu üyelerin beşte biri, aynı zamanda Büyükşehir Belediye Meclisinin Üyeliklerini de yürütüyor. Büyükşehir Belediye Meclisi Üyeleri, her ilçe için seçilmiş olan asıl üyelerin seçiliş sıralarına göre başlayarak yeter sayısı kadar inilimik suretiyle hesaplanıyor. Yani, Büyükşehir için ayrı bir seçim yapılmıyor. İlçe Belediye Başkanları, Büyükşehir Belediye Meclisinin doğal üyeleri oluyor.

Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi bir aylık tatili dışında her ay olağan olarak o ayın ikinci haftasında toplanıyor. Bütçe görüşmelerine rastlayan toplantı süresi en çok yirmi, diğer toplantıların süresi ise en çok beş gün. Meclis toplantılarının gündemini Belediye Başkanı belirliyor ve toplantı gündeminin en az üç gün önce Üyelere bildirilmesi gerekiyor. Meclis toplantılarının ilk gününde Belediye Başkanı ve Üyeler de Belediyeye ait işlerle ilgili konuların gündeme alınmasını önerebiliyor. Öneri, toplantıya katılanların salt çoğunluğunun kabulüyle gündeme alınıyor. Bu durumda muhalefetin önerilerinin gündeme girmesi neredeyse imkansız oluyor, çünkü 140 üyeli Büyükşehir Belediye Meclisi'nde üyelerin 99'u aynı partiden (AKP). Öte yandan, "başkanlık yazısı" denen bir usulle önceden duyurulan gündemde yer almayan konular toplantı günü muhalefetin bu gündem konularını incelemesine fırsat olmadan gündeme alınıp, hızlıca karar olarak geçebiliyor. Muhalefetin gündem önerileri ise çoğu zaman Mecliste tartışılmadan önce belediye içindeki Daire Başkanlıklarına sevk ediliyor. Muhalefetin önerilerinin ancak %1'i Meclis gündemine girebiliyor. Bu öneriler de genellikle yönetimdeki parti tarafından "zararsız" bulunan önerileri oluyor.

Büyükşehir Belediye Meclisinin toplantıları halka açık

ve toplantının duyurusu gündemle birlikte Belediyenin web sitesi üzerinden yapılıyor. Alınan kararların da halka duyurulması zorunlu. Ancak, Meclis Başkanı veya üyelerden herhangi birinin gerekçeli teklifi üzerine toplantıya katılanların salt çoğunluğunun kararı ile kapalı oturum yapılabiliyor. Görüştüğümüz CHP'li Belediye Meclis Üyeleri, AKP'li Üyelerin kararların içeriğinden haberdar olsunlar ya da olmasınlar kendi partilerinden gelen öneriler için hep lehte oy kullandıklarını belirtiyor. Cumhurbaşkanlığı Sarayıyla ilgili görüşme sırasında AKP'li Meclis Üyelerinin "kaçaksa kaçak ne olmuş" tavrıyla olumlu oy kullandıklarını da ekliyor.

Meclisin toplantıya başlaması için Üyelerin salt çoğunluğunun (71 üye) hazır bulunması gerekiyor. Kararlar ise toplantıya katılanların salt çoğunluğuyla alınabiliyor. Bununla birlikte her durumda karar yeter sayısı tam üye sayısının dörtte birinden (35) az olamıyor. Mecliste görüşülen konular içeriklerine göre salt çoğunluk, nispi çoğunluk, nitelikli çoğunluk, oyçokluğu ve oybirliği ile kabul ya da ret ediliyor. Kararlar tutanaklara dayalı olarak yazılıyor, Divan Başkanı ve Katip Üyelerince imzalanıyor ve bir sonraki toplantıda üyelere dağıtılıyor. CHP'li Meclis Üyeleri, oyçokluğuyla alınan bazı kararların bu tutanaklara oybirliği olarak aksettirildiğini fark ettiklerini; muhalefet olarak çok dikkatli olmaları gerektiğinin altını çiziyor.

Öte yandan, her türlü karar doğrudan meclis oturumlarında alınamıyor. Bütçe ve imar konusundaki kararlar mutlaka ilgili komisyona havale edilme zorunda. Büyükşehir Belediye Meclisi bünyesinde kurulması zorunlu komisyonlar var: İmar ve Bayındırlık Komisyonu, Çevre ve Sağlık Komisyonu, Plân ve Bütçe Komisyonu, Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu ve son olarak Ulaşım Komisyonu. Ancak bu komisyonlarda da muhalif üyelerin sayısı alınan kararları etkileyemeyecek oranda düşük.

Mecliste zorunlu olanlar dışında bir de tarım, hayvancılık, engelliler, Avrupa Birliği, kadın hakları ve benzeri alanlarda kurulan ihtisas komisyonları var. İhtisas komisyonları her dönem başı toplantısında, meclis üyeleri arasından seçilecek en az beş, en çok dokuz kişiden oluşuyor. Üye sayısı, her siyasi parti grubunun ve bağımsız üyelerin Büyükşehir Belediye Meclisi'ndeki üye sayısının meclis üye tam sayısına oranlanması suretiyle oluşturuluyor. İhtisas komisyonlarının görev alanına giren işler, bu komisyonlarda görüşüldükten sonra Meclis'te karara bağlanıyor.

İlgili mevzuata göre gündemdeki konularla ilgili olmak üzere; kurum temsilcileri, kamu kurumu niteliğindeki meslek kurumları, üniversiteler, sendikalar ve uzmanlaşmış sivil toplum örgütlerinin temsilcileri ile davet edilen uzman kişiler, oy hakkı olmaksızın ihtisas komisyonu toplantılarına katılıp, görüşlerini belirtebiliyor. Ancak ilgili mevzuatın yönetmeliğinde, bu katılıma ilişkin usul ve esasları Meclisin belirleyeceği, Meclisin karar almadığı durumlarda, ilgili komisyonun uygun gördüğü takdirde katılım için gerekli tedbirleri alacağı söyleniyor.

Dolayısıyla salt çoğunluk bariyeri gene karşımıza çıkıyor. Komisyon raporlarının halka duyurulması meselesi çok daha çetrefilli bir konu. Mevzuata göre isteyenlere büyükşehir belediye meclisi tarafından belirlenecek maliyet bedeli karşılığında veriliyor. Ancak somut uygulamada bu raporlara ancak paylaşmaya gönüllü meclis üyeleri üzerinden ya da muhalefet grupları aracılığıyla ulaşılabiliyor.

Meclis tarafından kabul edilen kararlar, ilçe belediye başkanları tarafından 5 gün içinde itiraz edilmezse kesinleşiyor. Muhalefet itiraz mekanizmasını bu noktada etkin olarak kullanamıyor çünkü ilçe belediyeleri tarafından itiraz edilen kararlar mahkemeye intikal etmiş olsa dahi Çevre ve Şehircilik Bakanlığının müdahalesiyle uygulanmalarına devam ediliyor.

Belediye meclis üyelerinin ne tür sosyal haklarla çalıştığından bahsederek bitirelim. Belediye Meclis Üyeliğinin maddi anlamda Meclis Üyesi seçilenlere önemli bir katkısı yok. Belediye meclis üyeleri maaş almıyorlar, toplantılara ve komisyonlara katılmış oldukları her gün için huzur hakkı alıyorlar. Bu miktar 2015 yılı için görev yapılan ilçenin nüfusuna göre değişmekle beraber 60-196,7 TL arasında. Ayrıca hiçbir sigorta ve sosyal güvenceleri de yok. Sosyal güvence ve anlamlı bir maaşın üyelerin ekonomik bağımsızlıklarını ve tarafsızlıklarını korumaları için ne kadar önemli olduğu aşikar, ancak bu bağımsızlık ve tarafsızlığın, katılımcı demokrasiye önem vermeyen ve kararlarını kolayca uygulamak isteyen belediye başkanları tarafından pek arzu edilir bir durum olmadığı da aşikar. Dolayısıyla ilgili yasalarda değişiklik yapmak bugüne kadar mümkün olmamış. Yetersiz maaş problemi iktidar partisinden seçilmiş meclis üyelerine örneğin belediyenin şirketlerinde yönetim kurulu üyeliği pozisyonları sağlanarak aşılırken, bir yandan da bu üyelerin Belediye Başkanına bağımlılığı ciddi şekilde artmış oluyor. İktidar partisinden mensup Meclis Üyeleri, belediyenin araç, otobüs gibi imkanlarını istedikleri ölçüde kullanabilirken, muhalif partilerden seçilen Meclis Üyeleri ancak kendi imkanları ya da partilerinin il/ilçe örgütlerinin imkanlarını kullanarak hareket edebiliyorlar.

Verili durumda, Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi'nde muhalefetin ne şekillerde imkansızlaştırıldığına bakarak; nasıl TBMM'nin görünürlüğü Meclis TV'den sonra arttıysa Büyükşehir Belediye Meclisi'nin çalışmalarının da görünürlüğüün artırılmasının ve yurttaş kampanyalarıyla, basın yoluyla, bilginin açık platformlarda paylaşılmasının, kamuoyu oluşturulmasının ne kadar önemli olduğunda sanırım hemfikir olabiliriz.

* 5393 sayılı ve 3.7.2005 tarihli Belediye Kanunu, 5216 sayılı ve 10.7.2004 tarihli Büyükşehir Belediyesi Kanunu, 25916 sayılı ve 24.8.2005 tarihli Belediye Meclisi Çalışma Yönetmeliği, 6360 sayılı ve 12.11.2012 tarihli On Üç İlde Büyükşehir Belediyesi Ve Yirmi Altı İlçe Kurulması İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun (Yeni Büyükşehir Kanunu) ; Belediye Meclis Üyeleri Rehberi .

Vazgeçmemek için Bir Sebep Daha: Kent Bahçeli Kampus

Tohum... Evrimin kaynağı, kültürel çeşitliliğin gözle görülür hallerindedir. Birtakım "icatlara" kadar Beyaz Adam'ın bile yapamadığını yapar, kendi kendini yeniler, çoğalır; hem üründü, hem üretim aracı. Ne yazık ki tohumların değerini anlayıp, korumak adına harekete geçmemiz yaklaşık 100 sene sürdü, bundan sonra arayı açmamak dileğiyle...

Şehirlerde tüketimin çalınca artmasına dertleniyor, önce kendi günlük pratiklerimizi değiştiriyoruz. Şehirlerde ekolojik yaşam için hassasiyetin artırılmasını istiyor, sorumluluk da almak istiyoruz. Ancak "bir avuç" olduğumuzu düşündüğümüzden çok da umutlanamıyoruz. Neyse ki, yalnız olmadığımızı gösterecek bir gelişme oldu, Buğday Ekolojik Yaşamı Destekleme Derneği tüketicinin dahil olduğu ekolojik çözümler üretmek adına yeni bir proje ile karşımıza çıktı: **Doğa Dostu Kent Bahçeleri (DDKB)**.

Paydaşlarının devlet üniversiteleri olduğu bu proje sayesinde kampusun toprak arazilerinde yerel tohumların kullanıldığı doğa dostu üretim gerçekleştirilecek, tüm masraflar proje bütçesinden karşılanacak. Yani sadece sorumluluk alacak doğa dostlarına ihtiyaç var.

Diğer kurum ve kuruluşlara da örnek olacak bu uygulamayla, kentin bir çok yerinde modeller yaratarak sürdürülebilir ekolojik yaşamın önemini yerel tohumlar kullanılarak tüketicilere her gün ama her gün hatırlatılması hedefleniyor.

Siz de DDKB'li bir kampusun, yani üretimin ve sağlıklı gıdanın bir parçası olmak istiyorsanız **hakan@bugday.org** adresine bu istediğinizi yazmanız yeterli olacaktır. Başvuru süresi 24 Aralık'a kadardı ancak bu başvurmanıza engel teşkil etmeyecektir düşüncesindeyim.

Bizi çağıran Buğday'ın dediği gibi; yerel tohumları toprakla buluştururken hep beraber "Kurda, Kuşa, Aşa" diyebilmek ümidi ile... /Ceylan İnceoğlu-Solfasol

Solkasol Kent Atölyesi #1 / "SU"

Solkasol kent atölyesi ilk okumasını "su" üzerinden yaptı! Ankara'yı su üzerinden okurken biraz araştırdık, birçok şahitlik yaşadık, bir taraftan da fotoğraflarla notlarımızı aldık.

Eski bir fotoğrafta gördüğümüz Ankara Kalesi'ne nazır Bentderesi'nin yerinde asfalt bir yol akıyor artık.

Akköprü'nün altından geçen Ankara Çayı, yakın zamanda kapatılan eski hayvanat bahçesinin yanında bir kanaldan akıp, Atatürk Orman Çiftliği'nde betondan bir su yolunda gözüküyor.

Gençlik Parkı'ndaki göl gazinosu, ne zamana kadar bilmiyoruz ama yakın geçmiş tanıklığını hala korumakta.

Altınpark'ta ise havuzlarından biri, tükürüklü tehditlere direnen "Periler Ülkesi" heykeline yardım ve yataklık yapmaya devam etmekte hala..

Fotoğraflardaki numaraları merak edenlere:

1- Kurtbogazi Barajı 2-Egrekaya Barajı 3-Hatip Çayı, Mamak 4-Mera Çayı, Kazan 5-Bentderesi 6-Çubuk Çayı, Solkasol 7-Ankara Çayı, AOC 8-Akköprü 9-Altınpark 10-Ethem Samsüllük Parkı 11-Kurtuluş Parkı 12-Gençlik Parkı 13-Güvenpark 14-Çiğir Köyü 15-Kızılay 16-Kuğulu-1 Altgeçidi 17-ODTÜ

ekip: Ayça Yıldırım, İlker Yavuz, Serhat Şatır, Funda Mengilli, Özlem Yalçınkaya

Ankara'da sızuz kalmamızın sebebi küresel ısınma değil, biz gitik gördük suyumuz var. Kaldı ki 1961'den beri en kurak yıl 94 yılıydı. 2007'de içme suyu krizi yaşandığında Uluşu Çayı'ndan Çamlidere Barajı'na Gerede Sistemi Projesi ile aktarılan su, Ankara'nın 50 yıllık su ihtiyacını karşılayacağı öngörülen bu prestij projesi, daha pahalı olmasına rağmen Kızılırmak sızı suyu çözümü ile geri plana atılmıştı. DSI'nin yakın zamanda çok büyük bir su sıkıntısı yaşanacağı uyarılarına Ankara Büyükşehir Belediyesi'nden "Su önceliğimiz değildir" yanıtıyla, artık suyun doğal bir haktan ticari bir metaya dönüşmesinin hayatımızda normalleştiğini anladık. Ankara'nın aktif haldeki 5 barajı su ihtiyacını fazlasıyla karşılasa da arıtma ve taşıma sistemlerinin yetersizliğinden sebep, musluklarımızdan akan suyun israfı temiz ve sağlıklı olduğunu iddia eden ASKI, Sağlık Bakanlığı, Orman ve Su İşleri'nde bile artık damacana su tercih ediliyor.

Kentin çevresindeki kaynakları yenne kilometrelerce öteden reklamı edilip taşınan, kalite kavramına konu edilen, aile bütçesinde yer eden, dar gelirliğin sağlığınıza mahkum edildiği bir şey midir su? O ellerde, masalarda görmeye alıştığımız, evlerin köşesine yerleşen, neyi hatırlatmaya çalıştığını anlamadığımız-mavi renkle yapıp, çirkin, plastik bir şeyi bir su kaynağıyla karşı karşıya getirip ona ihtiyacımız olmadığını anlatarak tencide etsek ya.

Bu Sarayı Yaparken Ne Yalanlar Uydurduk !

Ahmet Demirtaş*

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı nedeniyle verilmesi gündeme gelen resepsiyon (kabel töreni) günlerce kamuoyunda tartışılmıştı. O günlerde kabul törenine kimler çağrıldı, kim katılacak gibi konular ön plana çıkmıştı. Tartışmaların bir yerinde ise "AKSARAY" adı verilen yerin kaçak olduğu, ruhsatının olmadığı öne sürüldü. Tartışmaların, iktidarı ve R.Tayyip ERDOĞAN'ı sıkıştırdığı son gün Ermenek'deki kömür madeni cinayeti haberi gelince de (18 işçi ocakta kaldı ve yaşamlarını kaybetti) tartışmaları öteledi ve bir anlamda iktidarı sıkıştırdığı yerden kurtarmış oldu. Bayram sonrasında Meclis bütçe görüşmeleri sırasında bu saraya ne kadar para harcandığı gündeme geldi ve harcanan paranın fazla olduğu üzerine konuşma ve yorumlar ön plana getirildi. TBMM komisyonlarında yapılan bütçe görüşmelerinde de "Kaç-Ak Saray" gibi adlarla anılmış, yapımında kaç lira harcandığı tartışılmıştı. Yargı kararlarını hiçe sayarak açıklama yapan dönemin başbakanı "gücünüz yetiyorsa kararı uygulayın, biz inşaatı bitireceğiz ve içine de oturacağız" diyerek meydan okumuştur. Bu binanın yapımında harcanan/harcanacak paranın bizim verdiğimiz vergilerden karşılanacağı ve gelecek yıllar için de borçlandırılacağı açık ortadadır. Basında çıkan haberlere göre binanın yapımına 1,5 milyar lira harcanmıştır. Bundan sonraki dönemde kaç lira daha harcanacağı bilinmemektedir. Biz yalnızca harcanan para üzerinden değerlendirme yapalım. Harcanan/harcanacak para Başbakan'ın (Şimdi Cumhurbaşkanı) gözüne az gelebilir. Ama biz emeği ile geçinen insanlara göre hesap yaparız. Asgari ücretle çalışan bir kişinin bin liranın altında ücret aldığını biliyoruz. Varsayalım asgari ücret bin lira olsun. Harcanan para asgari ücretle çalışan 1000 işçinin 12,5 yıllık ücretine eşittir. Başka bir hesapla ise Konya'nın geçen yıl ürettiği buğday 2 milyon 100 bin tondur. Toprak Mahsulleri Ofisi(TMO) 2014 yılında buğday kg fiyatını 0,720 lira olarak belirlemiştir. Bu durumda harcanan para Konya'nın 2013 yılı buğday üretimi kadardır. 20 Kasım 2014 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde çıkan yazı TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi açıklamasına yer vermiş. Mimarlar Odası Kaç-Ak Sarayın 1000 değil 2000 odalı olduğunu, harcanan paranın da 5 milyar lira olduğunu belirtmiştir. Bu durumda Saray inşaatına harcanan para, 1000 işçinin 41,6 yıllık ücretine eşittir. Harcanan para Konya'nın 3,3 yıllık buğday üretiminin parasal tutarına eşittir.

Bu yazının amacı "Aksaray" olarak adlandırılan bu yapının başlamasından günümüze değin geçen süreçte neler yaşandığını ve kamuoyunu yanıltmak için neler yapıldığını bir kez daha anımsatmaktır. Süreç içinde yaşananlara ormancılık kamuoyu tanık olmuşsa da aradan geçen sürede bazıları unutulmuştur. Baştan açıkça belirtelim ki 2010 yılından bu yana sürecin tüm aşamalarında Başbakanlık için bina yapacağız/yapıyoruz açıklaması yapılmamıştır. Dönemin bakanı, genel müdürü ve başka yetkililere sorulduğunda; böyle bir şey yok, haberimiz yok yanıtı alınmıştır. Günümüzde yükselmiş olan yapının bulunduğu yer (arsa) 460 dekarı Orman Genel Müdürlüğü (OGM) Gazi Yerleşkesi, 70 dekarı ise Atatürk Orman Çiftliği(AOÇ) arazisi olmak üzere 530 dekar büyüklüğündedir. Bina yapımı ile AOÇ ve Devlet Mezarlığı arazisi içinde yol genişletilmesi yapılması sonucunda giden miktar eklendiğinde rakamın 600 dekarı geçtiği söylenebilir.

Ormancılık kamuoyunda 2008 yılından başlayarak OGM Gazi Yerleşkesi'nin Başbakanlığa verileceği konuşulmaya başlandı. Konu Ormancılık meslek örgütlerince Genel

Müdür ve Bakana defalarca soruldu. Her defasında alınan yanıt "Böyle bir şey yok, bizim haberimiz yok" biçiminde oldu. Meslek örgütlerinin son ziyaretlerinde Bakan EROĞLU: "Böyle bir şey yok, olsa bile sizi sokağa atacak değiliz" yanıtını vermiştir. Gazi Yerleşkesi ormancılık örgütünün 1950'li yılların ortasında satın aldığı, önce Ormancılık Araştırma Enstitüsü binasını daha sonra da diğer birimleri için binalar yaparak ve ağaçlandırma çalışmalarını yürüterek yaratılmış bir yerdir. 1961 yılında da AOÇ'den 430 dekar yer alınarak Söğütözü Orman Fidanlığı ile Söğütözü Mesire Alanı oluşturulmuştur. Alana yönelik ilk talan 2005 yılında Söğütözü Fidanlığı'nın Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'ne(TOBB) hukuk dışı olarak satılması ile başlamıştır. Bakanlık 116 orman fidanlığından 39 tanesini kapatma ve satma kararı aldı. Kırsal Çevre ve Ormancılık Sorunları Araştırma Derneği bu kararı Yargıya taşıdı. Söğütözü Fidanlığı ve ayrıca 5 fidanlıktı satıldı. 39 fidanlığın kapatılması ve satılması kararı yargı önce durdurdu, sonra da iptal etti. Ama 6 fidanlıktı satılmış oldu. Çevre ve Orman Bakanlığı bu satış başarısını önemsememiş olmalı ki; yaklaşık yarım asırdır oturduğu yerden çıkarmaya kendisi de kiracı olmayı amaç edinmiştir.

2008 den sonra çıkan söylentiler sorulduğunda yalanlayan yetkililer 2010 yılında 1. Derece Doğal ve Tarihi Sit statüsünde olan yerleşke için "Koruma Amaçlı Uygulamalı İmar Planı" yapacağını belirterek Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğüne başvurmuştur. Başvuruda gerekçe olarak yerleşkede bulunan binaların bakımının yapılamadığı, bazılarının yıkılma tehlikesi taşıdığı belirtilmiştir. OGM tarafından yapılan 04.03.2011 tarihli 14 kuruluşun çağrıldığı toplantı, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin (TMMOB) itiraz etmesi üzerine Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'nce iptal edilmiş ve yetkinin Yenimahalle Belediyesi'ne ait olduğu açıklanmıştır. OGM bu başvurudan önce bütün idari binaların iletişim alt yapılarını yaptırmış, pencerelerini yenilemiş, boyalarını yaptırmıştır. Yerleşke içindeki camiyi aynı dönemde büyütmüş ve duvarların dışına kaplama yaptırmıştır. Bu gerçeği kurum çalışanlarının tümü bilmesine karşın Binaların bakımının yapılamadığını öne sürebilmiştir. (1)

Bu kez Ankara Büyükşehir Belediyesi 29.04.2011 tarihinde 20 kuruluşun çağrıldığı Koruma Amaçlı Uygulamalı İmar Planı yapılması bilgilendirme toplantısı düzenlemiştir. Toplantıya katılan OGM yetkilisi "çivi bile çakamıyoruz" gerekçesini açıklamıştır. (2) Bu tümüyle gerçek dışı bir açıklamadır. Bu açıklamadan kısa bir süre önce bütün binalar elden geçirilmiş, pencereler değiştirilmiş iç ve dış duvarlar boyanmıştır. Bu durum fotoğraflarda net bir biçimde görülmektedir. Plan yapılması için yapılan başvuru öncesinde yerleşkede bulunan ağaçlar için rölöve planı yaptırıldığı öğrenilmiştir. Yüzlerce orman, makine, inşaat, harita mühendisi, mimar ve peyzaj mimarının çalıştığı OGM'de yerleşkedeki ağaç rölöve planının bir şirkete yaptırılmasının ve gizli tutulmasının özel bir amacı olmalıdır. (3) İç Anadolu Ormancılık Araştırma Müdürlüğü uzmanlarının yaptığı çalışmada yerleşkede 133 tür odunsu bitkinin yetiştiği saptanmıştır. 1954-1980 döneminde yapılan ağaçlandırmalarla alanda %70'lere varan kapalılıkta orman oluştuğu amenajman planlarına yansımıştır. Planın yapılmasına ve bilgi verilmesine dayanak olarak gösterilen raporda isim ve imza bulunmamaktadır. Rapor öylesine baştan savma ve özensiz hazırlanmıştır ki; içinde Adapazarı, Kocaeli gibi bilgileri taşıyan paragraflar yer almakta, Ankara'nın yıllık yağışı 846 mm³ (gerçeğin iki katından fazla) olarak

gösterilmektedir. Dikkat çekici bir yön ise planı yapacağı söylenen şirket adına temsilci olarak Trabzon Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Başkanı Nadir DOĞAN'ın yer almasıdır. (4) Bu toplantıya da ilgili taraflar çağrılmamış, yasada belirtilen sürelerle uyulmamıştır. Bu toplantıların sonrasında hazırlanan Koruma Amaçlı Uygulamalı İmar Planı Ankara Büyükşehir Belediye Meclisinin 17.06.2011 tarih ve 1806 sayılı kararıyla onaylanmıştır.

Aşağıda Fotoğraf 1- 2' de OGM ve İç Anadolu Ormancılık Araştırma Müdürlüğü binaları görülüyor. "Çivi bile çakılamayan" bir görüntüleri yok. Çünkü bakımları yeni yapılmış. Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Müdürlüğünden izin de alınmamış.

OGM'nün Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğüne 04.08.2011 tarih ve 04.01/649 Sayılı yazı göndermiş ve Gazi Yerleşkesi'nin 1. Derece Doğal ve Tarihi Sit statüsünün değiştirilmesini istemiştir. Onaylanmış plan daha uygulanmadan ve üzerinden 2 ay bile geçmeden sit statüsünün değiştirilmesini istemenin haklı bir gerekçesi olabilir mi? 20 yıl boyunca bu statüden bir yakınması olmayanların ve plan onaylandıktan sonra mı akılları başlarına gelmişti? Sit kararının düşürülmesi amacıyla gerçek dışı bilgiler verilmiştir: "Mevcut durumu ile alan, genel hatları ile iki bölge olarak ifade edilebilir. Bu bölgelerden birincisinde kurumumuza ilişkin idari tesisler, diğerinde ise kurumumuz çalışanlarının lojmanları yer almaktadır. Her iki bölgede de bitkilendirme sonradan yapılmıştır. Alanda bugün var olan yapılmalar sit alanı ilanından (02.06.1992 tarihinden) önceki yapılmalardır. Ayrıca alandaki bazı yapıların yıkılma tehlikesi söz konusudur.

Kurumumuzca alanın gerek uydu görüntülerine, gerek fotoğraflarına ve gerekse mevcut arazi kullanım kriterlerine bakıldığında, "1. Derece Doğal Ve Tarihi Sit Alanı" özellikleri taşımadığı düşünülmektedir. Ayrıca, alana mevcut hali ile zorunlu fiili müdahaleler dahi suç unsuru oluşturmaktadır."

İlgili alanın sit derecesi ve sınıfı hala "1. Derece Doğal Ve Tarihi Sit" alanıdır. Mevzuatı ve Yüksek Kurul Kararları kapsamında yapılaşmaya ya da imar planına bağlı olmayan ancak sürekli ve zorunlu yapılması gereken; çevre düzenlenmesi, bakımı vb. işlemler dahi yapılamamaktadır."

Kurulu yanıltmak amacıyla ve gerçek dışı yazı yazılmıştır. Ormancılık çalışmalarında bitkilendirme terimi kullanılmaz. (5) Alan içindeki ağaçların çoğu 50 yaşın üzerindedir ve bunlardan üç tanesi "anıt ağaç" olarak tescil edilmiştir. Kurum hem binalarda hem de bahçede çeşitli çalışmalar yapmış ve Kurul'un engeliyle karşılaşmamıştır. "1. Derece Doğal Ve Tarihi Sit" olması durumunda Kurul'dan izin alarak çalışma yapabilir. Bina ve bahçede çalışma yapamadığı için sit derecesinin düşürülmesi için başvuruda bulunanlar bütün binaların yıkılmasını ve tüm ağaçların yok edilmesini ayrıca üç tane anıt ağacın kurutulmasını gerçek dışı yazılarıyla sağlamış oldular. (6) Yeri gelmişken bir anıyı anlatmalıyım. 2011 yılı Ağustos veya Eylül ayında meslektaşım ve arkadaşım Gürel DEMİREL ile zamanın Orman Genel Müdürü Mustafa KURTULMUŞLU ile görüşmeye gittik. Gazi Yerleşkesi ile ilgili söylentiler olduğunu, meslek kamuoyunun anlatılanlardan rahatsız olduğunu, bu nedenle gerçeği doğrudan öğrenmek istediğimizi söyledik. Bize "Daha önceki Genel Müdür Osman KAHVECİ döneminde

devamı 16. sayfada

15. sayfadan devam

protokol yapıldığını, yerleşkenin Başbakanlığa verileceği, sonradan durumu öğrendiğini ve kendisinin de durumdan rahatsız olduğunu aktardı." Bunun üzerine biz de "çıkıp durumu açıkla, meslek kamuoyu ve biz arkanda dururuz. Genel Müdür şapkını çıkarıp, orman mühendisi olarak karar vermelisin" dedik. Ama "ben Don Kişot değilim" yanıtını aldık. Koruma Kurulu'na 4 Ağustosta yazı yazıp sit derecesinin düşürülmesi yazısını yazdığını, buna dayanarak sit derecesinin değiştirildiğini birkaç ay sonra öğrendik. (7)

Kendisine yapılan başvuruları yıllarca gündeme alıp karar vermeyen Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu, OGM'nin 4.8.2011 tarihli başvurusunu hemen gündeme almış 10.08.2011 tarihinde karar alarak "3. Derece Doğal Sit" olarak değiştirmiş ve böylece bir rekor kırmıştır. (8) Bu karardan sonra eski plan çöpe atılmış ve yeniden "Koruma Amaçlı Uygulamalı İmar Planı" yapılması süreci başlatılmıştır. Artık yol açılmıştır. 430 dekarlık Gazi Yerleşkesi yetmez denilerek bitişikteki AOÇ arazisinden 70 dekar alan eklenerek 530 dekara çıkarılmıştır. Üstelik eklenen 70 dekarlık alan (üzerine Kayalar Otel inşaatı var) başkasına tahsis edilmiş durumda. Plan toplantısında "olsun sahipleriyle görüşürüz" yaklaşımı sergilenerek alan eklenmiştir.

Yerleşkenin verildiği/verileceği söylentileri üzerine ormancılık meslek örgütleri çeşitli girişimlerde bulundular. Önce kurum çalışanlarının bilgilendirilmesine yönelik bildiri dağıtılmasının ardından, 15.12.2010 tarihli **YETER ARTIK** başlıklı bildiri izlemiştir. Ardından 12.08.2011 tarihinde **NİÇİN ŞEFFAFLIKTAN KAÇIYORSUNUZ** bildirisi ve 26.08.2011 tarihli İHANETE UĞRADIK bildirisi dağıtıldıysa da sarayın temel kazısı başlatıldı. **Bu kapsamda yapılan en kararlı eylem ise kurum içinde yürüyüş yapılması ve bakanlık kapısına siyah çelenk bırakılması oldu.** Gazi Yerleşkesi'nin Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü'ne gerçek dışı bilgilere dayalı yazıya imza atan Genel Müdür'ün TMMOB Orman Mühendisleri Odası üyeliğinden atılması başvurumuz ise işleme konmadı bile. Bu tutumu bir samimiyetsizlik göstergesi olarak görüyorum.

Daha sonra yapılan açıklamalarda alanın Başbakanlık için çalışma ofisi yapılmak istenildiği söylendi. Kızılay'daki Başbakanlık binasının yetersiz olduğu, güvenlik sorunu yaşandığı dile getirildi. (9) Yerleşkedeki ormancılık örgütü kovulurcasına bir an önce boşatılması istenerek beş ayrı yere dağıtılmıştır. Daha önce aynı birimde çalışanlar başka başka binalara dağıtıldı. Artık önemli olan Sarayın yükselmesidir. Hizmet aksaması vb. şeyler ikincil konular olmuştur. Bize Başbakanlık binası yapılıncaya diye açıklama yapılarak gerçeğin saklandığını şimdilerde öğrenmiş olduk. R. Tayyip ERDOĞAN Cumhurbaşkanlığı seçiminden sonra ani bir kararla burayı Cumhurbaşkanlığı Sarayı yapacağını ilan etti. Yasal izinlerin alınmadığı, yapının yargı kararıyla durdurulduğu bu yer; hukuka, akla, emeğe meydan okunduğunun simgesi olmuştur. 175 yıllık ormancılık örgütünün belleğini, 60 yıllık emeği ile yeşertilen alanı yok ederek yükselmiştir. 60 yıllık emekle oluşturulan ormanlaşmış yeşil alandaki ağaç ve ağaççıklar toprağıyla kazınmış, yerinde akıl almaz para harcanarak beton yükselmiş, aralarına ise yurtdışından getirilen ağaçtan başka her şeye benzeyen biçimsiz varlıklar dikilmiştir. Anıt ağaç olarak tescilli ağaçlar ise kurutulmuş iskelete çevrilmiştir. Saray (!) başka yapılara benzemesin diyerek, Anadolu'da doğal olarak yetişen ağaç türlerine bahçesini kapatmıştır. Ankara koşullarında iyi gelişme göstermiş olan karaçam, kızılçam, toros sedir, uludağ göknarı, ladin, akkavak, atkestanesi, saplı meşe, akçaağaç, huş vb. türlerden oluşan, ormana dönüşmüş yeşil doku yok edilmiştir. Madem var olan yeşil dokuyu yok ederek Saray (!) yapacaktınız, neden üzerinde ağaç olmayan başka bir yer seçmediniz? Var olan ağaçlar yok

edildikten sonra büyük paralar vererek yurtdışından satın alınan tümü bu toprağa, Ankara'ya yabancı olan ağaç türleri dikildi/dikiliyor. Aynı çevreler nedense Anadolu'da doğal olarak yetişen 600'ün üzerindeki ağaç ve ağaççık türü varken, yurtdışından yabancı türleri getirip dikmeyi sürdürmekte. KAÇ-AK SARAY'a yabancı ağaç türleri daha çok mu yakışmaktadır acaba? Gidişata bakarak AOÇ'den alınan 70 dekar arazi ile yetinilmeyeceğini görür gibi oluyorum. Ankara Büyükşehir Belediyesi AOÇ üzerinde TEMA PARK adıyla başlayıp sonradan ad değiştirerek sürdürdüğü (yargının durdurma kararı olmasına karşın) yapılaşma ile Sarayın birbirine koşut yürütüldüğünü bir gerçektir. Her ikisi de bir varlığı parçalayarak yok etmek, emeğe ve halkın istemine karşı olmak ve hukuka meydan okumak anlayışının simgesi olmuştur. Öte yandan ormancılık tarihi ve kültürünün unutulmasını önlemek, gelecek kuşaklara aktarmak ve topluma tanıtmak amacıyla yıllarca çalışılarak açılmış olan Ormancılık Müzesi de kapatılmıştır. Yerleşke içinde açılmış olan bu müze ve içindeki önemli objeler ne durumdadır?

Sonuç Olarak

M. Kemal Atatürk tarafından 1925 yılında kurulan ve 1937 yılında vasiyet niteliğinde Hazineye bağışlanmış olan Atatürk Orman Çiftliği (AOÇ) 2006 yılından sonra açık bir parçalanma ve talan sürecine sokulmuştur. Bu talan açıkça itiraf edilmemiş olsa da, bulvar açılması, Tema Park yapılması, yol genişletilmesi, Başbakanlık konutu yapılması vb. gerekçeler öne sürülerek parçalara ayrılmış ve en verimli topraklar elden çıkarılmıştır. 1954 yılında Ankara'nın uzağında bir yerde kurulmuş, yıllar boyunca emek verilip para harcanarak ağaçlandırılmış ve günümüzde yeşil bir orman haline getirilmiş, OGM Gazi Yerleşkesi deyim yerindeyse katliama uğratılmıştır. Başlangıçta, bu güzel yeşil alana göz dikilerek hazıra konulduğu düşüncesi pek çok kişi tarafından paylaşılmıştı. AOÇ ve Gazi Yerleşkesinin Başbakanlığa verileceği söylentileri üzerine sorulan soruları; yetkililer "böyle bir şey yok" biçiminde yanıtlayarak etik dışı davranmışlardır. İnşaatın başlamasında sonra bile açıkça Başbakanlık sarayı yapılıyor, ödeneği şu kadardır biçiminde açıklama yapılmamış/yapılamamıştır. Yapılan açıklamaların çoğunun yalan olduğu bugün açığa çıkmış durumdadır. Ağaçları kesmeyeceğiz, dokuyu bozmayacağız dediler, ağaçların kökü kazındı. OGM binalarına "çivi bile çakamıyoruz" bahçeye bakım yapamıyoruz dediler, binaların tümü yok edildi, bahçenin yerinde yeller esiyor. (10) Bilgi birikimine, deneyime, bilimsel yaklaşıma değer vermeyen, hukuku ve yargı kararlarını tanımayan ve istediğimi yaparım, bunu yaparken her yola başvururum diyen bir iktidar var. Kafasına koyduğunu gerçekleştirmek

için doğal varlıkları yok etmekten ve savurganlık yapmaktan çekinmeyen bir tutumu benimsemiş durumda. Milyonlarca işsiz ve yoksulun ekmek peşinde olduğu, sözüm ona iş kazalarında (!) binlerce işçinin can verdiği ülkede; iktidar sarhoşları milyarlarca lirayı harcayarak 1000 odalı saray yaptık diyerek övünüyorlar. Bu da yetmezmiş gibi halkın tepkilerine rağmen ve hukuksuz yapılan bu KAÇ-AK SARAY'ın Türkiye'nin prestiji olduğunu söyleyebilmekte. Bu kadarına da pes doğrusu.

Bu türden saraylar iktidar gücünü kutsallaştıranların, paranın ve savurganlığın egemenliğinde yüzenlerin prestijini artırabilir. Ama bizim prestijimiz ülkemizin bağımsızlığı, halkın özgürlük, insan haklarına saygı, eşitlik ve gönenciyile artar. Zaten temel sorun da bu. Prestijini para, güç, debdebeli lüks yaşam, toplum üzerinde oluşturdukları güçte görenlerle, prestijini insan onuruna yakışır, özgürlük, eşitlik, kardeşlik, dayanışma gibi değerlerde görenlerin mücadelesidir yaşanan. Ortadoğu ülkelerindeki petrol sultanlarının da sarayları ve zapt edilemez paraları var ama prestijleri bunun tam tersi. Sermayenin para kazanması, daha da zenginleşmesinin önündeki her türden engelleri kaldırmayı, ormanı, madenleri, suyu kısaca tüm doğal varlıkları sermayenin kâr hırsına sunma politikasını benimsemiş bir iktidar söz konusu. **Yapıp ettikleri hiç kimsenin yanına kâr kalmaz/kalmayacak.** Yalan harcıyla atılmış temellerin üzerine kurulmuş uygarlık (!) yeşermez. Tarihin çöplüğüne göz atanlar bunun sayısız örneğini görebilirler.

*Kırsal Çevre ve Ormancılık Sorunları Araştırma Derneği Üyesi, Orman Mühendisi
(x) Parantez içinde ve kırmızı renkle işaretlenen yerler gerçek dışı açıklamaları, yalanları açıklamaktadır.

“Onların Dilini Giyindim ve Her Şey Onlar gibi Göründü Bana”

Söyleşi: Melike Uzun - Fotoğraflar: Coşkun Dere

Mek'an Sahne ekibinden Şâmil, Pelin, Ahmet ve Sezen'le konuştuk.

Mek'an Sahne nasıl bir sürecin sonunda, ne zaman kuruldu?

Şâmil: Mek'an Sahne 2014 Mayıs'ında kuruldu. Öncesinde yine Ankara merkezli bir topluluk olan Domus Sanat Çiftliği bünyesindeydik. Oradaki arkadaşlarla (yollarımız) ayrılınca bir mekan açalım dedik. Uzun süre aradıktan sonra da Konur 2'de Sahne'yi bulduk.

Pelin: Biraz gözümüzü karartıp, giriştik işe galiba. Başlarda biri bizi durdurup, “neyinize güveniyorsunuz?” dese, ne derdik bilmiyorum. Sadece tiyatro yapmak istiyorduk ve bir mekanın derleyiciliğine ihtiyacımız vardı.

Ahmet: Bizim için her şeyin başı olan oyunu, Kadınlar Aşklar Şarkıları'ı unutmamak gerek. İnanmıştık bir işi göğsümüzü gere gere her yere götürdük. Ardından ikinci oyun, “Artık Hiçbi'şii Eskisi Gibi Olmayacak! Sil Gözyaşlarını!” oyunu geldi ve mekan bu oyunlar temelinde kuruldu.

Mek'an Sahne ekibi kaç kişiden, kimlerden oluşuyor?

Şâmil: Çok isim vermek doğru değil galiba. Kurucu bir kadromuz var; fakat süreç içinde sürekli büyüyerek ilerliyoruz. Her yeni projede birileri daha dahil oluyor ekibe. Bazıları sürekli zaman ayırabiliyor; bazıları ise daha az. Fakat herkesin verebileceğinin en fazlasıyla orada olduğunu biliyoruz. O yüzden isim vermek çok doğru gelmiyor bana. Organik, sürekli gelişme ve büyüme halinde bir yapı olduğumuzu düşünüyorum. Öyle de gitsin istiyoruz...

Kendinizi “Ankaralı” olarak tanımlar mısınız?

Şâmil: Ben tanımlarım galiba. On yıldır buradayım. İstanbul'dan okumak için gelmiştim; sonra da burada kaldım. Tam tersine göç yani. Yazdığım her şeyde bir Ankaralılık var galiba. Hem mekanlar Ankara'nın mekanları, hem de oyun kişilerini oluşturan doku öyle. Atmosfer zaten kaçınılmaz olarak öyle...

Pelin: Bence de, kesinlikle Ankaralıyız.

Ahmet: Angaralıyız.

Sezen: En Ankaralı olmayan benim herhalde; herkesten yeniyim burada. Ama Şâmil'in dediği gibi atmosfer kaçınılmaz olarak Ankara. Dolayısıyla henüz “Angaralıyım” diyemesem de, Ankara'yı seviyorum.

Mottonuz “Anlatı, mekanda bir an'dır..” Mek'an Sahne'deki anlatılarınızın temeli neye dayanıyor? Mottoyu biz cahillere anlatır mısınız biraz?

Şâmil: Genelde anlatı tiyatrosu üzerine çalışan bir ekibiz. Oyuncu, seyircinin varlığını tanıyıp doğrudan ona seslenerek anlatıyor yani hikayesini. Bu yüzden de seyir yeri ve oyun yeri arasına hayali bir duvar kurmuyoruz. Her şey yalın bir çıplaklık içinde gerçekleşiyor. Mekanın ve zamanın, seyircinin mekan ve zamaniyle kesiştiği bir noktada, anlatanla dinleyenin paylaştığı o özel ve kırılğan anın arayışındayız. Bir çeşit temas anı. Bir diğer mottomuzsa: “Onların dilini giyindim ve her şey onlar gibi göründü bana.” *Onlar*, hikayeleri resmi tarih tarafından anlatılmayanlar. Seyirci gündelik hayatının zaman ve mekanında yaşayamadığı karşılaşmaları burada yaşasın; normalde temas etmeyeceği hayatlarla bizim aracılığımızla temasa geçsin istiyoruz. Mek'an'ın “an”ı tam da bu karşılaşmanın anı işte. Bu anda, hem seyirci, hem oyuncu, hem de yazar özel bir deneyimin içine çekiliyor. Hiç değilse bu çekim için uğraşyoruz...

Bildiğim kadarıyla oyun metinlerini kendiniz yazıyorsunuz. Bu özel bir tercih mi?

Şâmil: Özel bir tercih. Çok kendi gündemi olan bir topluluğuz; hem siyasi hem de teatral olarak. Bu yüzden de başka yazarların eğilimleriyle uzlaşmamız çok zor oluyor. Tutarlı bir dünya kurabilmek için de sürecin her aşamasını üstlenmeye çalışıyoruz. Başka yazarların metinleri dahi radikal değişikliklere uğramadan repertuara giremiyor...

Pelin: “Özel bir zorunluluk” da denebilir yani. O dünyanın tutarlılığına dahil olmayan bir metni sahneye taşımak konusunda bir heyecan duyamıyoruz. Ama zamanla “Mek'an'a uygun metin” ölçülerinin daha belirgin hale geleceğini ve başka yazarlarla da çalışabileceğimizi düşünüyorum.

Oyunları sahnelerken ödün vermeyeceğiniz ilkeler nelerdir?

Şâmil: Oyuncunun merkezde olduğu bir tiyatroya inanıyoruz. En plastik rejide dahi, sahnedeki anlam evreni, doğrudan oyuncunun varlığına kazanmış oluyor bu yüzden. Yalın fakat derin bir biçimin arayışındayız. Metinler dahi oyuncunun müdahalesinden geçmeden tamamlanmıyor.

Pelin: Mek'an Sahne'de oyun izleyen seyirci gerçek bir karşılaşma yaşasın; oradan gerçek bir deneyimle çıksın istiyoruz. Bu yüzden sahneyi, hikayeyi ve seyirciyi aynı anda gözetken bir form kurmaya çalışıyoruz. Bir yandan sahnenin ihtiyaç duyduğu estetik/teatral mesafeyi korumaya çalışıyoruz; bir yandan oyuncunun, kendi temsil kuvvetini yok saymadan, gerçek mevcudiyetiyle orada olmasını istiyoruz. Bir de sahne gürültüsünü pek sevmiyoruz sanırım. En aızıyla yapmaya çalışıyoruz ki, o sadeliğin içinde oyuncu ve hikaye parlansın.

Şu an hangi oyunlar sahneleniyor?

Sezen: Kadınlar Aşklar Şarkıları, Bernarda Alba'nın Evi, “Artık Hiçbi'şii Eskisi Gibi Olmayacak! Sil Gözyaşlarını!”, Kuyu ve Tévafuk oynanmaya devam ediyor.

Son olarak, oyunları takip etmek isteyenler sizinle nasıl iletişime geçebilirler, telefon numaranızı, adresinizi verir misiniz Solfasol okurlarına?

Sezen: Facebook sayfamızdan ve Twitter'dan takip edebilirler bizi. Rezervasyon için telefon numaramız da 0506 163 05 04. Mek'an Konur 2 Sokak, 73 numarada. Her daim çayımız olur, isteyenler uğrayıp çayımızı da içebilir.

Ankara'da Ocak Ayı Tiyatro Oyunları

ozgurcerencan@gazetesolfasol.com

AST (İzmir Cad. İhlamur Sok. 7/A Kızılay)

Tasadüfen Kadın

9, 17, 21 Ocak 20:00 AST

Tasadüfen Kadın Elizabeth; Dario Fo'nun deyişleriyle, bir ayna oyunudur. Kraliçe; bazen erkeklere hükmeden, bazen onları yöneten, bazen de erkek egemen kültür içinde bir kurban olarak kalmış kadındır. Oyunda yaşanan politik kavgalar, iktidar hırsı son derece günceldir. Yazar güçlü politik mesajlarıyla seyirciyi güldürmeyi asla unutmaz. Oyun tarihi bir komedi ve politik bir dramdır.

Selamün Kavlen Karakolu

10, 24, 31 Ocak 15:30 / 20:00

Aziz Nesin'in bir öyküsünden Yücel Erten'in oyunlaştırdığı yönettiği oyun, iki dolandırıcının kendilerini polis olarak tanıtır mahalleye sahte bir karakol açmalarıyla başlar. Halkın polis korkusundan dolayı üçkağıtçılara inanmaları ve itaat etmeleri bir kenara devletin de buradaki sahte karakolu ciddiye alıp resmi yazışmalarda bulunması; hatta buraya bekçi, polis, komiser tayin etmesiyle olaylar içinden çıkılmaz bir hal alır.

Beş Para Etmez Varyete

11, 18, 25 Ocak 15:30 AST

16, 22, 30 Ocak 20:00 AST

İnsan bu gerçekten kaçınmaz. Kötülük yapmadan yaşanamaz. Dilenciler Kralı Piç Ümit ile Bitirimler Kralı Ustura Zeki arasında acımasız bir güç ve çıkar mücadelesi. Kazanmak için her yol mubahtır. Suçlular dünyasının karanlık ilişkilerinden yola çıkarak günümüz dünyasının bir izdüşümü eğlendirici, yüksek tempolu, müzikli ve şarkılı bir sahne diliyle karşınıza geliyor.

Halktan Biri

23 Ocak 20:00 AST

Açlık sınırında yaşayan, işinden atılmış, evinin borcunu ödemeye çalışan Travis Pine'in evine, bir gün başkana yazdığı hakaret dolu mektupları durdurması için gelen ajan Tom Walker'in hikayesi... Bazen herkesi kandırabilirsiniz, bazı insanları her zaman kandırabilirsiniz, ama herkesi her zaman kandıramazsınız...

MEK'AN SAHNE (Konur 2 Sokak No:73 Kızılay)

Kadınlar Aşklar Şarkılar

3, 6, 17 Ocak 20:00 Mek'an Sahne

Trans kadınların aşklarına şarkılarına adanmış tek kişilik fakat çok sesli bir oyundur. Tüm sesler, hikayelerini doğrudan seyirciye anlatırlar. Fakat seyirci, alıştığımız seyirci değildir artık. Adı aşkla, arayışla, özlemle ve ölümlü iç içe geçmiştir şimdi. Her kadın, ölüme doğru yol alırken, varlığı seyircide somutlaşmış bu belirsiz kişiye doğru seslenir. Aşkların, ölümlerin, arayışların asıl muhatabı bu belirsiz kişidir çünkü: "Belki bin yıldır buradayız biz"...

Tevâfuk

5, 14, 20, 21 Ocak 20:00 Mek'an Sahne

"Tevâfuk", aynı yaşlarda fakat birbirlerinden farklı toplumsal sınıflara ait iki gencin, uzun bir zamana yayılan hikâyesini anlatır. Aşka, aşkı imkânsızlaştıran şeylere, aşka direnmeye ve teslim olmaya dair 'damardan' bir hikâyedir anlatılan. Merkezde bir pazarlık ve bu pazarlığı farklı biçimlerde ihlal eden, ihlal etmeye çalışan aşk vardır. Her şey bir otel odasında başlar ve biter...

Bernarda Alba'nın Evi

1, 13 Ocak 20:00 Mek'an Sahne

Bernarda Alba ve kızlarının hikayesini Maria Josefa'nın gözünden dinliyoruz bu kez.

"Bak, bir yerde bir zorba varsa, şu yasak, bu yasak diyorsa işte orada nice gizli şenlikler vardır aslında. Zorbaların huyudur, kendi sözlerine fazla inanırlar. Yasak! Bitti! Yasak ne ayol!"

Bu projede oyuncu Queer kavramına Lorca'nın kadınları üzerinden bakıyor. Bedenine, Bernarda ve kızlarını çağırarak, "Kadın rolü, erkek rolü yoktur! Rol vardır." fikrini sahnede görür kılıyor.

Atık Hiçbi'şii Eskisi Gibi Olmayacak! Sil Gözyaşlarını

9, 27 Ocak 20:00 Mek'an Sahne

Mek'an'ın 2014 yılında çıkardığı oyundur. Oyun, Gezi Direnişi'ni bir sokak çocuğunun gözünden anlatır. Avzer/ Mustafa, annesinin üç yaşında yetiştirme yurduna bıraktığı bir çocuktur. Büyüdüğünde yurttan kaçıp sokaklarda yaşamaya başlar. Sakarya'da o zamanlar tadilatla olan belediye binasında yatıp kalmaktadır. Bir gece sabaha karşı uyur ve uyandığında bambaşka bir Kızılay'la karşılaşır. Çok anlamaz ne olduğunu, hiçbir zaman da anlamaya çalışmaz. Kalabalığa, kalabalığın taşıdığı coşku ve kardeşlik atmosferine teslim olur. Fakat Avzer/Mustafa'nın asıl hikâyesi, kız ve oğlanla tanışınca başlar.

Kuyu

10, 31 Ocak 20:00 Mek'an Sahne

Kayıp insanların bedenini koynunda eritmiş kuyular, o kuyuların başında bekleyen kadınlar.. Kuyulardan insan kemiği çekilerek temizlenmeye çalışılan bir tarih. Ve o kapkara tarih kuyusunun başında bekleyen kadınlar...

"... Sen yokken kar yağdı, yağmur yağdı toprağın üstüne. İnsanoğlu toprağın üstünü bilir sade. Oysa ben toprağın altındaydım biraz da. Seninle birlikte..."

Devinim Tiyatro

Satranç

12 Ocak 20.00 / Sarkaç Kafe Oda Sahne (Meşrutiyet Caddesi Bayındır 2 Sokak No: 62 - Kızılay)

19 Ocak 17.00 & 19.15 75. Yıl Tarsus Kültür Merkezi / Gişe
Tel: 0324 614 10 44

26 Ocak 20.00 / Sarkaç Kafe Oda Sahne

Ankara Devinim Tiyatro yeni sezona Ahmet Yapar'ın oyunlaştırdığı yönettiği, Hüseyin Oğan ve Ozan Demircioğlu'nun oynadığı Avusturyalı yazar Stefan Zweig'in ünlü eseri Satranç'la başladı.

Biletler MyBilet ve Sarkaç Kafe'de. Yer sayısı sınırlı olduğu için önceden rezervasyon yapılması gerekmektedir. Detaylı bilgi ve rezervasyon için - Tel: 0535 475 05 68 (Devinim Tiyatro)

DT ANKARA

Shakespeare Zorda

9, 10 Ocak 20:00 Akün Sahnesi

11 Ocak 15:00 Akün Sahnesi

Oyun, 1600'lü yılların oyuncuları ile günümüz oyuncularını aynı anda gösterir. Elizabeth Dönemi İngilteresinde Globe Tiyatrosu en görkemli çağını yaşamaktadır. Ancak, William Shakespeare'in tek işi oyun yazmak değildir. Kardeşi Judith sahneye çıkan ilk kadın olmak için, Lord Essex kraliçeyi devirmek için, Kempe; Hamlet'e bir soytarı sahnesi yazdırmak için uğraşmaktadır. Shakespeare Zorda'dır çünkü ilk kez kahraman olarak değil, "canlı" bir insan olarak sahneye çıkmıştır. Şahane tiratlar kaleme alan yazar, şimdi tüy kalemle kendine bir bıyık çizmek için mürekkep aramaktadır.

Satıcının Ölümü

13, 14, 15, 16, 17 Ocak 20:00 Cüneyt Gökçer Sahnesi

18 Ocak 15:00 Cüneyt Gökçer Sahnesi

"Willy satıcı idi. Satıcı adamın hayatında dayanacak, temel olacak bir şeyi yoktur. Bir gülümseyişe bakar, bir cilalı ayakkabıya. Gülümsemesine karşılık gülümsemediler mi işte o vakit dünyanın sonu gelmiştir. Ondan sonra başına iki delik, oldu bitti. Bu adamı kimse kabahatli çıkaramaz. Satıcı adam hayal kurmaya mecburdur. Mesleğin icabıdır bu." **Arthur Miller**

Jerry ve Tom

14, 15 Ocak 20:00 İrfan Şahinbaş Sahnesi

17 Ocak 15:00 İrfan Şahinbaş Sahnesi

İnsan öldürmeyi rutinin bir parçası hâline getirmiş olan iki kiralık katilin gerilim, şiddet ve tehlike dolu hikâyelerini anlatan oyun; kahramanlarımızın seri şekilde, serinkanlılık ve çoğu zaman keyifle sürdürdükleri cinayetlerinin sürpriz bir kesişme noktasında son bulmasını anlatır.

Nihayet Bitti

18, 25 Ocak 15:00 İrfan Şahinbaş Sahnesi

Turrini'nin bu çok beğenilen intihar üzerine güzellemesi yaşadığımız hayatta her anı "selfie" ile ölümsüzleştirmeye yönelen bir kuşağın tartışmasına açılıyor. Hem de bedensel engelli bir sanatçı aday tarafından. Flüksus akımından beslenen bu eser şartlar ne olursa olsun terçihinizi yaşamdan ve sanattan yana yapmanız konusunda bir umut ışığı olmayı hedefliyor.

Ankara'da Ocak Sergileri

ozgurcerencan@gazetesolfasol.com

Cer Modern

Panoramik Bakış / Nuri Bilge Ceylan

26 Aralık – 26 Mart

2003 yılından bu yana üretilen 50 fotoğraftan oluşan sergi, Ceylan'ın küratörü Heinz Peter Schwerfel tarafından yazılan metindeki ifadeyle, "şehirlerin ya da insanların, medeniyetin ya da doğanın ruhlarına müdahale etmeden; psikolojik, toplumsal ve tarihi muğlaklıkları tahlil etmeye çalışmadan, hassas, saygılı ve her zaman mesafeli bir gözlemci olarak kaldığı" fotoğrafları Ankaralı sanat severlerle buluşturuyor.

Cer Modern Hub

Hiçliğin Özgürlüğü / Ceren Selmanpakoğlu

25 Aralık – 11 Ocak

Sanatçının kitabı ile aynı adı taşıyan bu serginin manifestosundan bir alıntı: "İnsan, özgürlüğünden kaçmak için toplumsal gerçekliğin kurumlarını -ideoloji, metafizik/ din, tanrı, ahlak, kültür, sanat, kimlik vb. gibi- takip etmeyi sürdürür. Fakat ajansal sanatın işlemi, gerçeklik ve kimlik rejimlerini yeniden üretmek değildir. Ajansallık, gerçeklik ve kimlik fantezilerinin yanılması dağıtarak, kişinin zaten sürekli burada olan kendi özgürlüğünü keşfettirme performansdır."

Galeri NEV

Uğultulu Sokaklar/ Anıl Saldıran

9 Ocak – 14 Şubat

"Uğultulu Sokaklar" dizisine çoğunlukla kendi fotoğrafladığı anonim kişiler ya da yerde bulunduğu düşürülmüş / atılmış fotoğraflar modellik etti. Anıl Saldıran ayrıca, malzemelerinden bazılarını da sokaktan edindi: yanmış, yıkılmış binalardan çıkan ahşaplar ya da çizimlerinde kullandığı bakır tel gibi... Öte yandan söz konusu modeller ile malzemeler birleştiğinde ortaya çıkan "gerçeklik" sokaktakinden oldukça farklı idi. "Uğultulu Sokaklar"ın çoğunlukla uykuda bedenleri, adeta bir rüya alemine aittirdi. Sanatçı izleyicileri de aynı tekensiz rüyayı paylaşmaya davet ediyor.

KAV Sanat Galerisi

Hanefi Yeter Sergisi

14 Ocak – 7 Şubat

Hanefi Yeter eser çeşitliliği, kompozisyonları, heykelleri ve desenleriyle gerçekleştirdiği çalışmalarını izleyici ile paylaşıyor. Sergide sanatçının resimlerinin yanı sıra heykellerinden oluşan bir seçki de yer alıyor.

KAV Genç Sanat

Genç Etki 15 / Müge Ceyhan, Aycan Güler, Tayfun Gülnar

Sergide Müge Ceyhan, resimlerinde günümüz yaşantısında şehrin sanayileşmiş dokusunu ve bu dokuda nefes almaya çalıştığımız boşlukları duyumsatmaya çalışıyor. Aycan Güler, heykellerinde bizleri çocukluğumuza götürüyor ve çocuklukla günümüz arasında köprü kurarak, bizi biz yapan değerleri naif bir şekilde gözler önüne seriyor. Tayfun Gülnar ise her resminde farklı söylemlere değinse de insanın benliği, pişmanlıkları, bireysel ve toplumsal yönelimleri gibi ortak noktalarda bizleri buluşturuyor.

GÖZDE Sanat Galerisi

Çocuklar Oynasın / Serap Etike

6 Ocak – 24 Ocak

Gözde Sanat Galerisi, eğitimini ve öğretim üyeliği kariyerinin büyük bölümünü Gazi Üniversitesinde tamamlayan ve 2003 yılında Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanlığı görevinden emekli olan Prof. Dr. Serap Etike'yi "Çocuklar Oynasın" konseptli sergisi ile misafir ediyor.

Galeri Soyut

Neden / Cemil Güç

9 Ocak – 28 Ocak

Cemil Güç izleyiciyi en yalın hali ile elmayı ve elmanın üzerinden zamanı/zamansızlığı düşünmek arasında bir yolculuğa çıkarıyor. Cemil Güç'ün mermer, ahşap ve bronz elma heykellerinde saf "elma" olma halinin yanı

Hanefi Yeter

sıra tarihsel akış içinde elmaya yüklenen tüm anlamların yansımalarını da bulmak mümkün. Hem çok tanıdık olan ama aynı zamanda da şaşırtıcı biçimde çekiciliği hiç azalmayan elma formu Cemil Güç'ün heykellerinde yeniden hayat buluyor ve masallardaki elma imgesinden mitolojiye, dini motiflerden, günümüz dolaşımındaki elma imgesine kadar farklı çağrışım katmanları barındırıyor.

13-14 Anahtarı / Birkancan Özkan

9 Ocak – 28 Ocak

Sanatçı, yapıtlarında yapay doğanın hepimizin üstündeki etkilerini keşfetmeye çalışmış ve ortak bilinçsel iletişimin varlığına ithafen, gözlemlerini "13-14 Anahtarı" başlığı altına toplamıştır. Özkan, var olan doğanın üzerine modifiye edilmiş yapay bir doğa kurmanın, algılar dünyasını yeni nesil bir pazarlama ve iletişim aracına dönüştürdüğünü; bu sebeple yaşamın şu ana kadar geçirdiği süreçlerin ve topladığı verilerin, hayatımızın her zerresinde kendini hissettiren ortak bir dil olduğunu ifade etmektedir.

Dikkat! Bu bir çağrı metnidir; asla bir katılım şartnamesi değil. Hijyenik sanat reçetelerini ve temassız ateş ölçerleri unutun! Kent'e sanatla dokununuz!

Kamusal alandaki herşeyle, ama herşeyle, diğer sanat işleri ve performanslarla etkileşmeye hazır, diyalog kurmayı seven sanat işleri, performanslar yapmak ister misiniz? **Gelin o zaman!**

Çok değil 2 tweet uzunluğunda (280 karakter) bir özgeçmiş ile "Ankara'nın Ölüdoğası" temalı projenizi anlatan bir dökümanı (eskiz, fotoğraf, sinopsis, metin, ses kaydı, vs.) asi.infokeci@gmail.com adresine gönderin. **Bize katılın!**

17 Ocak'ta Cinnah Caddesi No:19, Mimarlar Derneği 1927'de, saat 14:00'da AsiKeçi / Ankara'nın Ölüdoğası forumlarının ilki, etkinlik çerçevesinin ve projelerin konuşulması için gerçekleştirilecek. Dileyen gelip projesi hakkında konuşabilir, çay içip diğer projeler hakkında söylenenleri dinleyebilir, katılmaya karar verip proje tasarımlarına oradaki masaların birinde başlayabilir ya da burun kıvrıp usulca çıkabilir... **Paşa gönlünüz bilir!**

28 Şubat katılımcıların belirlenmesi için son tarihtir. Yoksa bu iş nasıl yetişir? Acele edin, **28 Şubat'a kadar projenizi bize gönderin.**

7 Mart'ta AsiKeçi / Ankara'nın Ölüdoğası forumlarının ikincisi düzenlenecektir. Bu forumda tüm katılımcıların hazır olan işleri ya da etkinlik tarihinde yapılacak işlerin detaylandırılmış proje sunuları bir araya getirilerek, etkinlik kapsamında yer alacak olanlar herhangi bir üstüya / jüri olmaksızın, etkinlik teması ile kurdukları bağ irdelenerek, kollektif bir biçimde seçilecektir. **Şahane değil mi?**

Tüm katılımcıların "Ankara'nın Ölüdoğası" sanat etkinliğinin sokağın etkileşimine, müdahalesine ve hatta vandalizmine açık olduğunu peşinen kabul etmesi ve buluşmalara gelirken egolarını evdeki çekmecelerden birine kilitlemesi işimizi kolaylaştırır.

Hazır mısın Ankara? Sıkı tutun, başlıyoruz!

AsiKeçi. (asikeci.com)

Not: Bu projede AsiKeçi / Ankara Sanat İnişiyatı, Çankaya Belediyesi ve Kavaklıderem Derneği tarafından desteklenmektedir.

“Benim İçin Ankara, Sanatın Laboratuvarı” Osman Dinç, 2014, Ankara

Söyleşi: Erhan Muratoğlu, Özgür Ceren Can, Şevket Arık, Ufuk Tolga Savaş - **Fotoğraflar:** Can Mengilibörü

Geçtiğimiz sonbaharda, Osman Dinç Ankara'da “Bir Dünya Hikâyesi” isimli dev bir sergi açtı. Sergi, sanatçının heykellerinden ve fotoğraflarından oluşuyordu. Osman Dinç ile Cer Modern'de izleyicileri ile yaptığı bir söyleşinin hemen ardından sohbet ettik. Sanatçı malzemenin ve teknolojinin tüm olanaklarını kullanarak, Ankaralı sanatseverlere doğa, yaşam ve sanat ile mücadelesine dair deneyimlerini aktarabilmenin keyfini yaşıyordu...

Özgür Ceren Can: Osman Hocam, Ankara için bu kadar kapsamlı bir sergi projesi nasıl oluştu?

Osman Dinç: Aslında Ankara'da 90'lı yıllardan beri sergi yapmaya başladım. OSTİM'de çok yakın arkadaşım Remzi Savaş'ın atölyesi var. Senelerdir onun atölyesinde yaptığım işleri Ankara'da ve İstanbul'da sergiledim. Bir müddet sonra artık yeter bu kadar yüzüzlük diyerekten (gülüşmeler) kendime bir atölye alayım istedim ve OSTİM'de büyük bir atölyem oldu. İşlerim de yörük olmaktan çıktı.

Özgür Ceren Can: Neden koparmadınız Ankara ile bağınızı?

Osman Dinç: Ben Ankaralı değilim ama Ankara'da gözüm açıldı şüphesiz; Gazi Eğitim çıkışlı olduğum için. Fakat asıl Ankara'da OSTİM var ki; bir dünya fenomeni, dünyanın hiçbir yerinde yok böyle bir yer. Orada istediğiniz, düşünebildiğiniz, düşünemediğiniz bütün meslekler ve teknolojiler bir arada. Benim için, teknikten yola çıkarak sanat yapan bir sanatçı olarak, bu çok bulunmaz bir hazine. Bir oyuncakçıya salınan bir çocuk ne kadar mutlu ise, OSTİM'de ben öyleyim. Oradaki olanaklar sanatımı bu noktaya getirdi. Cer Modern de çok güzel bir mekân.

Onlar bana geldiler de, ben epey gelip gidip rahatsız ettim onları; bana sergi açsınlar diye. Bu sergide yalnızca Ankara'da yaptığım işlerin sergilenmesini istedim. İki tane de Fransa'da atölyem var. “Oradaki atölyelerden işleri getirtelim” dediler, ben istemedim. **Benim için Ankara, sanatın laboratuvarı. Birçok genç sanatçı burada çok güzel şeyler yapıyor. Daha sonra bazıları çıkıp İstanbul'a gidiyor falan ama Ankara'da bir “sanat ortamı” olmasa da bir “sanat atölyesi” var.**

Ufuk Tolga Savaş: Sergide son yıllarda ürettiğiniz geometrik şekilli heykeller yer aldı. Benim, içinde yaşadığımız evren, onun geometrisi, olay ufukları ve benzer pek çok şeye olan ilgimin kaynağı sizsiniz. Peki, sizin kaynağınız nedir?

Osman Dinç: Yıllarca Encyclopædia Universalis için illüstrasyon yaparak bilimsel ortamda çalıştım. Öteden beri de fiziği, kimyayı ve matematiği severdim. Her zaman bilime sığınmışımdır.

Özgür Ceren Can: Sanatınız büyük ölçüde bilimden besleniyor o halde.

Osman Dinç: Büyükannem bir bardak suyu dolunay altına koyar, bir gece geçtikten sonra o suyu içer ve içinin berraklaştığını düşünürdü. Bu bir mitolojik olay... Onun için Ay, Allah'tır. Dünkü mitoloji o günün bilimidir. Doğayı açıklamak için mitolojiden masallardan geçilirdi. **21. Yüzyıldaki bilim de şimdiki mitolojimizi yapıyor. O da mutlak gerçeklerden çok uzak. Benim işim de hikâye anlatmak, Şehrazat gibi ölmek için... Benim hikâyem, benim kişisel mitolojim bilimden geçer.**

Özgür Ceren Can: Plastik malzemeyi kullanmak, ona bir teknik ile şekil vermek ile 21. Yüzyılın dijital, hızlı akışı arasında nasıl bir denge kuruyorsunuz?

Osman Dinç: Teknolojiye birebir uyum sağlıyorum, bilime göre güncel olmak durumundayım. Güncel bilimsel dergileri takip ederim. Öte yandan **ortak belleklerin arkeolojisini yaparım. İşlerime bakarsanız hangi medeniyette niçin yapıldığı belli olmayan enstrümanlar, aletler gibiler.**

Özgür Ceren Can: Fransa'da yaşıyorsunuz, hem orada hem Ankara'da atölyeniz var. Gidip geliyorsunuz. Bu nasıl bir yolculuk hali?

Osman Dinç: Ben 70'li yıllarda Türkiye'ye küsup gittim. Ondan sonra sanatım özlem üzerine kuruldu. Sonra arkadaşlarım ve çocuklarım Türkiye ile barıştırdılar beni. Öyle bir durumdayım ki şimdi ben; bir garip ağaç düşünün kökleri burada dalları orada, meyveleri oraya da buraya da düşüyor. Bunun bana kazandırdığı avantajlar var. Örneğin Türkçe'de metafor kullanılarak konuşulur. Bu metaforları ben Fransızca'ya çevirdiğim zaman, çok sürrealist sonuçları

oluyor. İşlerimin adı oluyor bunlar. Bizde sıradan olan “sabır taşı” ya da “umut fakirin ekmeği” gibi söyleyişler Fransızca'da çok etkileyici oluyor.

Özgür Ceren Can: Hoca olmanız ve gençlerle sürekli iletişim halinde olmanız nasıl yansıyor sanatınıza?

Osman Dinç: Sinerji ve alışveriş meselesi... Bir kere en önemli şey şu; sanat sanattan beslenir. Bir süre sonra doyuyorsunuz ve vermek istiyorsunuz.

Özgür Ceren Can: Sanat nesnenin değil de kavramların çevresinde dönmeye başladığından beri genç nesil yeni medyalara yöneliyor, ne düşünüyorsunuz bu yöneliş hakkında?

Osman Dinç: Benim işlerim için ne derlerdi biliyor musunuz? “Kavramsal sanata biçim vermeye başladı.” derlerdi. Bir zamanlar figüratif resim geri dönecek deseler kimse inanmazdı. Oysa bu gitmeler gelmeler hep olur. Zamanın ruhu meselesi bu... Her nesil kendi dili ile mitolojisini yaratmak durumundadır. “Sanat bitti mi?” diye tartışılıyor bir yandan. Nasrettin Hoca'ya sormuşlar: “Kıyamet ne zaman kopacak hocam?” diye; “Küçük kıyamet eşeğim

ölünce, ortanca kıyamet karım ölünce, büyük kıyamet ben ölünce kopacak.” demiş. Hikâye bu aslında...

Şevket Arık: Yeni neslin geleneksel sanat formlarına ve plastik malzemeye karşı mesafeli bir yaklaşımı var.

Osman Dinç: Yumurtadan çıkan civciv, kabuğunu beğenmez. **Her sanatçı bir döneminde ikonaklast (ikonakırıcı) olmak zorunda. Kendinden öncekini yıkmak zorunda ki “yeni” olana yer açsın.**

Şevket Arık: Hocam, Fransa'da bir sanatçı olarak devletle ilişkiniz nasıl? Fransa'nın ve Türkiye'nin size verdiği karşılıklı ilgili kıyaslama niteliğinde bir değerlendirme yapabilir misiniz?

Osman Dinç: Fransa'da sanatımı takip ediyorlar. 80'li yıllarda Fransa'da çok konuşulan genç sanatçılardan biriydim. Hoca olabilmem için Kültür Bakanlığı özel izin çıkarttı. **Yine de plastik sanatlar Fransa'da da, burada da bir üvey evlattır.** Bizim yaptığımız şey tek kişiye hitap eder. Biz alter egomuzla diyalog halindeyiz. Bazen derler ya “sanatçı kendi karın gurultusunu dinler” diye. Bu durum var tabii ve plastik sanatlar direkt olarak toplumu etkilemiyor. Ama endirekt olarak etkiliyor haliyle.

Şevket Arık: Fransa'da kamusal alanda eserleriniz var. Türkiye'de de kamusal alandaki heykellerle ilgili bazı sorunlar yaşanıyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Osman Dinç: Atatürk heykellerinin iyisi var, kötüsü var. Zamanla bunlar ayıklanır. **Türkiye'yi yöneten yeni zihniyetin heykel kaldırma meselesine gelince bu düzeldi, geçer diye bir şey yok. Bu sistem insan hakları ve özgürlükler açısından büyük yara bırakıyor Türkiye'de. Biz kurak yerde yetişen yalnız sanatçılarız, meyvelerimiz de ona göre. Bizim demokrasimiz hep kaslı olmuştur ama bu mücadele meselesi, müsaade etmemek ve direnmek meselesi...**

Özgür Ceren Can: Çok teşekkür ederiz Hocam, bize zaman ayırdığınız için.

Osman Dinç: Ben teşekkür ederim.

Nuri Bilge Ceylan “Panoramik Bakış” Sergisi

Alper Fidaner, **Sergiden Fotoğraflar:** Fahri Aksirt

Buradan da güzel görünüyormuş. Bir tane de şuradan çekeyim. Sen de geçsene şu önüne ya. Arkada İshak Paşa, önde bir figür olsun. Gel biraz.

Böyle iyi mi abi?

İyi. O duruş iyi de, gülme. Sert bak. Başını eğ biraz. Daha sert bak.

(İklimler, Nuri Bilge Ceylan, 2004)

Nuri Bilge Ceylan'ın İklimler filminde, Doğubayazıt'ta kendisini İshak Paşa Sarayı'na götürülen taksicikle diyalogu, Panoramik Bakış sergisinin biraz karikatürize bir tanesi gibi. Nuri Bilge Ceylan'ın sinemasına önemli bir altyapı oluşturan uzun ve başarılı fotoğrafçılık geçmişi, son on küsur senelik sürecin sonuçlarını bir araya getiren Panoramik Bakış sergisinde kendisini gösteriyor. Sinemaskop Türkiye fotoğrafları, zamanla Panoramik Bakış'a dönüştü. Sergideki fotoğrafların çoğunluğu, 2003 ve 2004 yıllarında Ceylan'ın kendi ifadesiyle, “film için mekan arama bahane edilerek” Türkiye'nin çeşitli yerlerinde çekilmiş. Serginin küratörü Heinz Peter Schwerfel, “Ceylan, şehirlerin ya da insanların, medeniyetin ya da doğanın ruhlarına müdahale etmeden; psikolojik, toplumsal ve tarihi muğlaklıkları tahlil etmeye çalışmadan, hassas, saygılı ve her zaman mesafeli bir gözlemci olarak kalıyor.” cümlesiyle olayı özetliyor.

Fotoğrafçının büyük sırları yoktur. Biraz teknik bilgi yeter, gerisini gözünüzle, yüreğinizle ve çoğunlukla da içgüdülerinizle halledersiniz. Fotoğrafınız, ne olduğunu, nasıl yapıldığını gizlemez, aksine izleyicisine ifşa eder. Fotoğraftaki insanların doğrudan objektife bakmaları, izleyici ile aralarında bir göz kontağı kurulmasını sağlar. Fotoğrafçı aradan çekiliverir, fotoğraftaki kişiyle göz göze kalırsınız. İnsanlar arasındaki iletişimin başlangıç noktası olan göz kontağı, fotoğrafın en vurucu taraflarından birisini oluşturur. Ceylan'ın büyük ustalikle kullandığı bu özellik, serginin en dikkat çekici taraflarından birisini oluşturmuş.

Fotoğrafa yeni başlayan amatörlerin düştüğü en ciddi yanılgılardan birisi, “objektife bakma, doğal olsun” cümlesinde gizlenen, fotoğrafçıyı yokmuş gibi varsayma eğilimi. Oysaki, her çekim anında, fotoğrafçı da orada bulunan ve fotoğraf çekme eylemini gerçekleştiren bir unsur olarak, çekilen her görüntünün bir parçası. Kaptı-kaçtı görüntüler, hem fotoğrafı çekilen kişilere karşı bir çeşit taciz yaratıyor, hem de ortamın gerçekliğine aykırı görüntüler ortaya çıkartıyor. Oysaki, Nuri Bilge Ceylan'ın yaptığı gibi, karşınızdaki insana poz verdirdiğinizde, çok daha güçlü bir dramatik etki elde edebiliyorsunuz. “Dur

da senin bir fotoğrafını çekeyim.” sihirli cümlesiyle harikalar yaratmak mümkün. Kamerasının karşısında duran insanlara müdahale etmeyen, değiştirmeye çalışmayan, mesafeli, bir o kadar da samimi bir duruşu var Nuri Bilge Ceylan'ın. Fotoğraflarında kendi varlığını göstermekten kaçınmayıp, fotoğrafçı rolünü gizlemeden çekim yapıyor. Ortaya çıkan netice, ustaca dalgalanan ışıklar ve renklerin arasında, gözünüzün içine bakmaktan çekinmeyen insanlar oluyor.

Uzun ve dağınık çalışmaların sonucu olarak 19. Yüzyılın ilk yarısında fotoğrafın şekillenip ortaya çıkmasıyla, teknik görüntü kaydının tarihi başlamış oldu. Başlangıç döneminde kare veya 4:3 oranlı görüntüler, 1950'lerde yaygınlaşmaya başlayan televizyonla mücadelede avantaj sağlamaya çalışan sinema sektörünü geniş ekranlı sinemaskop tekniğine yöneltti. Başlangıç döneminde basit bir optik hileyle gerçekleştirilen geniş görüntü, yatay çerçevenin görkemi ortaya çıkarttı. Uzun yıllar sonra televizyona da uyarlanan bu oranlarla 16:9 formatı kullanılır oldu. Sinemaskop tekniği, fotoğraf alanında panoramik görüntü olarak şekillendi, günümüzde cep telefonu kameralarına kadar girmeyi başardı. Geniş ekranın cazibesi, insan gözünün yatay ve geniş görüş alanına benzemesinden kaynaklanıyor. Panoramik fotoğraflar, klasik çerçevenin sınırlarını iteleyip, yatay âlemi genişletiyor ve gözle görmeye alışık olduğumuza benzer görüntüler sağlıyor. Geniş çerçeveye bakarken, gözün hareketi uzun bir gezintiye dönüşüyor. Fotoğrafları tek bakışla tüketemiyor, uzun uzun inceleme ihtiyacı hissederek daha derin bir algı kurabiliyorsunuz. Sergideki 50 fotoğrafın her birisi, kendisine zaman ayırmanız için zorluyor sizi.

Ceylan'ın sergisi, sadece fotoğrafa yeni yeni ilgi duyanlara değil, yıllarca emek vermiş pek çok

fotoğrafçıya da önemli ipuçları verebilecek, yol gösterecek nitelikte; fotoğrafa hiç hevesi olmayanlar için de, çarpıcı bir memleket manzaraları kataloğu oluşturuyor.

Büyük boyda yapılan baskıların cazibesini ve devasa bir hangara kurulu sergi salonunun sağladığı keyifli izleme imkânını da hesaba katmakta yarar var. Cer Modern'de yılbaşından hemen önce açılan Nuri Bilge Ceylan'ın Panoramik Bakış sergisi, 26 Mart 2015'e kadar açık kalacak. Yani, “Vaktim yoktu, fırsatım olmadı.” filan gibi bahanelere sığınmak mümkün değil.

Pembe Hayat, KuirFest 4. Yılında Bizi Salonlara Çağırıyor

Söyleşi: Tanju Gündüzalp – Görseller: Festival Arşivi

Türkiye'nin ilk Kuir festivali Pembe Hayat KuirFest, yine şehre geldi. Hem de bu yıl, Ankara'dan İstanbul'a da kolunu uzatıyor. Festival Yönetmeni Bilge Taş ile Pembe Hayat 4. KuirFest üzerine biraz lafladık.

Tanju: Öncelikle böyle bir festival düzenleme fikri kimden, ne zaman ve nasıl çıktı?

Bilge: Uçan Süpürge'de Uğur Yüksel ile beraber çalışırken, "pembesiz mavisiz" diye bir bölüm hazırlıyorduk. Bu bölümde LGBT temalı filmler oluyordu genelde. Bu kapsamda Kaos GL ve Pembe Hayat ile beraber sözler bölümler de organize etmiştik. 2011 yılında If Ankara kapsamında gösterilen bir filmden sonra Pembe Hayat'tan arkadaşlarla üniversite öğrencilerinin bulunduğu bir söyleşi düzenledik. Bu arada aklımızda kendi festivalimizi organize etme fikri vardı. "Neden Pembe Hayat ile birlikte başlamayalım" dedik. Pembe Hayat'daki arkadaşlarımız Buse Kılıçkaya ve Kemal Ördek teklifimize sıcak baktılar ve başladık. Sonra ekibimiz de değişiklikler oldu. Şu an Gizem Bayıksel ve Esra Özban ile beraber devam ediyoruz yolculuğumuza.

Biraz içerik verebilir misiniz bu yılın programı ile ilgili...

Programımızda bu sene Berlin, Cannes, Venedik, Tribeca ve Sundance gibi önemli festivallerde de gösterilmiş 57 filme yer vererek; dayanışma, direniş, trans ebeveynlik, büyüme/keşfetme, spor ve aşk gibi temaları mercek altına alıyoruz. Seçkide en dikkat çeken filmse, aynı zamanda festivalin açılışını da yapacak olan *Onur* (Pride). Cannes Film Festivali'nde Kuir Palme Ödülü'ne layık görülen ve geçtiğimiz ay Komedi/Müzikal kategorisinde En İyi Film dalında Altın Küre'ye aday gösterilen *Onur*, İstanbul Film Festivali'nin katkılarıyla Türkiye'de ilk kez KuirFest'te gösterilecek.

Festival bu önemli filmin gösterimini; ülkemizde taşeronlaşma, yetersiz çalışma koşulları ve işmaller sebebiyle hayatını kaybeden maden işçilerine, aynı zamanda homofobi ve transfobi yüzünden kaybettiğimiz bütün LGBTQ bireylerin anısına gerçekleştiriyor.

Festival ile ilgili detaylı programa: <http://www.pembehayatkuirfest.org> sitesinden ulaşabilirsiniz.

KuirFest'in bu yılki programındaki önemli bir keşif se Türkiye sinemasından geliyor. Canan Gerede'nin 1990 yapımı ilk uzun metraj filmi *Robert'in Filmi* (Robert's Movie), uzun bir aradan sonra ilk kez seyirciyle buluşacak. İçeriği kadar biçimiyle de ülkemiz sinema tarihinde ayrıksı bir noktada duran *Robert'in Filmi*, genç sinemaseverler tarafından keşfedilince külte dönüşebilecek bir potansiyele sahip. Canan Gerede filmin gösterimine de konuk olarak katılacak.

Festival her sene olduğu gibi yurtdışındaki festivallerden programcıları da konuk etmeye devam ediyor. Atina Avant-Garde Film Festivali'nden Nina Veligradi ve Queer Lisboa'dan Ana David, KuirFest için hazırladıkları programlarla Ankara ve İstanbul'da olacaklar. Bunun dışında; Rotterdam'dan Kaplan Ödülü ile dönen *İnceldiği Yerden Kopsun'un* (Nänting mäfte gä sönder) yönetmeni Ester Martin Bergsmark, ilk gösterimi Cannes'da Belirli Bir Bakış bölümünde gerçekleşen *Xenia'nın* yönetmeni Panos H. Koutras, Tribeca Film Festivali'nde En İyi Belgesel ödülü için yarışan *Mala Mala'nın* yönetmenlerinden Dan Sickles, *Lesbian Avengers Eating Fire* belgeseline adını veren kolektifin kurucusu aktivist, yazar ve sanatçı Kelly Cogswell, kısa filmlerinin toplu gösterimiyle Daniel McIntyre ve ödüllü kısa filmi *Kırık Beyaz Laleler* (Off-White Tulips) ile Aykan Safoğlu 4. KuirFest'in bu yıl ağırlayacağı isimler arasında.

KuirFest, önceki yıllarda olduğu gibi, film gösterimleri dışında başka sanat dallarından performanslara da yer veriyor. Bu kapsamda Esmeray yeni oyunu *Kestirmeden Hikâyeler'i* festival çerçevesinde sahneleyecek. Açılış törenini oyuncu-trans-aktivist Ayta Sözeri'nin sunacağı bu yılki festivali, verdikleri özgürlük ve eşit hak mücadelesiyle bizlere ilham verenlere, bu mücadelede hayatını kaybedenlere, özellikle de 16 Aralık günü hayatını kaybeden Pembe Hayat üyesi Ayda Yıldırım'a ithaf ediyoruz.

Festival izleyicisi nasıl sizce..? Kent insanının LGBTQ bireyin yaşadıklarını izlemesi mi ana amaç, yoksa..?

Birçok festival genelde aynı şehirde yılda bir veya iki yılda bir yapılırlar ve yapıldıkları kentle özel bir bağ kurarlar. Kent ve festival karşılıklı olarak birbirlerinin imajlarını beslerler. Yine festivallerin amaçlarından biri de kendi seyircisini yaratmaktır. Biz festival olarak, kendi seyircimizi yaratmaya çalışıyoruz diyebiliriz.

Festival izleyicisi nasıl zor bir soru. Çünkü sabit bir unsur değil seyirci. Değişiyor. Keza bizim biletli izleyicimizle ücretsiz gösterimlere ve panellere gelen seyircimiz de farklılaşıyor. O nedenle sinema gösterimleri kadar ücretsiz gösterimlerimize ve etkinliklerimize de özen göstermeye çalışıyoruz. Ayrıca LGBTQ gruplar özellikle gençler, değişen, dönüşen, kendini yeniden ve yeniden inşa eden bir kitle. Böyle bir kitleye festival yapmak sizi de dinamik olmaya zorluyor. Biz asla kitlemizi LGBTQ bireylerin yaşadıklarını izletmeyi amaçlayarak kurgulamadık. Bir festivali egemenleri ikna etmek için kurgulamanın doğru olduğunu düşünmüyoruz.

Tiyatro oyunları ve sergiler gibi şehirdeki diğer kuir etkinliklerle dayanışmak da ayrı bir çabamız. Biz Ankara'da festivali düzenlerken **şehirin sıradana övgü gibi olan varoluşuna** dokunmadan onun alttan alta kaynayan sanatsal, cinsel, kültürel ve politik hayatına bir katkı sunmak isteriz.

KuirFest 4. yılına girmişken, geldiğimiz noktada "evet işte bu olması gereken" diyebiliyor musunuz. Süreç ve sonuç sizi tatmin ediyor mu..?

Genel olarak bu şekilde düşünen bir ekip değiliz. Süreç bizim aynı zamanda boğulduğumuz, çaresizleştiğimiz, ne yaptığımızı fark edemeyecek kadar sıkıştığımız bir alan. Bir yandan bir heyecan var, renk var, yaratıcılık var, gelişmeler var. Bir yandan kısıtlarımız bizi o kadar sıkıştırıyor ve kazanımlarımız o kadar kaygan ki.

Ama bu hepimizin tanıdık olduğu bir his. Ne verdiyse kepeçyle alabilecek bir coğrafyada yaşıyoruz ne de olsa. Olması gereken ve beklediğimiz kısmı bir trans derneği olarak kapasitemizi oturtma sürecinde kat ettiğimiz yollar.

Festival ve kent (Ankara) üzerine az biraz atıp tutabilir miyiz?

Festival ve kent, ikircikli bir mesele. Kentin bize ne verdiği meselesi biraz meçhul.

Bütün festival mekanlarına Ankara'da para ödüyoruz. Bu sene ilk defa gittiğimiz İstanbul'da ise ödemiyoruz. Çünkü siz oraya bir içerik getiriyor ve kitlenize sunuyorsunuz (bir kitle olduğunu varsayarak). Bunun o mekana ve kente bir katkısı var ama bu biraz hiçe sayılıyor Ankara'da. Siz yurtdışından konuk getirip bir mekanda panel ölüyorsunuz veya bir filmin gösterim haklarını satın alıp, altyazısını para karşılığı çevirttiriyorsunuz, uluslararası taşıma bedelini karşılıyorsunuz ama ücretsiz de göstermeniz yine de o filmin gösterildiği mekana para ödüyorsunuz. Logosu var, insanlar geliyor. Ne otel parası ne yol parasını ödemiş mekân. Bu katkı hiçe sayılıyor. Para da ödeseniz o mekân da biraz eğretsiniz. **Gani Met** olsa "Napcan kuzum! Bu da ibneliğin boynu büküklüğü" derdi sanırım.

Bunun üzerine susup, teşekkür ediyorum tüm festival ekibi olarak sizlere, Pembe Hayat'a ve Gani Met'e. Açılışta görüşmek üzere.

Ocak'ta Ankara

13 Ocak

KONSER | Berin Filarmoni Solistleri ve Özgür Aydın | Bilkent Konser Salonu | Bilkent | 20.00

14 Ocak

KONSER | Omar Sosa & Paolo Fresu | ODTÜ Kültür ve Kongre Merkezi | ODTÜ | 20.30

15-22 Ocak

FESTİVAL | 4. Pembe Hayat KuirFest | Kızılay Büyüğü Fener, Tayfa Kitapkafe, Mek'an Sahne

16-17-18 Ocak

SATRANÇ | Ankara Yıldızlar ve Gençler Birinciliği | Ankara Üniversitesi

18 Ocak

SPOR (futbol) | Hacettepe - Ofspor | 19 Mayıs Stadyumu | 13.30
SPOR (Basketbol) | All-Star 2015 | Ankara Spor Salonu | 14.00

21 Ocak

KONSER | Kardeş Türküler | Nazım Hükmet Kültür Merkezi | Urankent Girişi No:50, Y. Mahalle | 17.00
KONSER | Mor Karbasi | ODTÜ Kültür ve Kongre Merkezi | ODTÜ | 20.30

27 Ocak

FİLM | Yeni Alman Filmleri "Süpergölgeler" | Goethe Institut | CerModern - Altınsoy Cad No:3 | 18.30

28 Ocak

KONSER | Mohsen Namjoo | Congressium Ankara | Söğütözü Cad. 1/A Çankaya | 20.00

KONSER | Jehan Barbur | Passage Pub | Bayındır Sokak No:7 Çankaya | 21.30

29 Ocak

KONSER | Stephan Micus | Goethe Institut | Ankara Palas Devlet Konuğu, Ulus | 20.30

AFSAD

(Bestekar Sokak No: 28/21 Kavaklıdere) www.afsad.org.tr
10-22 Ocak | Gözaltında Kayıplar, Cumartesi Anneleri | Galeri Uray

AST

(İzmir Cad. İhlamur Sokak, No:7, Kızılay) www.ast.com.tr
16, 18, 22, 25, 30 Ocak | Beş Para Etmez Varyete
17, 21 Ocak, 01 Şubat | Tesadüfen Kadın
24, 31 Ocak | Selamün Kavlen Karakolu

CERMODERN

(Altınsoy Caddesi, No: 3 Sıhhiye) www.cermodern.org
17 Ocak-7 Şubat | Sergi | Murat Koç | Düşmek
26 Aralık-26 Mart | Sergi | Nuri Bilge Ceylan | Panoramik Bakış

ESKİYENİ

(Sakarya Caddesi, İnkılap Sokak 6/A) www.eskiyenibar.com
15 Ocak | Konser | Can Gox | 21.00
Her Cuma-Cumartesi | Müzik | Eski-Yeni Şarkılar | 20.30

KA FOTOĞRAF GELİŞTİRME ATÖLYESİ

(Güneş Sokak, 17/5 Çankaya) www.kaatolye.com
18 Ocak | Biçimsel Görme Pratikleri
22 Ocak | Atölye | Açık Atölye
23 Ocak | Fotoğrafçı Okumaları #21 | Daido Moriyama | 19.30
31 Ocak | "Bak Sana Ne Getirdim" | Matthieu Charon&Rémi Fauchoux | 16.00
Şubat'ta | SolKaSol | Ankara'nın Gayriresmi Foto-röportaj Atölyesi #2

NEFES

(Sakarya Caddesi, Üst geçit ayağı, Kızılay) www.nefesbar.com
15 Ocak | Konser | Renk Körü | 21.30
Her Cumartesi | Popdedik | Murat Meriç | 21.30

ORTA DÜNYA

(Kızıllırmak Sokak, No:35/3, Kızılay)
Her Zaman | GO oynamak için | Bisiklet Park Yeri vardır

PAB

(Perşembe Akşamı Bisikletçileri, Ankara)
Her Perşembe | Güvenpark | 20.00

SARKAÇ cafe

(Bayındır-2 Sokak No:62 Kızılay)
26 Ocak | Bir Kitap, Bir Sohbet | 19.00

TAYFA kitapkafe

(Selanik Caddesi 82/32 Kızılay) www.tayfa.com.tr
Her Pazartesi | Tayfa Film Günleri | Kör Balıkçının Filmleri | 19.30
12 Ocak | Ölüm Tarlaları "The Killing Fields"
19 Ocak | Hrant Dink Belgeseli
26 Ocak | Press

SOLFASOL
Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi
Ocak 2015
45. Sayı

Ayda Bir Yayımlanır.

Sayı Editörleri

Engin Aygün, Mehmet Onur Yılmaz,
Murat Dirican, Onur Mat,
Tanju Gündüzalp

Fotoğraf Editörleri

Can Mengilibörü, Erhan Muratoğlu,
Fahri Aksirt, Özlem Mengilibörü

Redaksiyon

Deniz Gümüşel, Engin Aygün,
Hülya Demirdirek, Özge Altınyayla,
Rengin Konuk, Sema Alpan Atamer

Gönüllü Alan Editörleri:

Haber: Aydın Bodur
Kültür-Sanat: Özgür Ceren Can
Spor: Kübra Ceviz
Web Sayfası: Onur Mat, Selda Bancı,
Ufuk Altınay

Yayına Hazırlayanlar

A. Şebnem Soysal, Akın Atauz,
Aktan Acar, Arif Şentek, Aydan Çelik,
Aydan Özkil, Ayhan Çelik, Berivan Eliş,
Besim C. Zirh, Birol Özdemir, Burcu Cura,
Buse Kaynarkaya, Cemre Kutluay,
Ebru Baysal, Emine Onaran İncirlioğlu,
Emrah Kırımsoy, Emre B. Altınok,
Enver Arcaç, Eren Aksoyoğlu,
Ezgi Koman, Gözdem Üner Tubay,
Gülistan Aydoğdu, Mehmet Öz,
Mert Seymen Renkmen, Nermin Atılkan,
Nur Yılmazlar, Özge Akkoyunlu,
Özsel Bebeli, Selcan Kula, Selda Tuncer,
Sibel Durak, Sine Çelik, Sümeyra Ertürk,
Tuğba Dirican, Umud Koşan, Vedat Gün,
Yusuf Arslantaş, Zeynep Alica,
Zeynep Ö. Yılmaz

Katkı Verenler

A. Akın Akyol, Ahmet Çiniçi,
Ahmet Demirtaş, Ahmet Say,
Alper Fidaner, Alper Şen, Aydan Balamir,
Aydan Şimşek, Aynur Demirdirek,
Ayşegül Çelik, Burcu Balıktaş,
Burcu Öztürk, Bülent Atamer,
Celal Musaoğlu, Ceren Ergenç,
Ceyhan Temürcü, Ceylan İncooğlu,
Coşkun Dere, Demet Gülçiçek,
Deniz Enli, Dilek Kılıç, Dilem Koçak,
Doğaç Mirza, Eloise Dhuy, Emre Güneş,
Erhan Akça, Ezgi Keskin, Faruk Şahin,
Ferdan Ergut, Funda Şenol Cantek,
Gamze Güzen, Gizem Gürer,
Gökçen Taner, Gökçer Tahincioğlu,
Hüsnü Öndül, Kemal Özdil, Kent Karnesi,
Kıbrıs Gürpınar, M. Ali Çetinkaya,
M. Atakan Foça, M. İhsan Doğan,
Mahir Ünsal Eriş, Melike Kuş,
Melike Uzun, Mert Anıl Eren, Mesut
Demir, Mithat Sancar, Murat Meriç,
Murat Sevinç, Murat Tangal,
Necati Koçak, Nefin Pera,
Nihal Poyraz Temürcü, Nuran Talu,
Olcaç Koşan, Ozan Küçükusta,
Özge Çağlar, Özgür Cengiz,
Özgür Yalçın, Özhan Değirmencioğlu,
Rabia Ç. Çavdar, Remzi Altunpolat,
Ruşen Ö. Özcan, S. Erdem Türközü,
Sebatı Ladikli, Selçuk Atalay,
Serdar Gülsöken, Sevinç Başköy,
Sinan Yusufoglu, Şehnaz Azcan,
Şevket Arık, T. Tolga Özçelik, U. Tolga
Savaş, Ufuk Altınay, Umud Güner, Yaşar
Seyman, Zeynep Yağmur

Teşekkürler

Bedri Bademci, Ka Atölye, KuirFest Ekibi,
Mek'an Sahne Ekibi, Osman Dinç

Logo Tasarım

Aydan Çelik

Grafik Tasarım

Aktan Acar, Çağrı Ürünay, Ezgi Koman,
Gülru Höyük, Volkan Uysal
Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet Onur Yılmaz
Yayın İdare Merkezi
Büklüm Sokak, No:44/4
06680 Kavaklıdere / ANKARA
Tel - Faks: 0 312 437 76 41
bilgi@gazetesolfasol.com

Abonelik için

www.gazetesolfasol.com
abone@gazetesolfasol.com
0 536 956 64 26 - 0 533 653 32 75

İstanbul Temsilcisi

Alper Şen (0 537 683 94 70)

Basım Yeri

Rehber Ofset Matbaacılık
Can Berkay Şahin
Eti Mah. Ali Suavi Sok.
No:1/28 Maltepe / Ankara
Tel:0 312 3240041-71
Fax: 0 312 3240071
rehberofset@hotmail.com

Basım Tarihi

13.01.2015

ISSN: 1301-8655

Yerel Süreli Yayın

4.000 Adet Basılmıştır

Je suis CHARLIE

SOLFASOL

Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi

Çankaya Belediyesi Yardımın Reklamında ve Hak İhlali Yapmakta Israrcı

Çankaya Belediyesi de her belediye gibi twitter hesabını hizmetlerini duyurmak için kullanıyor. Ama bunu yaparken ısrarla önemli bir yanlış yapıyor. İhtiyaç sahibi Çankayalılara verdikleri ev temizliği yardımı hizmetini yardım alan kişinin yüzünü açıkça göstererek yapıyorlar. Üstelik bunda bir sakınca görmediklerini açıkça belirterek...

Bunun en son örneği 4 Ocak'ta Çankayalı yaşlı bir kadının evinde temizlik sırasında çekilmiş fotoğrafın kadının yüzü açık şekilde paylaşımı ile oldu. Söz konusu tweete verdiğimiz "evini temizlediğiniz teyzeyi ifşa etmemeniz gerekirdi." şeklindeki tepkiye verilen yanıt şöyle oldu: "ortada utanılacak ya da saklanacak bir durum olmadığı için fotoğrafı yayınlamakta bir sakınca görmedik. İyi günler."

Sakınca görmedikleri ortada ki yardım alan kişinin fotoğrafını açık etmekten imtina etmemişler. Sorunun görülüyor olması paylaşımın kendisinden daha büyük bir soruna işaret ediyor. Yıllardır yardım temelli belediyeceği bir siyasi sömürü aracı haline getiren Ankara Büyükşehir Belediyesi dahi bu konuda son yıllarda daha özenli. Yaptığı paylaşımlarda yardım yaptığı kişilerin yüzlerini gizliyor. Diğer yandan ortada utanılacak bir şey olmadığı kesin ama aynı şey gıda yardımı alan açısından da geçerli. Burada yardım alanın yüzünün gizlenmesi alan açısından utanılacak bir durum olduğu anlamına gelmez. Kısa yoldan anlatmak için bu durumu hatırlattığımız Çankaya Belediyesi yetkilisi kendisinden emin, şu cevabı verdi::

"İhtiyaç sahibi birine gıda yardımı yapmakla yaşlı bir teyzenin evini temizlemek arasında epeyce bir fark var."

Birinin gıda yardımı diğerinin temizlik yardımı olması açısından fark olduğu ortada. Ama biz, her iki kişinin de ihtiyaç sahibi olması ve aldıkları hizmetin onların insan haklarının bir gereği olması açısından bir fark göremiyoruz. Çankaya Belediyesi'nin bu konuda en azından Ankara Büyükşehir Belediyesi kadar bile olsa duyarlı olmasını beklerdik. Size de iyi günler. / Mehmet Onur Yılmaz

Çankaya Belediyesi'nin yüz açık olarak paylaştığı fotoğraf. Fotoğraftaki kimlik karartması Solfasol tarafından yapıldı.

Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin yardım dağıtım görüntülerinden bir örnek.

Bu Kampanya Hepimizi İlgilendiriyor: #KoreBizeGazVerme!

Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi Direktörü Murat Çekiç yaptığı açıklamada Ocak ayında Güney Kore'den gelmesi planlanan 550.000 adet biber gazı kartuşu ve gaz bombasını engellemek için kampanya başlattıklarını belirtti ve kampanyaya destek istedi. Çekiç, kampanyanın duyurusunda "Ocak ayında Güney Kore'den Türkiye'ye 550.000 adet biber gazı kartuşu ve gaz bombası gelecek! Ancak Türkiye'de, barışçıl protestolar sırasında biber gazı ve gaz bombası sıklıkla kötüye kullanılıyor." dedi.

Murat Çekiç açıklamasına şöyle devam etti: "15 Aralık 2014'te detaylarını kamuoyuyla paylaştığımız sevkiyatın durdurulması için Güney Kore'nin Ankara Büyükelçisi'ne yazıyoruz. Kampanyamıza katılın, bu sevkiyatı birlikte durduralım. Daha önce Bahreyn'e yapılması planlanan benzer bir sevkiyat uluslararası baskıyla durduruldu. Şimdi sıra Türkiye'ye gönderilecek gazları durdurmada."

Kampanyanın web sitesi www.korebizegazverme.org. Bu linke tıklayıp imza verebilir ve detaylı bilgi alabilirsiniz! / Solfasol

Yasak Savmak İçin Yapılan Görme Engelli Yolları Paramparça!

Ankara Büyükşehir Belediyesi yollarında engelli erişimi ile ilgili yasal zorunluluk sebebiyle yapılan ancak yasak savmak mantığı ile döşeme taşları yerine yapıştırma plastik kaplamalarla geçiştirilen görme engelli yolları aradan bir yıl bile geçmeden kullanılamaz hale geldi. Görme engellilerin erişimini kolaylaştırmak için yapılan kaplamalar bu halleriyle kolaylaştırmak bir yana herkes için tehlike oluşturuyor.

Bundan iki sene önce engelli erişimi ile ilgili yasal zorunluluk bahane edilerek onbinlerce metrekare kaldırım söküldü yerine yapılan beton yürüme yolları yapıldı. Ancak yapımın gerekçesi olan engelli erişiminin en önemli unsurlarından birisi olan görme engellilerin erişimini sağlayan görme engelli yolları için döşeme taşları yerine yapıştırılarak monte edilen plastik kaplama görme engelli yolları tercih edildi. Sonuç beklediği gibi fiyasko oldu. Bir okurumuzun Meşrutiyet Caddesi'ndeki görme engelli yoluyla ilgili çekip gönderdiği fotoğraf bunun kanıtlarından sadece birisi. / Solfasol

Turşu Festivali Gibi Genel Kurul Çubuk Kent Konseyi Erkek Erkeğe Toplandı!

Aralık Ayının son haftası toplanan Çubuk Kent Konseyi yayımladığı basın duyurusu ile "başarı" ile tamamlanan Genel Kurulun detaylarını fotoğraflarla paylaştı. Ankara Kent Konseyi Başkanı Seyfi Saltoğlu'nun Divan Başkanlığını yürüttüğü Genel Kurulda seçimi yapılan tüm kurullara sadece erkekler aday oldu. Sadece erkekler oy kullandı ve tüm kurullara ve başkanlığa da erkekler seçildi. Genel Kurul sonrasında çekilen aile fotoğrafında da sadece erkekler vardı.

TÜİK'in 2012 yılı verilerine göre Çubuk İlçesinin 82.408 olan toplam nüfusun 41.038'i yani %49.97'si kadın. Son sonuçlara göre kadınların Çubuk Kent Konseyindeki temsil oranı ise %0. / Mehmet Onur Yılmaz

ifrat-tefrit-fitrat
Erhan Muratoğlu

AOÇ Alanında Bir Durdurma Kararı Daha! "Yöneticileri Hukuka Uymaya Davet Ediyoruz!"

AOÇ Hayvanat Bahçesi yenileme alanına dair, Mimarlar Odası Ankara Şubesi ve meslek odalarının Çevre Şehircilik Bakanlığına açtığı davada 18. İdare Mahkemesi, yürütmenin durdurulmasına karar verdi.

18. Ankara İdare Mahkemesi, AOÇ Hayvanat Bahçesi yenileme alanına dair, Mimarlar Odası Ankara Şubesi ve TMMOB'a diğer bağlı meslek odalarının Çevre Şehircilik Bakanlığına açtığı davada, yürütmenin durdurulmasına karar verdi.

AOÇ arazileri üzerine yapılaşmanın mümkün olmadığı, bir kez daha tescillendi. Bu kararı yorumlayan, Mimarlar Odası Ankara Şube Başkanı Tezcan Karakuş Candan, "Bu karar AOÇ'de verdiğimiz mücadelede haklılığımızın hukuksal göstergesidir" dedi ve devam etti:

"Atatürk Orman Çiftliği arazilerinde, Kaçak Saray da dahil Ankapark, yollar, hepsi yasadışı duruma geldi. Oraya bir çivi bile çakılmaması gerekirken, kaçak sarayla bağrına beton hançer, Ankapark ile metal yığını çakıldı. Bu süreçte Odalar olarak, bu alanda neden yapılmaması gerektiğini, tarım arazisi olduğunu, Atatürk'ün şartlı bağış yaptığını Ankara'nın nefes koridoru olduğunu anlattık, anlamadılar. Bilimdisi, akıldışı uygulamalarla bize ait olanı almaya çalışıyorlar. Kamunun bütçesini yasadışı projelere aktararak kamuya zarar veriyorlar. Mahkemenin kararı ders niteliğindedir. Bu kararla yöneticileri bir kez daha hukuka uymaya davet ediyoruz"

Daha önce de AOÇ arazisine yapılaşma yapılmaması gerektiğini belirten kararlar çıkmasına rağmen dönemin başbakanı ile belediye başkanı, bu mahkeme kararlarını kabul etmeyeceklerini belirtmişler ve Kaçak Saray'ı, ODTÜ Yolu gibi birçok yapılaşmaya devam etmişlerdi. TMMOB/MO/Abo/Solfasol

Paris - Cumhuriyet Meydanı

Foto: Can Mengilibörü

Ankaralı bir grup, Charlie Hebdo Katliamını kınamak için, Kuşluparkta toplandı ve Fransa Elçiliğine yürüyerek elçiliğe kırmızı karanfil ve kalemler bıraktı...

lemi kırılmaz!"

Ankara

"Korkmuyoruz, Ayaktayız!"

Birleşik Haziran Hareketi, "Korkmuyoruz, Ayaktayız" diyerek Türkiye'nin bütün şehirlerinde "laik ve bilimsel eğitim eylemleri" başlattı...

Birleşik Haziran Hareketi (BHH), laik ve bilimsel eğitim için sokağa çıktı. Direniş yürüyüşünü ülkenin dört bir yanında başlattıklarını ilan eden BHH, son olarak Charlie Hebdo Katliamı'nda açığa çıkan gerici ve faşist vahşete "Korkmuyoruz, Ayaktayız" diye seslendi. Pek çok kentte soğuk havaya karşın eylemlere yoğun katılımlar oldu.

Ankara'daki eylem, Güvenpark'ta gerçekleştirilen Charlie Hebdo anmasından sonra başladı.

Sakarya Meydanı'nda bir araya gelen BHH bileşenleri, meydana bir basın açıklaması yaptıktan sonra İnsan Hakları Anıtı'na yürüdü. Anıtta gelinmesinin ardından Charlie Hebdo Katliamı'nda yaşamını yitirenler için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı.

'AKP'nin kindar nesli İŞİD neslidir'

Eylemlerde okunan basın açıklamalarında AKP'nin eğitim alanındaki gerici ve piyasacı politikalarından örnekler verildi, itaat eden, hırsızlıklara ses çıkarmayan, ucuz işgücü olarak kullanılan, daha fazla sömürülen, çocuk yaşta yeni çocuk işçiler doğurmaya başlayan bir nesil yaratılmak istendiği belirtildi. Abo / Solfasol

Charlie Hebdo ekibi, katliamın ardından yayına devam etme kararı aldıklarını duyurmuşlardı. Bu duyurunun ardından ilk kapakları da duyuru kadar çarpıcı oldu. Kapakta "Hepiniz affedildiniz" manşeti altında elinde 'Ben Charlie'yim' yazan bir döviz tutan gözü yaşlı Muhammed görülüyor.

Üzgün Olmaktansa Kahkaha Atmayı Yeğliyorum

Özge Altınyayla

Daha okumayı yazmayı bilmediğim yaşlarda, elimde aldığım kitapların resimlerine bakarak yazılanları tahmin etmeye çalıştığımı hatırlıyorum. Yine okumayı bilmiyorken gazetelerin karikatür sayfalarına bakıp çizilenlerin komikliğine kısık güldüğümü...

Zihindeki bir düşünceyi resmedebilmenin gücüne duyduğum hayranlığı ve elbette bunu beceremiyor oluşumdan mütevellit duyduğum kıskançlığı da hatırlıyorum. Hatta hala o hayranlığı ve kıskançlığı, görme duyuma verilen her çizimde tekrarlıyorum.

Sonra Twitter denen paylaşım platformunun meydana getirdiği "140 kelime ekolü"nü düşünüyorum. Ve o sınırı aştığında "lütfen biraz daha zeki olunuz" tadında verilen uyarı mesajını da...

Elbette bağlayacağım yer açık. Charlie Hebdo dergisine yapılan saldırı. Fakat bundan alenen bahsetmeyi tercih etmiyorum. Çünkü Norveçte yaşamıyorum ve ülkesinde gerçekleştirilen edilgenleştirilmiş ölümlerden, yani failli bellilerden ya da meçhullerden, bu tarz saldırılara, katliamlara şaşırma bırakmış biri olarak yaşıyorum. Neyse ki duyduğum her olayda hissettiğim dehşeti, öfkeyi hala canlı tutmayı becerebiliyorum.

Ve birkaç sıradan kelimeyi, birkaç sıradan çizgiyle bir araya getirip de "kutsalı" yerinden sarsan bir zekâyâ

biriken hıncın, yaşamı yadsıyan ve kendine yabancılaşan insanın içine düştüğü dehşetli kaybolmuşluğun bir belirtisi olarak görüyorum.

Ve ben korkuyorum.

Her gün acaba bugün de dünyanın neresinde katliam oldu diye haber sayfalarını dolaşırken, acaba bugün hangi katliamın yıl dönümüydü diye takvime bakırken, yazdığım ya da okuduğum yazının benim başıma ya da kimin başına dert açacağını düşünerek otosansürümle başbaşa kalırken, yaşamayı ve gülmeyi bu kadar çok sevdiğim bir dünyada her gün hayaletler biriktirmekten ve bunlarla birlikte eylemekten, bir şeylerin biraz daha düzeleceğini umut ederken içinde bulunduğum katliam yüzülünden korkuyorum.

Kendi biricikliğinde yaşayan insanlardan rakamlar halinde bahsetmekten, varoluşundan bu yana düşünen bir varlık olmasıyla kibirlince övünen insanoğlunun, en çok zulmü yine bu övülesi yanından görmesinden nefret ediyorum.

Kendi paradoksunda boğulan beyinlerin zavallılığından tiksiniyorum.

Ve hissettiğim korkunun, elimde kalanlara sıkıca tutunmama neden olmasından, yani her korkuda "kaybedilme tehlikesinde olanlar" listesine eklemeler

yapıp bu listedekilerin üstünü çizmemek için, her birini ısrarla ve her gün ve çizgide ve her kelimedede tekrar tekrar büyük harflerle kendime hatırlatmaktan güç buluyorum.

Çünkü ben bu dünyayı ve bu yaşamı yadsıyanlardan biri olmadığımı biliyorum. Ve bunu yapanlara kalacak bir dünyada mutsuzluktan öleceğimi de...

Ben ölümün yalnızca kendi doğallığında gerçekleştiği bir yaşamı düşünüyorum.

Ben bir hayal kuruyorum.

Ve bu hayalde, hayalgücünden dolayı birilerinin kahkahasına son verenleri barındırmıyorum.

Ve her hayallerin gerçekleşme olasılığına sıkıca tutunarak, her gün bunu kendime hatırlatarak;

Üzgün olmak yerine öfkeli olmayı yeğliyorum.

Ve son olarak;

Ölüm hatırlatmacılıklarının yarıştırıldığı tüm tartışmalardan arınarak akabinde affınıza sığınarak,

En başta bir kadın olarak kadınlardan onu almaya çalışılanlara, sonrasında mizaha kan sıçratanlara inat kahkahalarınızı daha da yükselterek atmanızı diliyorum.

Je suis CHARLIE

SOLFASOL

Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi

Geçmedi...

Derleyen: Özlem Mengilibörü, Çizimler: Bilge Emiroğlu

Mezbaha No:5'te Kurt Vonnegut, İkinci Dünya Savaşı'nda yaşadıklarını kurmaca karakter Billy Pilgrim'in gözünden anlatır. O kadar çok ölüm görmüştür ki Billy Pilgrim -yani Vonnegut- ölümler karşısında artık duyarsızlaşmış gibidir. Her ölümün sonunda "Hadi geçmiş olsun" der. Okur başta bunu yadırgasa da, bir süre sonra ne kadar sık tekrarlandığının farkına varır. "Ne kadar çok kayıp oldu kitabın başından beri ve ne kadar çok ölüm var" diye düşünmeye başlar.

Türkiye'de de Ocak ayı için geçerlidir bu. O kadar çok insan öldürülmüştür ki Ocak ayında, hepsini bir çırpıda saymak mümkün olmaz. Hatta tarih bıçakla kesilmez deyip Ocak'ın başını sonunu biraz esnetirsek Abdi İpekçi de girer listeye, Roboski de, Maraş katliamı da. Yapanlar da, yaptırılanlar da kamu vicdanında bilinir ama hukuken cezalandırılmaz ve vicdanlardaki dosyalar hiç kapanmaz. Kurt Vonnegut belli ki kendi tanık olduğu ölümlerle baş edebilmek için yazdı "Hadi geçmiş olsun"; ama biz biliyoruz ki...

Geçmedi.

Mustafa Suphi
29 Ocak 1921
Karadeniz

1883 doğumlu, Türkiye Komünist Partisi kurucusuydu. Maria Suphi ve 13 TKP'liyle 1921'de

Türkiye'ye geldiler. Çeşitli saldırılar ve linç girişimlerinin ardından Batum üzerinden Bakü'ye geri dönmeye karar verdiler. Batum'a gitmek üzere Trabzon'dan bindikleri Yahya Kahya'nın takasında, Kahya'nın adamları tarafından öldürüldüler. Yahya Kahya sadece Maria'yı sağ bıraktı ve bir eve kapattı. Daha sonra kabadayılara "hediye" edilen Maria bir gece alemi sırasında öldürüldü.

Uğur Mumcu
24 Ocak 1993, Ankara

1942 doğumlu araştırmacı gazeteci, Cumhuriyet yazarıydı. Ankara Karlı Sokak'ta evinin önünde park ettiği otomobiline yerleştirilen bomba ile öldürüldü. Olayı İslami Hareket, İBDA-C, Hizbullah gibi örgütler

üstlendi. 7 sene boyunca faili meçhul olarak kaldı. Mossad'dan kontrgerillaya, İran'dan Yeşil'e kadar pek çok isim bu olayla birlikte anıldı. 2000'de olay Selamcılar olarak tanınan İslami örgütle ilişkilendirildi. 20 yıl sonra 2013'de dava, Selamcı 5 sanığın 6'şar, 3 sanığın 12'şer yıl hapse mahkum edilmesiyle kapatıldı.

Gaffar Okkan
24 Ocak 2001, Diyarbakır

1952 doğumlu, Diyarbakır il emniyet müdürüydü. Diyarbakır'da valilik binasına giderken açılan ateş sonucu yanındaki 5 kişiyle birlikte öldürüldü. Suikastın talimatını verdiği iddiasıyla yargılanan

Hizbullah mensubu Mehmet Beşir Varol 18 yıl 9 ay hapis cezasına çarptırıldı, 11 sanık ise müebbet hapse mahkum oldu. Cinayeti işleyen timin, düşen bir askeri uçakta bulunduğu iddia edildi ve olay JİTEM'le ilişkilendirildi ama kesin bilgiye ulaşılamadı.

Hrant Dink
19 Ocak 2007, İstanbul

1954 doğumlu gazeteci, Agos gazetesi kurucusu ve genel yayın yönetmeniydi. Agos gazetesinin Şişli Halaskargazi Caddesi'ndeki binası önünde sırtından vurularak öldürüldü.

Ertesi gün yakalanan Ogün Samast 17 yaşında olduğu gerekçesiyle çocuk mahkemesinde yargılandı. Davada 5 yıl sonunda "örgüt yok" dendi, diğer suçlamalardan hapis ve beraat kararları çıktı. Yargıtay "örgüt yok" kararını bozdu. Yasın Haya, Erhan Tuncel ve diğer sanıkların çıkar amaçlı suç örgütü kurmak'tan yargılanmasına ve Ogün Samast'ın çocuk mahkemesindeki davasının ana davayla birleştirilmesine karar verildi.

Şerafettin Atalay
27 Ocak 1971, Amasya

1938 doğumlu, TİP Amasya il örgütünün kurucusu ve başkanıydı. Amasya'daki evinin önünde kurşunlanarak öldürüldü. Failleri bulunamadı. Daha önceki iki suikast girişiminden sağ kurtulmuştu. Ölüm tehditleri devam edince olaydan

iki hafta önce polise başvurarak öldürüleceğini bildirmişti.

Onat Kutlar
11 Ocak 1995, İstanbul

1936 doğumlu, yazar, sinema eleştirmeniydi. 30 Aralık 1994'te The Marmara Otelinin pastanesinde meydana gelen ve Yasemin Cebenoğlu'nun öldüğü patlamada ağır yaralandı, 11

Ocak'ta yaşamını yitirdi. Olay İBDA-C tarafından üstlenildi ama polis PKK dedi ve yakalanan zanlılardan bazıları eylemi PKK adına yaptığını söyleyip itirafçı oldu. Dava 8 yıl sürdü. Yargılanan 23 sanıktan Deniz Demir, Hicran Kaçmaz ve Abdülcelil Kaçmaz müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

Sakine Cansız
9 Ocak 2013, Paris

1958 doğumlu PKK kurucusu ve Avrupa sorumlularından biriydi. Fidan Doğan ve Leyla Söylemez ile birlikte Kürdistan Enformasyon

Bürosu'nda vurularak öldürüldü. Devlet ağız birliği yapmışçasına bunun bir iç hesaplaşma olduğunu söyledi. Ömer Güney olayın faili olarak tutuklandı, Paris'te yargılanmaya başlandı. Ömer Güney'in MİT yetkilileriyle görüştüğü iddiası üzerine MİT bir açıklama yaparak cinayete ilgisi olmadığını söyledi.

12 Eylül İdamları
Ocak 1983

1983 yılının Ocak ayı, 12 Eylül idamlarının en yoğun olduğu ay olarak tarihe geçti. 80 darbesi sonrası 54 kişinin idam cezası

onaylandı, 50'si idam edildi, 26'sı politik, diğerleri adli suçluydu. İnfazlar ilk üç yıl daha azdı. 1983 yılı, 9 politik infazla, idamların en yoğun olduğu yıl oldu. Bu 9 kişiden 6'sının infazı Ocak ayında gerçekleşti. Ali Aktaş, Ramazan Yukarıgöz, Ömer Yazgan, Erdoğan Yazgan, Mehmet Kambur, Ahmet Kerse ve ASALA militanı Levon Ekmekçiyan Ocak'ta idam edildi.

Metin Göktepe
8 Ocak 1996, İstanbul

1968 doğumlu, Evrensel gazetesi muhabiriydi. 8 Ocak 1996'da Ümraniye Cezaevi'nde öldürülen iki tutuklunun cenaze törenini izlerken gözaltına alındı. Eyüp Kapalı Spor Salonu'na götürüldü ve dövülerek öldürüldü. İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılan dava, güvenlik gerekçesiyle

Aydın'a ve Afyon'a taşındı. Dava 4 yıl sürdü. 6 polis yargılandı, suçlu bulunanlar aflatı verildi. Emri verenler yargılanmadı. Devlet 500 milyon tazminat ödedi, AİHM davayı reddetti.

Muammer Aksoy
31 Ocak 1990, Ankara

1917 doğumlu hukukçu, CHP'li siyaset adamı, Atatürkçü Düşünce Derneği başkanıydı. Ankara Bahçelievler'deki evinin önünde

kurşunlanarak öldürüldü. Olayı İslami Hareket, İslami İntikam Örgütü, Müslüman Kardeşler gibi örgütler üstlendi. Faili bulunamadı. Faili meçhulleriyle ünlü karanlık 90'lı yılların ilk kurbanıydı.

Özdemir Sabancı
9 Ocak 1996, İstanbul

1941 doğumlu iş adamıydı. Sabancı Merkezi'nde uğradığı silahlı saldırıda firma çalışanları Haluk Görgün ve Nilgün Hasefe'yle birlikte öldürüldü. Olayın failerinden DHKP/C'li Mustafa Duyar teslim oldu ve 1999'da cezaevinde öldürüldü; İsmail Akkol ise 2014'te Yunanistan'da yakalandı. Onları binaya sokan Fehriye

Erdal 1999'da Belçika'da yakalandı, yargılandı ve ev hapsindeyken kaçtı. Fehriye Erdal Sabancı Merkezi'nde çalışıyordu ve Susurluk kazasında ölen polis müdürü Hüseyin Kocadağ'ın aracılığıyla işe alınmıştı. Veli Küçük'ten Abdullah Çatlı'ya ve Yeşil'e kadar pek çok isim bu olayla birlikte anıldı.

HRANT DINK 2015 MEMORIAL LECTURE AT METU

Hrant'ın Dostları Hrant'ı Anlatıyor

Patrak Estukyan Sarkis Seropyan

January 16, 2015 • Friday • 14:00
Middle East Technical University
KEM-A Auditorium • ÖDTÜ-OED